

தமிழீழ ஐநாக்கு

TAMILEELAM PERSPECTIVES.



தேசிய தலைப்பு பரிசு
மாநகர நூலக சேவை
வாழப்பாணம்

தேசியவாதம்: விடுதலைப்போராட்டம்
பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு: தொல்லியல்ஆய்வுகள்.

எஸ். கிருஷ்ணராஜா

தமிழ் மக்களின் நவகாலப் பொருளாதார
அபிவிருத்தியிற் பணியின் பங்களிப்பு.

வி. நித்தியானந்தன்

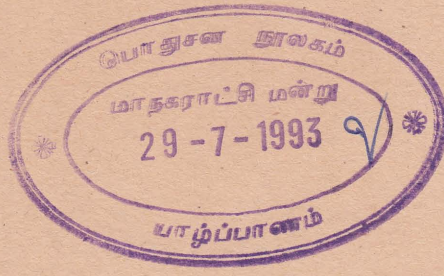
இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதத்தின்
தோற்றமும் வளர்ச்சியும்.

எஸ். சத்தியவேல்

இன்று சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தியில்
கல்வியின் பங்கு/ முக்கியத்துவம்.

வி. ஆறுமுகம், எஸ். ஜெயராஜா

தமிழீழ வள ஆய்வுச் சஞ்சிகை தொகுதி-1 பகுதி-1 மே-ஆகஸ்ட் 1991



தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்



ஆசிரியர் குழு-

பேராசிரியர் வி. ஆறுமுகம்

பேராசிரியர் வி. கே. கணேசலிங்கம்

பேராசிரியர் வி. நித்தியானந்தன்

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்

கலாநிதி சபா. ஜெயராசா

ஆலோசகர் குழு-

பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

பேராசிரியர் என். பாலகிருஷ்ணன்

பேராசிரியர் க. குணரத்தினம்

பேராசிரியர் சி. மகேஸ்வரன்

கலாநிதி சி. க. சிற்றம்பலம்

கலாநிதி ஆர். சண்முகநாதன்

நிர்வாக ஆசிரியர்-

இ. இரட்ணம் (B. Com. (Hons) H.N- Dip Acc, M.A.A.T)



தொடர்பு:

“தமிழீழ நோக்கு அலுவலகம்”

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,

திருநெல்வேலி.

அனைத்துலக நாடுகளின் வளர்ச்சிப்பாதையில் தமிழீழ மக்களின் பொருளாதார - சமூக அரசியல் கலை பண்பாட்டு விழுமியங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகள், வளங்கள், வாய்ப்புக்கள் பற்றி எமது மக்களுக்கு அறிவூட்டல் அறிஞர்களின் இன்றியமையாத கடமையாகின்றது. தமிழீழத்தில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மட்டுமன்றி உலகெங்கும் பரந்துவாழும் தமிழ் மக்களும் இந்நோக்கையுணர்ந்து செயற்பட வேண்டும் என்பதே எமது குறிக்கோள். எமது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குரிய எத்தகு வளங்களும், வாய்ப்புக்களும் எங்கெங்கு அமைந்துள்ளன. அத்தகு மூலவளங்களை எவ்வாறு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம் என்பதை தமிழீழ மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி அவர்களை நாட்டின் முன்னேற்றப் பாதைக்கு இட்டுச் செல்வதே 'தமிழீழ நோக்கு' ஆய்வுச் சஞ்சிகையின் தலையாய குறிக்கோளாகும்.

தமிழீழ மக்கள் சிறீலங்காவின் உற்பத்திப் பொருட்களையும், வெளி நாட்டு இறக்குமதி பொருட்களையும் எதிர்பார்த்து வாழும் 'தங்கு நிலைப் பொருளாதார' நிலையிலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இழிநிலையின் அவலத்தை இப்போது நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே இந்நிலை மாறவேண்டுமானால் நாம் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறவேண்டும். தமிழீழத்தில் உற்பத்தியாகும் நெல் நமக்குத் தன்னிறைவு கொண்டது. ஆனால் அவற்றை சிறீலங்கா அரசு கொள்வனவு செய்வதால் மீண்டும் அரிசிக் காகக் கப்பலை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளதை உணரகிறோம்.

சகல மட்டங்களிலுள்ள நம் மக்களுக்கு அரசியல் அறிவை வளர்க்க வேண்டியதும் நமது கடமை

தமிழீழ நோக்கு

யாகும். உலக அரசியல் நிகழ்வுகள் நம் மக்களைப் பாதிக்கும் வீரதைகள் என்பவற்றையும் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். அப்போது தான் அவர்கள் நம் தாயக அரசியல் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், நிகழ்வுகள், போராட்டங்கள் என்பவற்றில் அக்கறையும், ஈடுபாடு முள்ள முழுமனிதர்களாகத் தம்மை வளர்த்துக் கொள்வார்கள். இவ்வகையிலும் 'தமிழீழ நோக்கு' தமிழ் மக்களுக்குத் தம் பணியினை வழங்கும் என்பதை உறுதி கூறுகின்றோம்.

நிலம், மொழி, கலை, பண்பாடு ஆகிய (நான்கு) விடயங்களிலும் மக்கள் தமது உணர்வு பூர்வமான பற்றும், ஈடுபாடும் அவற்றைப் பேணும் உள்ள உறுதியும் கொண்டவர்களாகத் தம்மை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் இவை நான்குமே ஒரு இனத்தின் அடையாளங்கள். இவை புறக்கணிக்கப்பட்டுப் பேணப்படாது இவற்றின் மீது உணர்வின்றிப் போகுமேயானால் நமது இனம் தனக்கேயுரிய தனித்துவத்தை இழந்துவிடும் எனவே தமிழீழ மக்களின் தனித்துவத்தைப் பேணும் வகையில் மண்பற்று, மொழிப்பற்று, கலைப்பற்று, பண்பாட்டுணர்வு, அறிவு, ஆற்றல் போன்றவற்றைக் கொண்ட மக்களை உருவாக்குவதும் 'தமிழீழ நோக்கின்' குறிக்கோளாகும்.

கல்விமான்கள், கலைஞர்கள், பத்திரிகைக் கலையில் கைவந்தோர் போன்றோர் இக்குறிக்கோளை நிறைவேற்றும் வகையில் தங்களாலான பங்களிப்பைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். இது நல்லதொரு வாய்ப்பு இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி தன்னிறைவு கொண்ட தமிழீழத்தைக் கட்டியெழுப்பத் 'தமிழீழ நோக்கு' மக்களைச் சென்றடைய வகை செய்வோம்.

ஆசியர் குழு

தேசியவாதம்: விடுதலைப் போராட்டம்: பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு: தொல்லியல் ஆய்வுகள்.

பிரச்சினை பற்றிய
அறிமுகம்

எந்தவொரு நாட்டிலோ அல்லது இனங்களுள்ளோ தனித்துவமான முறையில் 'அடையாளம் காண்பதன்' அடிப்படையிலேயே தம்மை 'ஒரு நாட்டினர்' என்றோ அல்லது 'இனத்தினர்' என்றோ இதற்கும் மேலாக 'மதத்தினர்' என்றோ குறிப்பிட்டுக் கொள்ள முடியும். ஐந்தறிவு படைக்கப்பெற்ற விலங்குகள் கூட இத்தகைய 'தனித்தன்மையை' காணும் ஆற்றலினால் இனம் இனமாகவும், உணர்வடிப்படையிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதனை கண்டுகொள்ள முடிகிறது. இதை போன்றதொரு நிலையை இன்று உலகில் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்கள் மத்தியிலும், சிறுபான்மைகளாக, ஆனால் வாழத்துடித்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் மத்தியிலும் நன்கு கண்டு கொள்ள முடிகிறது.

நவீன நோக்கில் மேற்கை ரோப்பிய நாடுகளில் முதன் முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'தனித்தன்மை' 'தனிமனிதவாதம்' போன்ற இயக்கமானது கிழைத்தேய நாடுகளிலும், ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் மேற்கைரோப்பிய குடியேற்றவாதிகளினுடைய மேலாதிக்கவாத நடவடிக்கைகளினூடாக நன்கு வேரூன்றிக் கொண்டமையை காணமுடிகிறது. ஆபிரிக்க நாடுகளிலும், கிழைத்தேயங்களிலும் குடி

யேற்றவாதிகளினுடைய மேலாதிக்கவாதம் மிகவும் பலமடைந்து, அவர்களது ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகள் துரிதப்படுத்தப்பட்ட பொழுதிலிருந்தே அவர்களுக்கெதிரான போராட்ட வடிவங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, வளர்த்தெடுத்துச் செல்லப்பட்டமையினை 'விடுதலை' யடைந்த நாடுகளினுடைய வரலாறு தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அவ்வாறு மேலாதிக்கம் செலுத்திக்கொண்டிருந்த குடியேற்றவாதிகளுக்கெதிராக அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்த சமயத்தில் தம்மைத்தாம் தனித்துவம் வாய்ந்த 'தேசிய இனத்தினராகவும்', 'கௌரவ பிரசையாகவும் ஒன்றில் மொழிவாரியாகவோ அல்லது இனவாரியாகவோ இதற்கும் மேலாக சமய ரீதியாகவோ அடையாளம் காட்ட வேண்டிய ஒரு முக்கியமான பணி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. இதன் விளைவாக தத்தமது இனத்தோற்றம், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தின் நீண்ட போக்கு, கலாச்சார ரீதியான வடிவங்களை உள்ளடக்கியிருந்த பகைப்புலம் போன்றவை தொடர்பாக ஆராய்வு நடாத்தவேண்டிய ஓர் இன்றியமையாத பணிக்குள்ளும் ஈடுபடவேண்டியவர்களானார்கள். இதனால் தம்மை மேலதிகாரம் செலுத்துபவனுடைய சிறப்பியல்புகளிலும் பாரீக்க, அடக்கிஒடுக்கப்பட்ட மக்களது பாரம்பரியம் மிகச்சிறப்பானது என்பதனையும், அது பல் நூற்றாண்டுகள் பழமைவாய்ந்திருந்தது என்பதனையும் எடுத்துக்காட்ட

செ. கிருஷ்ணராசா M, A.
சிரேட்ட விரிவுரையாளர்,
வரலாற்றுத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்,
திருநெல்வேலி.

முடிந்தது. அப்பின்னணியில் தம்மைச் சுதந்திரமான பிரஜைகளாக விடுவித்துக்கொண்டு சுதந்திர உணர்வுடன் வாழ்வதற்குரிய தழ் நிலைகளைத் தோற்றுவிக்கவும் முடிந்தது. இவ்வாறான சுதந்திர உணர்வுடன் கூடிய வாழ்க்கை முறையானது விடுதலையடைந்த நாடுகளில் மொழி, மத, இன அடிப்படையில் ஏதாவது தொன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதனையும் காணலாம். இவ்வாறு மொழி, மத, இன அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட பாராட்ட இயக்கங்களினது பின்னணியில் அவர்களது பண்பாடு பற்றிய விழிப்புணர்வானது தொல்லியல் ஆய்வுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தமையினை விளக்குவதாகவே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையானது அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசியவாதம் என்றால் என்ன?

“தேசியவாதம் என்பது தனித்துவமானதும், இணைக்கப்பட்டதுமான ஒரு நிலையில் சுதந்திரத்தினை அடைந்து கொள்வதற்கும் பாதுகாப்பதற்குமான ஒரு கருத்தோளினையுடைய இயக்கம்” என்று குறிப்பிடலாம், சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் விளக்குவதாயின் தேசிய வாதம் என்பது சிறுபான்மை நிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் கருத்தினாலும், இயக்க முறையிலும் ஒரு நாட்டு அமைப்பினை உருவாக்கிக்கொள்ள விரும்புவோர்களாக செயற்படுவதனையே குறிப்பிடுகின்றது. நாட்டு அமைப்பு என்று குறிப்பிடும் பொழுது அங்கு மூன்று முக்கிய அடிப்படையான நோக்கங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். ஒன்று, ஒரு குறிப்பிட்ட குழுக்களுக்கான அல்லது பிரிவினருக்கான சுயாதிபத்தியத்தையும், தன்னரசாங்கத்தினையும் உருவாக்குகின்ற நிலை: இரண்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பில் அல்லது தாயகத்தில் அக்குறிப்பிட்ட குழுக்களுக்கான அல்லது பிரிவினருக்கான ஒற்றுமை உணர்வும், சீகாதரத்துவமும்; மூன்று: கேள்வியளவிவாவது அக்குறிப்பிட்ட குழுக்களுக்கான அல்லது பிரிவினருக்கான தனியலகாகக் கொள்ளக் கூடிய பண்பாட்டுத் தனித்துவமும், வரலாறும் என்பவையே அவையாகும். இந்த மூன்று அம்சங்களையும் ஆணிதரமாகக் குறிப்பிடுவதானால், பிரஜைகளுடைய தன்னாட்சியமைப்பு, தாயக நிலப்பரப்பு, தனித்துவமான சமூக அல்லது இன வரலாறு இந்த மூன்று அம்சங்களையுமே எந்தவொரு நாட்டிலும் வளர்ச்சி பெற்ற தேசியவாத இயக்கமொன்றின் அடிப்படையான மூன்று குறிக்கோள்களாக அமையும், அவ்வகையில் அவர்கள் அமைக்கவிருக்கும் ‘நாடு’ என்பதற்குரிய மூன்று தூண்களாக அவை அமையும் என்பதனை இங்கு அழுத்திக் கூறவேண்டிய தேவை இல்லையெனலாம்.

தேசிய வாதம் என்ற நிலையில் நாடு என்பதற்கு பலவகையான விளக்கங்கள் இன்று கொடுக்கப்படுவதனையும் காணலாம். பண்பாட்டுப் பகைப்புலம் ஒன்று இன்றியே இன்று தேசியவாதக் கருத்துக்களை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடிய வகையில் பல இயக்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன Pan- Nationalism அல்லது Internationalism என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படுகின்ற பதங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற ‘சர்வ தேசியவாதம்’ என்ற கருத்து அதனைத்தெளிவாக்குகின்றது. இன்று முஸ்லிம்கள் தம்மை மத அடிப்படையில் மட்டும் வைத்து சர்வதேசிய மட்டத்தில் பலம் வாய்ந்த ஒரு குழுவினராக வெளிப்படுத்தமுற்படுவதனை அச் சர்வதேசியவாதத்திற்குச் சிறந்த உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டலாம். இருந்தும் Nation என்பதனைக் குறிக்கப்பயன்படுத்தும் ‘நாடு’ என்ற பதமானது எந்தவொரு தேசியவாத மட்டத்திலும் ஆரம்பத்தில் ‘ஒர் உருவற்ற ஐதீகமாக’ கவே (abstract myth) இருக்கும் என்பதனையும் கண்டுகொள்ளலாம். அவ்வுருவற்ற ஐதீக மட்டத்தினுள் ‘அக்குறிப்பிட்ட பிரிவினரின்’ சமூகக்கூட்பாடு, நிலக்கூட்டமைவு குடியேற்ற அலகுகள் என்ற மூன்று அம்சங்களுமே உருகி, ஒன்றாகி, அடங்கிப் போன தன்மையைக் காணலாம். அவ்வடங்கிப் போன தன்மையிலிருந்து படிப்படியாக ‘அக் குறிப்பிட்ட பிரிவினரை’ மீட்டெடுக்கும் (விடுதலைப் போராட்டம் என்ற) வழியிலிருந்தே தேசிய வாத இயக்கமொன்றின் வெற்றியையும், தோல்வியையும் தீர்மானிக்க முடியும். அம் மீட்பு வழியானது ‘அக் குறிப்பிட்ட பிரிவினருள் காணப்படும் பல மட்டத்தினரையும் ஒன்றிணைப்பதாகவும், அதே நேரத்தில் அவ்வவர்க்குரிய நிலைகளில் அவர்களை வைத்து திருப்திப்படுத்துவதாகவும். அவர்கள் தம்மளவில் சுதந்திரமானவர்கள் என்ற எண்ணப்பாட்டினை உணரக்கூடிய வகையிலும் அமையும் போதே விடுதலைப்போராட்டமானது வெற்றியளிப்பதனைக்காணலாம்.

தேசியவாதத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் கருவிகள்

தேசியவாதத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் கூறுகளை அடையாளம் கண்டு, விடுதலைப்போராட்டத்தினை வளர்த்தெடுத்துச் செல்லவேண்டிய ஒரு நிலையை குறிப்பிட்ட அம் மக்கட் கூட்டமானது நன்குணர்ந்திருக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட போராட்ட உணர்வானது, எந்த விதமான மேற்கட்டுமானமும் இல்லாமல் நாளடைவில் மறைந்துவிடக் கூடிய ஆபத்தும் நேரலாம் (மாயா, இன்கா நாகரீகங்கள் மத்திய அமெரிக்காவில் நகரங்களை யடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும் பரவலான எழுத்துக்களின் உபயோகத்தினை

உணர்ந்திருக்காத தன்மையினால் விரைவிலேயே அழிந்து விட்டது). பல நாடுகளில் இத்தகைய சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துமிருக்கின்றன. எனவே இச்சந்தர்ப்பத்தில் தேசிய வாதத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் கூறுகளை அடையாளம் காண வேண்டிய தேவை ஒன்றுள்ளது எனலாம்.

தேசிய விடுதலைப் போராட்ட உணர்வின், அது தோற்றுவிக்கப்பட்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து, பல இடங்களுக்கும் காவிச் செல்லும் முக்கிய கூறுகளுள் 'சிறப்புத்தேர்ச்சி பெற்றவர்கள்' அல்லது ஜீவனோபாய தொழிலை மேற்கொள்ளுவோர் என்ற நிலை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. தேசிய விடுதலைப் போராட்ட உணர்வினை தோற்றுவித்த நிலப்பரப்பிற்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் அவ்வுணர்வையைப் பரப்புவர்களாக அவர்களே தொழிற்படுவர் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கோட்பாடாகும். ஓர் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அமைப்பு முறைக்கூடாகவும் தொழிற்பெறும் கூடாகவும் அத்தொழிற் தலைவர்கள் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வுக்கான ஆதரவினை ஈட்டிக் கொள்ள முடியுமாயினும், சமூகத்தில் ஏனைய மட்டங்களிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்படும் அவர்களுக்கான ஆதரவின் அடிப்படையிலேயே தேசியவாத உணர்வின் பரம்பலை விரிவாக்கிக் கொள்ள முடியும். இதனால் வேறொரு இயக்கமொன்று அல்லது இயக்கங்கள் அத்தேசியவாத உணர்வையை தனது அல்லது தமது கையினில் எடுத்துவிடாது மாற்றிவிடக் கூடிய சூழலையும் ஏற்படுத்திவிட முடியும். அவ்வாறான ஒரு சூழலை உருவாக்குவதற்கு உதவியாக வரக்கூடிய பாகுபாடற்ற ஒரு நிலையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும். அவ்வாறு அந்நிலையைத் தோற்றுவிக்கமுடியாத பட்சத்தில், அங்கு உருவாக்கப்பட்ட தேசியவாதக் கொள்கையானது சமூகத்திலுள்ள பல்வேறு மட்டங்களினாலும், முரண்படக் கூடியவகையில் அமைந்த நோக்குகளுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வைக்கும் நிலையை உருவாக்கலாம். அது இறுதியில் போராட்ட உணர்வினையே முற்றாக அழித்தொழிக்கவும் உதவுவதாகலாம் அல்லாவியில் தேசியவாதக் கருத்துக்களையுடைய பலரை பல கொள்கைகளுடன் ஓரியக்க அமைப்புக்குள்ளேயே உருவாக்க வழிசமைக்கும். அது இறுதியில் இயக்க மறைவுக்கும் காரணமாகலாம். போலந்திலும், ஹங்கேரியிலும் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை இங்கு நினைவுகூர்வது மேலே சொல்லப்பட்ட கருத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

தேசியவாத உணர்வினை முன்னெடுத்துச் செல்வோர் என்ற வகையில் மதத்தலைவர்களது பங்களிப்பானது அடுத்த நிலையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஆசியாவின் தேசியவாத நடவடிக்கைகளில் மதத்தலைவர்களே முக்கியமான பங்கினை

வகித்திருந்தனர் என்பதனை உதாரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்ட முடியும். ஆசியாவிலுள்ள சமூக அமைப்புக்கள் தத்தமது சமய அடிப்படையில் அடையாளம் காணப்பட்டமையூடாக மதத்தலைவர்கள் அவர்களிடையே தேசியவாத உணர்வினைப் பரப்புவர்களாகச் செயற்பட்டிருந்தனர். பாகிஸ்தான், பர்மிய நாடுகளில் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்த பதவடிப்படையிலான தேசிய உணர்வினைச் சிறந்த சான்றாகக் கொள்ளமுடியும். பர்மாவில் Pongyi என அழைக்கப்பட்ட அரசியல் பிக்குமார் Say Sab புரட்சி முறியடிக்கப்பட்டதன் பின்னர் மாணவர்களுடனும், அரசாங்க உத்தியோகத்தார்களுடனும் மோதிக் கொண்டமையைக் காணலாம். இந்தோனேசியாவில் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சிபெற்ற தேசியவாதம் கூட மதவடிப்படையிலேயே ஆரம்ப உணர்வினைப் பெற்று ஜனநாயகவாதிகளிடையே செல்வாக்கினைப் பெற்றுக் கொண்டது.

தேசியவாத உணர்வினை வளர்த்தெடுத்துச் செல்வோர் என்ற வகையில் ஆசியாவில் வர்த்தகர்கள் முக்கியமான ஓரிடத்தினை வகிக்கின்றார்கள். தேசியவாத நடவடிக்கைகளின் ஆரம்பகட்டங்களில் இவர்களது பங்களிப்பு இன்றியமையாததாக விளங்கும். உதாரணமாகக் குறிப்பிடுவதாயின் இந்தோனேசிய சரேகட் டீஸ்லாமிய எழுச்சிக்கும், அனைத்துலக துருக்கிய ஜாடிட் இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கும் வர்த்தகர்களே அடிப்படையாகத் தொழிற்பட்டிருந்தனர். எனவே வர்த்தகர்களுடனான கொள்கையுடன் பாடானது வீடுதலையுணர்வினை மேலும் வளர்த்தெடுப்பதற்குத் தவுவதாகலாம். விடுதலைப் போராட்டம் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும் நாடுகளில் வர்த்தகர்கள் பிரதானமான ஒரு கருவியாக நின்று தொழிற்படுவதனை அண்மைக்கால நிகழ்வுகள் பல எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. போராட்ட உணர்வையுடன் அவர்களை மிக நெருக்கமாக வைத்திருப்பதன் அடிப்படையில் போராட்ட சூழ்நிலைக்கேற்ப பொதுமக்களை போராட்ட வடிவங்களிலிருந்து அந்நியப்படாத வகையில் வைத்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொள்ளமுடியும். இதுமாத் திரமன்றி, தேசியவிடுதலைப் போராட்டமானது வெறுமனே அரசியலை மட்டும் கொண்டிருக்காததாலும், பொருளாதார, பண்பாட்டு வடிவங்களை மீட்டெடுப்பதற்குரிய முயற்சியாகவும் அமைவதன் காரணத்தினால் வர்த்தகர்களின் நெருக்கமான தொடர்பு அடிக்கடி போராட்ட சக்திகளுடன் ஒன்றிணைக்கப்படவேண்டிய தேவையும் ஏற்படும். குறிப்பாகப் பண்பாட்டு அடிப்படையிலான நடவடிக்கைகளுக்கு வர்த்தகர்களே தலைமை தாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். எந்தவொரு நாட்டிலும் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வுக்கும் வர்த்தக நட

வடிக்கைகளுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதனைக் காணலாம். வர்த்தக மார்க்கங்களுக்கும், மையங்களுமே பண்பாட்டினை வளர்த்தெடுத்த தொட்டில்களாக விளங்கின. கலாச்சார விழாவுக்கான கால்கோள், அவற்றின் வடிவம் போன்றவற்றைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகளுள் வர்த்தகர்களே முக்கிய பங்கு வகிப்பர். அவ்வகையில் வர்த்தகப் பெருமக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்ற மக்கட் கூட்டத்தினருடன் ஒன்றாகக் கலந்து பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளுடாக தேசியவிடுதலைப் போராட்ட வடிவங்களுடன் கலந்து நிற்பர்.

விடுதலைப் போராட்டமும் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வும்

தேசியவாதத்தின் மூன்று முக்கிய அடிப்படைகளுள் ஒன்றான பண்பாடானது விடுதலைப் போராட்ட உணர்வினை ஊட்டி வளர்க்கக்கூடிய பிரதான உந்துசக்தியாக அமைகின்றது. போராட்ட காலகட்டத்தில் குறிப்பிட்ட அம்மக்கட் கூட்டத்தினரின் எல்லாமட்டத்தினரையும் இணைக்கக்கூடிய ஓர் அடிப்படையை பண்பாட்டு அம்சங்கள் பெற்றுக் கொடுக்கின்றன. பண்பாடு என்று இங்கு குறிப்பிடும்பொழுது அப்பதமானது மிகப்பெரிய அடிப்படையிலான கருத்தினைக் கொண்டதாய், சுயாதிபத்தியத்தினையும், தன்னரசாங்கத்தினையும் அமைக்கவிரும்புகின்ற அம்மக்கட் கூட்டத்தினரின் பாரம்பரியத் தனித்துவத்தினை வெளிப்படுத்துவதாக அமையவேண்டும். பாரம்பரியத் தனித்துவத்தினைப் போற்றிப் பாதுகாத்து வளர்த்துவந்த நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்குரிய புத்தூக்கத்தினை இக்காலகட்டத்தில் வழங்கவேண்டும். அந்நிறுவனங்களினூடாக எஞ்சியிருக்கும் அல்லது தேசியவாத இயக்கத்தில் தம்மை இதுவரைக்கும் பிணைத்துக் கொண்டிருக்காத மக்கட் கூட்டத்தினரை மிகவும் இலகுவாகவும், உணர்வு பூர்வமாகவும் பிணைத்துக் கொள்ளமுடியும்.

பண்பாட்டு விழிப்புணர்வின் முக்கியமான ஓர் அம்சமாக அமைய வேண்டியது 'அச்சுறுத்தியத்தினையும், தன்னரசாங்கத்தினையும்' அமைக்க விரும்புகின்ற அம்மக்கட் கூட்டத்தினரின் சமூகத்தோற்றம் பற்றிய ஆய்வு ஆகும். அச்சமூகத்தினரின் தோற்றம், வளர்ச்சி தொடர்பாக வரலாறு—சமூகவியல் ரீதியாக ஆராயப்படும்போது பெற்றுக் கொள்ளப்படும் முடிவுகளே அத்தேசியவாத இயக்கத்தினை மிகவும் பலமுடையதொன்றாக மாற்றியமைக்க உதவும். அச்சமூகத்தினது தோற்றம் பற்றிய ஆய்வுகளானவை மொழிரீதியாகவும், இனரீதியாகவும் இவை இரண்டுமே இணைந்த வகையில்

அமைந்த கலை வடிவங்களின் அடிப்படைகளிலும் இருந்து ஆராயப்படலாம். இங்குதான் தொல்லியல் ஆய்வுகளின் இன்றியமையாமை எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

பிரிந்து செல்லும் தேசியவாத நிலையை உருவாக்குகின்ற ஒரு கூறாகவே அக்குறிப்பிட்ட சமூக வேர்கள் பற்றிய ஆய்வு அமையும். ஒரு புறத்தில் பெரும்பான்மையான சமூக அமைப்பிலிருந்து, அக்குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் தோற்றம், இயல்புகள், அமைப்பு எனபன தெளிவான முறையில் வேறுபடுத்தப்பட்டு தனித்துவமாக அடையாளம் காணப்படக்கூடிய நிலை ஏற்படுமாயின் அதவே அங்கு தேசியவாத உணர்வினை வலுப்படுத்தும் காரணியாகவும் அமையலாம். அவ்வாறான தனித்துவமான வேறுபாடானது, ஒன்றில் மொழி ரீதியாகவோ அல்லது பழக்க வழக்கங்கள் ரீதியாகவோ அல்லது மத, நிறுவன ரீதியாகவோ கண்டுகொள்ளப்படலாம். இருந்தும் அவை எல்லாம் அவசியமும் என்று கொள்வதற்கில்லை. இதற்கும் மேலாக, தன் அயல் சமூக அமைப்பிலிருந்து அக்குறிப்பிட்ட சமூகமானது கலாசாரரீதியில் தன்னைத் தெளிவாக வேறுபடுத்திப் பார்க்கும்போதுதான் அது தன்னைப் பிரிந்து செல்லும் தேசிய வாத இயக்கப் போக்கினுள் உட்படுத்திக் கொள்ள முடியும் வங்காளம், பையாவ்ரா (Biafra), வ்ளான்டர்ஸ் (Flanders) ஆகிய நாடுகளில் ஏற்பட்டிருந்த தேசியவாத நடவடிக்கைகள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.

'தேசம்', 'தேசியவாதம்' என்ற பதங்களுக்கடிப்படையாக 'மொழி' மிகமுக்கியமான அளவீடாக இருக்கவேண்டும் என Herder என்பவர் வற்புறுத்துகின்றார். குறிப்பிட்ட அம் மக்கட்கூட்டத்தினரின் 'தாயக நிலத்தின்' ஆளுமையை அறிவதற்கும், மதிப்பீடு செய்வதற்கும் தாய்மொழியில் அமைந்த இலக்கிய வடிவங்களே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என அவர் குறிப்பிடுவது மொழிக்கும், நிலத்திற்கும் இடையே இருக்கின்ற பாரம்பரியப் பண்பாட்டுப் பிணைப்பினை வெளிப்படுத்துவதற்கேயாகும். (தற்காலங்களில் இலக்கிய விமர்சகக்காரர் அடிக்கடி குறிப்பிட்டுக் கொள்ளும் 'இலக்கியமும், மண்வாசனையும்' என்ற தொடர் அதனையே குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளலாம்.) அப்பிணைப்பினூடாக மாத்திரம் தொடர்பு கொள்ளும்போதே மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் தாயகத்துக்குரிய 'தேசியத்தைப்' பெற்றுக்கொள்கிறார்கள் அல்லது பிரஜைகளாக்கப்படுகிறார்கள் எனலாம். அவ்வகையில் தாய்மொழியில் அமைந்த இலக்கியங்கள் மக்களை 'தேசிய தராதரத்தினை' அடையவைக்கும் 'சட்டத் தொகுப்புகள்' எனக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக அமையும். எனவே மொழிவாரியான வேறுபாடுகள் தேசியவாத உணர்வு

மேலோங்கிய நிலையில் மொழியியல் அடிப்படையிலான தாயகக் கோட்பாடுகள் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும், பிரிந்து செல்லும் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வு மேலோங்குவதற்கும் வழிசமைக்கும். (இந்திய உபகண்டத்தில் இன்று ஏற்பட்டுள்ள மொழிவாரியான கொந்தளிப்பு நிலை ஒருவேளை மொழி ரீதியான தாயக நோக்கில் மக்களை தேசியவாத நிலைக்கு முன் தள்ளிவிடலாம்.)

நவீன தேசியவாத நடவடிக்கைகளில் மொழி என்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கருவியாக பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். இதனால் மொழியில் மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் பலநாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மொழிவளத்தினை, அதன் ஆளுமையை வளர்த்தெடுப்பதற்காகவேண்டியும் மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. வளர்ந்துவரும் அறிவியல் துறைகளுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வகையில் மொழியின் கையாண்கை அமையவேண்டும் என்பதற்காகப் புதிய புதிய சொல்லாட்சிகளை உருவாக்கிக் கொள்கின்ற ஒரு நிலையினையும் மொழி மறுசீரமைப்பு முயற்சிகளில் காணமுடிகிறது. அதேநேரத்தில் மொழியில் தூய்மை பேணும் முயற்சியும் மொழி மறுசீரமைப்பு முயற்சிக்குப் பக்கம்பக்கமாக ஊக்கம் பெற்று வருவதைக் காணலாம். தமிழ் மொழியை எடுத்துக்கொண்டால் கூட தற்போழுது இந்த இரண்டு நிலைகளையும் காணமுடிகிறது. எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வேண்டி தமிழ் எழுத்துக்களில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை புகுத்துகின்ற அதேநேரத்தில் பாரம்பரிய அல்லது வழக்கிலிருந்து மறைந்துபோன தமிழ் மொழியில் சொல்லாட்சிகளை மீட்கமுனைவது தேசியவாத உணர்வலையில் எத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி நிற்கும் என்றோ அல்லது வளர்ந்துவரும் அறிவியல்துறை மாற்றங்களோடு ஒரு மொழி என்ற ரீதியில் கருத்துத்தொடர்பு ஊடகமாக எந்தளவிற்குத் தாக்குப்பிடிக்கும் என்றோ கூறமுடியாது இப்பிரச்சினையானது அம்மொழியைக் கையாளும் சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தைப் பொறுத்தே சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் அமையும்.

தொல்லியல் ஆய்வும் பண்பாட்டு விழுமியங்களும்

தேசியவாத உணர்வு மேலோங்கக்கூடிய அல்லது மேலோங்கிய ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக அமைப்பினுள் அதன் பண்பாட்டு விழுமியங்களை வெளிக் கொணரவேண்டிய தலையாய பணி விடுதலை இயக்கத்துடன் தொடர்புபட்டிருப்பதைக் காணலாம். போராட்டச் சூழ்நிலையில் அக்குறிப்பிட்ட மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை முழுமையான

வகையில் வெளிப்படுத்துவதன் அடிப்படையிலோ அல்லது குறிப்பிட்ட அம்மக்கட் கூட்டத்தினை அவர்களது பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளுடன் நேரடியாகத் தொடர்புபடுத்துவதன் மூலமோ பண்பாட்டு விழிப்புணர்வினை அப்பிராந்தியத்தில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு அக்குறிப்பிட்ட மக்கட் கூட்டத்தினரின் பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்தினை தாயகப் பரப்புடன் இணைத்த வகையில் வெளியுலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட முடியாத நிலை ஏற்படும் பட்சத்தில், ஐதீகமளவிலேனும் அக்கருதுகோளினை நிலைநிறுத்தப்படுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் வரலாற்று அடிப்படையில் அம்மக்களினது பாரம்பரிய பண்பாட்டு விழுமியங்களை எடுத்துக்காட்டமுடியாத நிலை ஏற்படுமானால் (உண்மையிலேயே அம்மக்கட் கூட்டத்தினருக்கு நீண்டகால வரலாறு இல்லாதிருக்குமானால்) ஐதீகமளவிலேனும் அவர்கள் 'அநாதியானவர்கள்' என்ற கருதுகோளினை நிலைநிறுத்த முயற்சிக்க வேண்டும். இம்முயற்சி தோல்வியுறுமானால் தேசியவாத உணர்வு நிலையும் மழுங்கடிக்கப்படவேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகப்படலாம் (இன்று இஸ்ரேலியர் என்றவொரு இனம் தாயகம் அமைத்து, அதற்குரிய புராதன வரலாற்றையும் 'படைத்து', பைபிளுடன் தம்மை இணைத்து சர்வதேசரீதியில் தம்மைத் தனித்துவமான ஓரினமாகக் காட்டிக்கொண்ட வரலாறு அந்த ஐதீகக் கோட்பாட்டினை நிலைநிறுத்துவதாக உள்ளது.)

இஸ்ரேலில் இன்று வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும் தொல்லியல் ஆய்வு நடவடிக்கைகள் யாவும் யைபின் என்ற புனித நூலுடன் தொடர்புபட்ட வகையில் அமைந்துள்ளமையை யாருமே எளிதில் காணலாம். தம்மை சர்வதேசிய மட்டத்தில் தனித்துவமான ஓரினமாகக் காட்டுவதற்காகப் பைபிளுடன் தொடர்புபட்ட வகையில் தொல்லியல் நடவடிக்கைகளை யூதர்கள் ஆற்றிவருகின்றனர் எனவேதான் தொல்லியல் ஆய்வுகளானவை ஓரினத்தின் இனப்பழமையை எடுத்துக்காட்டுவதோடல்லாமல், அவ்வினத்தின் பண்பாட்டுப் பரப்பினையும் தாயகக்கோட்பாட்டுடன் இணைத்துக்காட்டுவதாக அமையும். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டிலும் 'பௌத்த சிங்களம்' என்ற உணர்வு மேலோங்கக்கூடிய வகையில் தொல்லியற் திணைக்களத்தின் நடவடிக்கைகள் யாவும் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். இதனை நன்கு அவதானித்த ஜப்பானிய அறிஞரான Kanzo Saito பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும்.

“யூனெஸ்கோவினால் அளிக்கப்பட்ட கலாசார முக்கோணத் திட்டம் என்ற வரத்தினைப் பயன்படுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட 2000

வருடங்களுக்கும் மேலான பழமை வாய்ந்த பெருந்தொகையான பெளத்தக் கலைக் கருவூலங்களை, இலங்கை அரசாங்கமானது தமிழ்ப் போராளிகளுடனான மோதலில் அரசியல் குண்டாந்தடியாக (Political bludgeon) பயன்படுத்துவதனைக் காணலாம்''.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் அளவுக்கதிகமான தொல்லியல் அகழ்வுகளை அது மேற்கொண்டு வருவதாகவும் எந்தவிதமான தொல்லியல் ஆய்வு முறைகளின் அடிப்படைகளுமின்றி பயிற்றப்படாத வேலையாட்களைக் கொண்டு, போலி வேலைப்பாடுகளுடன் அப்பணிகளை முடித்து வருவதாகவும் அவ்வறிஞர் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது எந்தளவிற்கு தொல்லியல் அகழ்வாய்வினைப் பயன்படுத்தி இலங்கையரசானது பெளத்த-சிங்கள உணர்வினை மேலோங்க வழிசமைக்கின்றது என்பதனையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

யாழ்ப்பாண அரசும் தொல்லியலும்

இத்தீவினைப் பாரம்பரியமாகக்கொண்டு தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்துகொண்டு வரும் தமிழ் மக்களின் வரலாறானது அதே பிராந்தியத்தில் தொடர்ச்சியற்ற முறையில் காணப்படுவதற்குரிய காரணம், இத்தீவின் ஒருபக்கப் பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்தினையே 'பெரும்பான்மையான வரலாற்றா

சிரியர்கள்' வெளிக்கொணர்வதற்கு பெருமளவு ஆர்வம் காட்டியதனாலாகும். இதனால் இலங்கைத் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பரப்பினையும் வரலாற்றினையும், அவர்களது வரலாற்று மரபின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியினையும், இணைத்துச்சென்றிருக்கக்கூடிய வரலாற்று மூலங்களை அலட்சியம் செய்துவிட்டிருந்தனர் என்றோ அல்லது அவற்றின் முக்கியத்துவத்தினை உணராமல் கைவிட்டிருந்தனர் என்றோ குறிப்பிடலாம். இதுவே இன்று 'யாழ்ப்பாண அரசின்' தொடர்ச்சியற்ற வரலாற்றுத்தன்மை, போக்குத் தொடர்பாக நாம் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினையுமாகும். இப்பிரச்சினையானது அவ்வாலாறு பற்றிய பொதுவான நிலைப்பாடுடொன்று காணப்படாததிலிருந்தே உருவானது. இதற்குக் காரணம் எம்மவர் மத்தியில் வரலாறு பற்றிய பொதுமையான உணர்வோ, அல்லது வரலாறு தொடர்பான விமர்சன மரபொன்று உருவாகாது இருந்தமையின்மையோ காரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் இப்பிராந்தியத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் புராதன நகரங்களைப்பற்றியதும், மையங்களைப் பற்றியதுமான முதலாய்வுகளும், அகழ்வாய்வுகளும் பல புதிய கருத்துக்களையும், அடிப்படைத் தகவல்களையும் யாழ்ப்பாண வரலாறு தொடர்ச்சியான முறையில் அமையக்கூடியவாறு தருகின்ற தன்மையைக் காணலாம். இவ்வழியே இலங்கைத் தமிழ் மக்களது தொடர்ச்சியான பூர்வீக வரலாற்றினை இனங்கண்டுகொள்ளும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டுக் கொள்ளும் எனவும் எதிர் பார்க்கலாம்



1. Smith, A/-/D-, Introduction :- The Formation of Nationalist Movements. London, 1968
2. Kanzo Saito, 'A political dig' Asahi Shimbur News Service, Colombo.
3. See an article entitled 'Terrorists are not fighting for Language 24th Jan. 1986 and Culture, The Island,
4. See an article entitled 'Lalith on a Kingdom of Jaffna, The Island, 23rd July, 1983.

தமிழ் மக்களின் நவகாலப் பொருளாதார அபிவிருத்தியிற் பனையின் பங்களிப்பு

பனம் பொருள் உற்பத்திகளின்¹ பொருளாதார முக்கியத்துவம் எந்த வகையிலும் வலிந்து வலியுறுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமன்று. பனையிலிருந்து பெறப்படும் வளங்களிலிருந்து எண்ணூறுக்கும் அதிகமான உற்பத்திகள் ஆக்கப்படலாமென்பது ஒன்றே² அதில் உள்ளடங்கியுள்ள பொருளாதார வாய்ப்புக்களை எடுத்துக்காட்டுவதற்குப் போதுமானது. அத்தகைய உற்பத்திகள் உணவுப் பொருட்களாகிய சீனி, ஜாம் போன்றவை முதல் பலதரப்பட்ட கைத்திறக் கைத்தொழிற் பொருட்களையும், பான உற்பத்திகளாகிய கள்ளு, சாராயம் என்பவை முதல் மரம், தும்பு என்பவற்றையும் கொண்டதாக வேறுபட்டுச் செல்லும். இந்த உற்பத்திகள் யாவும் உள்நாட்டு நுகர்விற்காகவும் அதே போன்று வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிக்கெனவும் பயன்படுத்தக் கூடியவையாயிருந்தன.

வி. நித்தியானந்தன்
விவசாய பொருளியற் பேராசிரியர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்,
திருநெல்வேலி.

பனைத் தொழிலின் மேற்கூறிய வகையிலான பொதுவான பொருளாதார முக்கியத்துவத்திற்குப் புறம்பாகப் பிரதேச ரீதியாகத் தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களைப் பொறுத்த வரையிலும், இன்னும் குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்திற்கும் அது எவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்பதும் கூட நன்கு உணரப்பட்ட ஒரு விடயமேயாகும். அத்தகைய முக்கியத்துவம் இலங்கையின் மொத்தப் பனைப்பரப்பில் 99 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்ட ஓர் அளவு தமிழர் பெரும்பான்மையாக வாழும் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, மன்னார், மூல்லைத் தீவு, திருக்கோணமலை, வவுனியா, மட்டக்களப்பு போன்ற பகுதிகளில் காணப்படுகின்றதென்பதிலிருந்து மொத்தப் பரப்பின் 75 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்ட ஓர் அளவு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கு காணப்படுவதின்றும் எழுவதொன்றாகும். அதன் கருத்து யாதெனில் பனைத்தொழில் நன்கு அபிவிருத்தி செய்யப்படுமாயின் அதன் மூலம் பெறப்படும் பொருளாதார நன்மை தமிழ்ப் பகுதிகளுக்கு, அதுவும் சிறப்பாக, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்குத் தனியுரிமையுடையதொன்றாக மிளிர்ந்திருக்குமென்பதேயாகும்.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே பனையின் பொருளாதார நன்மைகளை அனுபவிப்பதற்குரிய முயற்சிகள் ஆங்காங்கே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்ததையும் காணலாம். உதாரணமாக, 17ஆம் 18ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே மரத் தேவைக்காகப் பனையைப் பயன்படுத்தும் முறை வளர்ச்சியடைந்திருந்ததுடன் பனைமரங்கள் ஏற்றுமதி செய்யவும் பட்

டன. அதனால், யாழ்ப்பாணம், மன்னார் ஆகிய பகுதிகளில் அதிகளவு பனை மரங்கள் அழிக்கப் பட்ட காரணத்தினால் டச்சுக்காரர் அதனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய சில ஒழுங்குகளையும் பிறப்பிக்க வேண்டியதாயிருந்தது.³ அத்துடன் பனந்தும் பிலிருந்து பயன் பெறுவதற்குரிய முயற்சிகளும் தொடங்கப்பட்டிருந்தன பனம்பொருள் அபிவிருத்திச்சபை அறிக்கை பனந்தும்பின் முக்கியத்துவம் மிகவும் தாமதித்துச் சமீப காலத்திலேயே உணரப்பட்டதாக எடுத்துக்கூறியபோதும்⁴ 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிற் கணிசமான அளவு பனந்தும்பு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. 1891 ஆம் ஆண்டு 9,028 அந்தராயிருந்த தும்பு ஏற்றுமதி 1892 ஆம்⁵ ஆண்டு 12,177 அந்தராக உயர்வடைந்திருந்தது. அதிலிருந்து உழைக்கப்பட்ட வருமானமும் ரூபா 122,559 என்ற அளவிலிருந்து ரூபா 156,672 என்ற அளவாக உயர்வடைந்திருந்தது.⁶ உண்மையில், பனந்தும்பிற்கான கேள்வி அத்தனை உயர்வாகக் காணப்பட்ட காரணத்தினால் அதனைப் பெறும் நோக்குடன் ஏராளமான இளமரங்கள் தறிக்கப்பட்டதுடன், ஏனையோருடைய தேப்புகளிற் சென்று களவாடும் பழக்கமும் பரவியிருந்தது.⁷ இந்த ஒரு காரணத்திற்காகவே ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பனந்தும்பின் அளவை 4,000 அந்தருக்குக் குறைந்த ஓர் அளவாகக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் பிரித்தானியர் நடவடிக்கை எடுத்தனர்.⁸ அதே போன்று 1916 ஆம் ஆண்டில் பனையின் பதனீரிலிருந்து பனஞ் சீனி உற்பத்தி செய்யும் முறையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. சீனிச் சுத்திகரிப்பு நிறுவனம் (Sugar Refineries Company) என்ற பெயரில் வல்லெட்டித்துறைக்கு அண்மையில் தொழிற்சாலையொன்று திறக்கப்பட்டிருந்தது.⁹ அதன் மூலம் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்பட்டதுடன் பதனீரின் விலையும் அதிகரித்தது அதன்பின் 1956 ஆம் ஆண்டு பொலிகண்டியில் ஒரு சீனித் தொழிற்சாலை உருவாக்கப்பட்டது. 1970 - 77 காலப்பகுதியில் உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்களை முடுக்கிவிடும் அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கை காரணமாகவும், உலக சந்தையிற் சீனி விலை உயர்வடைந்தமையாற் சீனியின் இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்தியதன் மூலம் ஏற்பட்ட தூண்டுதலினாலும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மாத்திரம் 60 பனங்கட்டி, சீனி உற்பத்தி நிலையங்கள் இக்காலப்பகுதியில் இயங்கக் கூடியவாய்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தது.¹⁰

எனினும், மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுக்களின் மத்தியிலும் ஒட்டுமொத்தமாக நோக்குமிடத்துப் பனை வழங்கும் பொருளாதார வாய்ப்புக்களைப் பூரண நிலையில் இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவிற்காவுதல் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான முயற்சிகள் தகுந்த வகையில் எடுக்கப்படவில்லையென்றே கூறவேண்டும். இது வரை மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரயத்தனங்களிலும்

ஓர் அரைகுறைத் தன்மை அல்லது போதாமை காணப்படுகின்றது. குறிப்பாகப் பனைத்தொழில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் தனியுரிமை என்ற உண்மை உணரப்பட்டு அதற்குரிய வகையில் நடவடிக்கைகள் அமைந்தன என்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் மிகவும் குறைவாகவே தென்படுகின்றன. பனையின் பரம்பல் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற் செறிந்து காணப்பட்டாலும் அதன் ஏறக்குறைய 4 சத வீதம் தான் ஏதாவது உற்பத்தி முயற்சியில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறதென்பது அதன் பாரதூரமான புறக்கணிப்பு நிலையைப் புலப்படுத்துகின்றது.¹¹ பனம் பொருள் உற்பத்திகளிற் பிரதான இடம்வகிக்கும் கள், பதனீர் என்பவற்றைப் பெறுவதற்கு யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலுள்ள பனைகளின் இரண்டு சத வீதத்திற்கும் குறைவான வையே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.¹² ஆனால் அதே நேரத்தில் அதன் 8 சத வீதம்வரை அதற்கெனப் பயன்படுத்தப்படுமாயின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் சீனித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமென்ற முக்கிய உண்மையும் முன்வைக்கப்படுகின்றது.¹³ மறுபுறம், திட்டமிடாத வகையிலான பனைகளின் அழிப்பு பனைத் தொழில் நிலைத்திருப்பதையே பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மாத்திரம் நாளாந்தம் சராசரி 10 முதல் 15 பனைகள் வரை தறிக்கப்படுவதாகவும் இந்த வேகம் தொடர்ந்து பேணப்படுமாயின் யாழ்ப்பாணத்தின் பனைவளம் ஏறக்குறைய ஒன்றரைத் தசாப்தத்தினுள் முற்றாகவே அழிக்கப்பட்டு விடலாமெனவும் அச்சம் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.¹⁴ பனைத்தொழிலை மேம்படுத்துவதற்கான நிறுவன மட்டத்திலான முயற்சிகளும் மிகவும் காலம் தாழ்ந்தே தொடங்கப்பெற்றிருந்தன. பனைத் தொழில் வளர்ச்சியுடன் அடையாளம் காணப்படக் கூடிய நிறுவனங்களில் எதுவும் 1970களின் ஆரம்பம் வரை பனையைத் தமது அக்கறைக்குட்படுத்திக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.¹⁵ உதாரணமாக, அத்தகைய நிறுவனங்களுள் நேரடி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பனை அபிவிருத்திச்சபை 1978 ஆம் ஆண்டு வரை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கவில்லையென்பதுடன், அதன் தலைவரே ஏற்றுக்கொண்டுள்ளபடி பனைத் தொழில் தொடர்பான அதன் பிரதான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் 1981 ஆம் ஆண்டின் முடிவுக் கட்டம் வரை உரிய முறையில் ஊற்றெடுக்கமுடியவில்லை.¹⁶ ஆனால் அந்த நிலையிற் கூட யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கான 1982 ஆம் ஆண்டிற்குரிய விவசாய அபிவிருத்திச் செயற்படு திட்டம் (Agricultural Implanation programming 1982) தனது கணிப்பிற் குட்படுத்திய அம்சங்களுள் பனைத் தொழிலை முற்றாகவே புறக்கணித்திருந்தது.¹⁷ தேனீ வளர்ப்புப் போன்ற சிறிய திட்டங்களைக் கூடத் தனது அக்கறைக்குட்படுத்திய செயற்படு திட்டம் பனைத் தொழில் போன்ற பிரதான துறையொன்றைக் கைவிட்டிருந்தமை துரதிஷ்டவசமானதெனக் கூறக்

கூடிய அதே நேரத்தில் பனையைப் பொறுத்தவரை கையாளப்பட்ட பாராமுகமான அணுகுமுறையையும் அது வெளிப்படுத்துகின்றது.

பனைத் தொழிலின் வெளிப்படையான முக்கியத்துவத்தின் மத்தியிலும், அதனை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான முயற்சிகள் இன்று வரை பின்தங்கியுள்ளமை ஓரளவு ஆச்சரியத்திற்குரியதெனலாம். மேலும் பனை, ஏனைய பல விவசாயப் பயிர்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, எந்த விதமான செலவோ பிரயத்தனமோ இன்றி இவருவாகப் பராமரிக்கக் கூடிய ஒரு பயிராயிருந்தவிடத்து அதன் மீதான அக்கறையின்மை இன்னும் ஆச்சரியம் தர வல்லதாகும் எனினும் பனைத் தொழிலையும் அது தொடர்பான இதர வளர்ச்சிகளையும் ஓரளவிற்கு ஊன்றிக் கவனிப்போமாயின் அதன்கைய ஆச்சரியத்திற்கு இடமிராது. இவ்வாறாகப் பனம் பொருள் உற்பத்தித் துறையின் முக்கியத்துவம் கருத்தளவில் உணரப்பட்டாலும் அதனை மெய் நிலையாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்குத் தடையாக உள்ள பல்வேறு காரணிகளையும் எடுத்தாராய்வுதே இந்தக் கட்டுரையின் தலையாய நோக்கமாகும்.

அவ்வாறு செய்யுமிடத்து மேற்கொண்ட ஆய்வினைச் சுலபப்படுத்தும் வகையில், நாம் கருத்திற்கொள்ளும் காரணிகளை மூன்றுவேறுபட்ட மட்டங்களிலிருந்து நோக்க முடியும். அவையாவன;

1. பனையினதும் பனைத் தொழிலினதும் தன்மையிலிருந்தெழுபவை;
2. திறுவன மட்டத்திலிருந்தெழுபவை;
3. சமூக மட்டத்திலிருந்தெழுபவை

பனையினதும் பனைத் தொழிலினதும் தன்மை

பனையினது தன்மையைப் பொறுத்தவரை அதற்கு வாய்ப்பான சிறப்பம்சங்கள் ஒரு தொழில் என்ற வகையில் அதனை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் பெருந்தடையாக அமைந்தமையைக் காணலாம். பனை திட்டமிட்டுப் பயிராக்கப்பட்ட ஒரு பயிராயன்றித் தனக்கே வளர்ந்த ஒரு காட்டுப்பயிராகவே மக்களுக்கு அறிமுகமாகியது. கோப்பி, கறுவா, தேயிலை போன்றவையும் இன்னும் மக்களுக்குப் பயன்கொடுக்கும் வேறு பல பயிர்களும் மனிதன் அவற்றை முதன்முதல் அறிந்து கொள்ளும் நிலையிற் காட்டுப்பயிர்களாகவே காணப்பட்ட போதும், அவற்றைப் பயன்தரு நிலைக்கு மாற்றுவதற்கு அல்லது பெறப்படும் பயனின் அளவை அதிகரிப்பதற்கு

அவற்றின் மீது கூடியளவான கவனம் செலுத்தி அவற்றைப் பராமரிக்க வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. அதன் காரணமாக அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட பயிர்ச்செய்கை தனியொருவனின் முழு நேர வாழ்க்கைத் தொழிலாக மாற்றமடையக் கூடியதாயிற்று ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரின் செய்கை மீது கவனம் செலுத்துமொருவன் தனது முழுநேரத்தையும் அல்லது அதன் பெரும் பகுதியை அப்பயிர் மீது தான் செலவிட வேண்டியிருந்தது. அதன் மூலம் அவன் அந்தப்பயிரிலான தனது தேவையைப் பூர்த்தி செய்த பின் எஞ்சிய தொகையைச் சந்தையில் வீற்று வருமானம் உழைக்க முடிந்தது. கருக்கமாகக் கூறின் அந்தப் பயிரின் செய்கை, காலப்போக்கில் ஒரு பொருளாதார நடவடிக்கையாக மாற்றமடைந்திருந்தது. தனியொருவன் தனது சொந்த வாழ்க்கை வருமானத்திற்காக அதன் மீது முற்றாகத் தங்கியிருக்கமுற்பட்டிருந்தான்.

ஆனால் பனையைப் பொறுத்த சிறப்பம்சம் யாதெனில் அது மனிதனுக்குப் பலன் தரக்கூடிய தென்பதை மக்கள் உணர்ந்து கொண்ட பின்பும் அத்தகைய பலனை உத்தரவாதப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அல்லது அதனை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அவர்கள் அதன் மீது கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியமிருக்கவில்லை. அந்தளவுக்கு அது ஓர் உறுதியான தாவரமாயிருந்தது. பனை மழையிலிருந்து நீர் பெறும் ஒரு தாவரமாயிருந்த போதும் நீண்ட கால வரட்சியை அது நன்கு தாங்கிக்கொள்ளக் கூடியதொன்றாயிருந்தது. அது மாத்திரமன்றி எத்தன்மை கொண்ட தரையிலும் அது செழித்து வளரக் கூடியதொன்றாகவும் காணப்பட்டது. நிலத்தைப் பயன்படுத்துவதோ பசுள்ளியிடுவதோ எந்த வகையிலும் அவசியமாயிருக்கவில்லை மண் தரை, கல்தரை, உவர் மண் தரை என்ற வேறுபாடுகள் பனையின் வளர்ச்சியை ஒரு சிறிதளவே பாதிக்கக் கூடியவையாயிருந்தன. ஒட்டு மொத்தமாக மனிதனின் எந்த வித கவனிப்பும் இல்லாது அல்லது மிகக் குறைவான கவனிப்புடன் அவன் தனக்கு வேண்டியளவு பயனைப் பனையிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியவனாயிருந்தான் ஆகவே இது இயல்பாகவே மனிதனின் அக்கறையை அதிகரித்து திருப்பி விடுவதற்குக்காலாயிற்று. அதுவே பனைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான முக்கிய தடையாக அமைந்தது. ஏனெனில் பனையிலிருந்து பலன் பெறுவதற்கு மனிதனின் நேரடியான கவனம் அவசியமல்லையென்ற நிலை ஏற்பட்டதும், அதன் செய்கையை யாருமே முழு நேர வாழ்க்கைத் தொழிலாக அரவணக்க முடியவில்லை. பொருளாதார ரீதியாக நோக்குமிடத்து மக்களைப் பொறுத்தவரை இவைசப் பண்டங்களை அளிக்கும் ஒரு தாவரமாகவே பனை செயற்பட்டதெனலாம். அந்த வகையிற் பனம் பொருட்கள் பலவும் பொருளியலின் இலவசப்பண்டங்கள் என நாம்

கருதும் காற்று, சூரிய வெளிச்சமும், வெப்பமும், நீர் போன்றவற்றுடன் ஒப்பிடக் கூடியவையாயிருந்தன. இவற்றை மனித பாவனைக்குட்படுத்துவதற்கு உற்பத்திச் செலவெதுவும் ஏற்படுவதில்லை. அதனால் அவற்றுக்குப் பொருளாதார முக்கியத்துவமும் இல்லை. அவ்வாறே பனம் பொருட்களும் உற்பத்திச் செலவில்லாத அல்லது மிகக் குறைந்த உற்பத்திச் செலவுடைய பண்டங்களாகக் காணப்பட்டதால் அவையும் பொருளாதார ரீதியான முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பில்லாது போய்விட்டது. பனை வளர ஆரம்பிப்பதிலிருந்து முதிர்ந்து பலன் கொடுப்பதற்கு 15 முதல் 20 வருடங்கள் வரை செல்லலாமென்பது நிலைமையை மேலும் மோசமாக்குவதாயிருந்தது. இத்துணை நீண்ட முதிர்ச்சிக் காலம் அதனளவில் பனைத் தொழிலை ஒரு பொருளாதார நடவடிக்கையாகக் கைக்கொள்வதை எந்த வகையிலும் தடுத்துவிடக் கூடியதொன்றெனக் கூறமுடியாது. ஆனால் இது விடயத்திலான பாரிய குறைபாடு யாதெனில் ஒன்றரை முதல் இரு தசாப்தங்கள் வரை நீடிக்கும் இந்த நீண்ட முதிர்ச்சிக் காலத்திற் பனையின் மேற்பரப்பிற்கென மனிதன் செய்ய வேண்டியிருந்தவை எண்ணமையில், மிகக் குறைவாகக் காணப்பட்டமையேயாகும். உதாரணமாகத் தென்னையை இந்தச் சூழ்நிலையிற் பொருத்திப் வார்ப்போமாயின், அதனுடைய முதிர்ச்சிக் காலமும் ஏறக்குறைய இதே அளவுடையதாகக் காணப்பட்ட போதும் இக்காலத்தில் அதன் மீது தங்கியிருக்கு மொருவன் ஆற்றவேண்டிய கடப்பாடுகள் பல இருந்தன. தென்னங் கன்றுகளைச் சரியான முறையில் நட்பு அவை நோய் ராய்ப்படுவதெனின் தடுப்பதுடன் நீர்ப்பாசனம், பசுனையிடுதல், ஊடு பயிர்ச் செய்கை போன்ற பல செய்முறைகளை அவன் மேற்கொள்ள வேண்டியவனாயிருந்தான். 18 அவை தென்கின் உற்பத்தித் திறனை நேர்க்கணிய நிலையில் அதிகரிக்கக் கூடியனவாயிருந்தன அவற்றின் வழி அவன் பெற்றுக்கொண்ட பயன் என்பதற்குப் புறம்பாக அவை அவனைத் தெங்குச் செய்கையுடன் நேரடியாக ஈடுபடுத்தி வைத்திருந்தன. இந்த ஈடுபாடு, மேற்கொள்ளப்பட்ட செய்முறைகள் உண்மையில் முதலீடுகளாக உற்பத்தியாளனுக்குப் பணச் செலவை ஏற்படுத்தியிருந்தமையும் அவனைத் தெங்குச் செய்கையில் நேரடி அக்கறை செலுத்தி அதிலிருந்து உத்தம பயன் பெறுமாறு தூண்டியிருந்தன. ஆனால் பனை முதிர்வடையும் காலத்தில் இத்தகைய ஈடுபாடோ, செலவீனமோ அவசியமில்லாதிருந்ததால் மனிதனின் அக்கறையும் அதன் மீது செல்ல வில்லை. ஆகவே குறிப்பிட்ட ஒரு தாவரமோ, பயிரோ எனினுக்குப் பயன் தரக் கூடியதொன்றாயினும், அது அவனது அக்கறையைத் தூண்டி அதன் செய்கையில் அவனை நேரடியாக

ஈடுபடுத்தக் கூடியதொன்றாயிரா விட்டால், அதற்கும் பலன்களையிட்டு மனிதன் அதிக ஆர்வம் காட்ட மாட்டான் என்பதற்குப் பனை ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

இது பனைத் தொழிலின் வளர்ச்சியை இரு வழிகளில் பாதிப்பதாயிருந்தது. முதலாவதாகப் பனையிலிருந்து பெறக் கூடிய வருமானம் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு மேலதிக வருமானமாகவே நோக்கப்பட்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே இந்த ஒரு முறையில் தான் பனம் உற்பத்திகளை மக்கள் கருதியிருந்தனர். அந்த போல வழமையான, நேறு துறை வருமானம் வீழ்ச்சியடைபுமளவில் அதனை ஈடு செய்வதற்கும் பனை வருமானம் உதவி செய்தது. 19 பனையை நம்பியிருந்த சீவல் தெழிலாளர் மாத்திரம் அதற்கொரு புறமே எனலாம். எனினும் பனந்தோப்புக்களைத் தமது சீவனோபாயத்திற்கென முற்றாக நம்பியிருக்கும் அவற்றின் சொந்தக் காரர் எவரும் இல்லையென்றே கூறி விடலாம். பனம் பொருட்களின் தற்காலிக நுகர்வுத் தன்மை காரணமாக அவற்றின் பாவனை வடமாகாண மக்களின் பொருளாதார நலச் பற்றிய ஒரு குறிகாட்டியாகவும் கருதப்படுகின்றது. அதாவது வடமாகாண தெல் அறுவடை சிறப்பாய்மைந்து அரிசி விலை குறைவடைந்து மக்களின் வருமானம் உயர்வடையும் போது பனம் பண்டங்களை உணவுக்காக மக்கள் நாடுவது மிகவும் குறைவாயிருக்கும். ஆனால் மாறாக அறுவடை வீழ்ச்சியினால் உணவுப்பற்றாக் குறை, வேலையின்மை என்பன தலைகெடுத்தும் காலங்களிற் பனை உற்பத்திக்கான கேள்வியும் உயர்வாயிருக்கும். 20 ஆகவே இங்கு பனம் பொருள் உற்பத்திகள் இழிவுபண்டமொன்றிற்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்வதைக்காண முடியும். சாதாரண பொருளியல் விதிக்கு முரணாக மக்களின் வருமானம் உயர்வடையும் போது அவற்றிற்கான கேள்வி குறைந்தும், வருமானம் குறைவடையும் போது கேள்வி உயர்ந்தும் காணப்படுகின்றது. எனினும் இத்தகைய இழிவு நிலைப்பண்டங்களுக்கு இடமளிப்பதாகப் பனைத் தொழில் நீடித்திருக்கும் வரை பொருளாதார ரீதியிலான அதன் தரத்தை உரித்துவதும் மிகவும் கூடினமாதொன்றேயாகும்.

இரண்டாவதாக, மக்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசங்களில் இடப்படுத்தப்பட்ட ஒரு பயிராயிருந்தும் பனை இன்னமும் ஒழுங்கான முறையில் பயிரிடப் படாத ஒரு காட்டுப்பயிராகவே நீடித்திருக்கின்றது. அதனால், ஏனைய பயிர்களைப் போலப், பனந்தோட்டங்களிலுரித்தோப்புக்களே காணப்படுகின்றன. அத்துடன் பனை மரங்களின் அடர்த்தியும் ஒரே சீரானதொன்றாக

இல்லை. சில இடங்களில் அது கூடிய நெருக்க முடையதாகவும் இன்னும் சிலவற்றில் நெருக்கம் குறைந்ததாகவும் காணப்படுகின்றது. பணையின் செறிவு, அடர்த்தி என்பவற்றை நிர்ணயிக்கும் ஒரு பிரதான காரணியாகக் குறிப்பிடக் கூடியது பணை மரங்கள் தறித்து வீழ்த்தப்படும் வேகமாகும். இவ்வாறாகப் பணை மரங்கள் எதுவித கவனமும் இன்றித் தாறுமாறாகத் தறிக்கப்படுவது கூட அவை காட்டுமரங்களின் நிலையில் வைத்து நோக்கப்படுவதன் ஒரு விளைவென்றே கூறலாம். பெரும் பாலான ஏனைய காட்டுமரங்களும் அதே கதியையே எதிர்நோக்கவது குறிப்பிடத்தக்கது. பணைத் தொழிலின் வழி பெறப்படும் பயன்கள் பொருளாதார முக்கியத்துவமுடையவையாகக் கொள்ளப்படாவிட்டது ஏனைய சில தேவைகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து பணை மரங்களை வெறுமனே நிலைத்திருக்க அனுமதித்தல் சந்தர்ப்பச் செலவு கூடிய தொன்றாக ஆகி விடுகின்றது. அவற்றை மரத்தேவைக்காகத் தறித்தல் அதிக லாபமுடைய தொன்றாயிருந்தது. அவ்வாறில்லாவிடில் பணை வளரும் நிலங்களை வீடு கட்டவோ வீதிகள் அமைக்கவோ பயன்படுத்துவது கூடியளவு பயனுடையதாயிருந்தது. அதன் காரணமாகவே டச்சுக் காரர் காலம் முதல் இன்றுவரை பணைமரங்களைக் கண்டபடி வெட்டுவதென்பது பணைத் தொழிலின் தலையாய ஒரு பிரச்சினையாகத் தொடர்ந்திருந்து வருகின்றது. படிப்படியாக இடம் பெற்று வரும் சனத்தொகை அதிகரிப்பும் வீடு, கட்டிட நிர்மாணம் என்பவற்றிற்கு அதிகரித்துச் செல்லும் கேள்வியும் நிலைமையை மேலும் மோசமாக்குகின்றது. ஆனால் பணைத்தொழில் பற்றிய பெரும்பாலான ஆய்வுகளிலும் அறிக்கைகளிலும் பணைகளைத் தறித்து வீழ்த்துவதென்பது தனியான ஒரு பிரச்சினையாக நோக்கப்பட்டு ²¹ அதனை எதிர்கொள்வதற்குச் செயற்கை முறையிலடைந்த சட்ட வடிவிலான ஆதரவும் கோரப்பட்டு வந்துள்ளது. ²² எனினும் அது பனம் பொருள் உற்பத்திகளின் பொருளாதார முக்கியத்துவம் உய்த்துணரப்படாமையின் ஒரு தொடர்ச்சியையன்றி வேறில்லை. பணைத்தொழிலின் பொருளாதார ரீதியிலான தரம் உயர்வடையுமாயின் இந்தப் பிரச்சினையும் தானாகவே நீங்கிப் போய்விடும். ஆகவே பணைகளின் தாறுமாறான அழிவைத் தடைசெய்வதற்கான சிறந்த மார்க்கம் அதற்கான சந்தர்ப்பச் செலவை உயர்த்தி விடுவதே யன்றி வெறும் சட்ட வடிவிலான நடவடிக்கைகளல்ல. அதாவது பனம் பொருள் உற்பத்திகளின் பொருளாதார நலன்களை மக்கள் நடைமுறை நிலையில் அனுபவிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் உருவாக வேண்டும். அதன் மூலம் பணை ஒரு 'காட்டுத்' தாவரம் என்ற நிலையும் நீங்கிப்போய் விடும்.

அதற்கு ஒரு கட்டம் வரை பணைகளின் திட்டமிடப்படாத அழிவைச் சட்டங்களின் மூலம் தடுப்பது மாத்திரமன்றித் திட்டமிட்டுப் பணையை வளர்க்க முயல்வதும் தகுந்த வெற்றியளிக்குமா என்பது சந்தேகத்துக்கிடமானதே. ஏற்கனவே எடுத்துக்காட்டியபடி, பயிரின் தன்மை தனிப்பட்டவர் அக்கறை கொள்வதைத் தடுத்துவிடக் கூடியதொன்றாயிருக்குமிடத்து மக்களை முழுநிலையிற் பணைத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை தோன்றும் வரை தனிப்பட்டவரைத் திட்டமிட்ட பணை வளர்ப்பில் ஈடுபடும்படி தூண்டுவது அதிக பலனளிக்க மாட்டாது. அவ்வாறான முயற்சிகள், வேண்டுமாயின் நிறுவன மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படலாம். அவ் வகையில் 1981 ஆம் ஆண்டு பருத்தித்துறையில் மாமுனை என்னுமிடத்தில் வேறு வகைப் பயிர்ச்செய்கைக்குட்படுத்த முடியாத 500 ஏக்கர் நிலத்தில் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட பணைச் செய்கையை மேற்கொள்ளப் பணை அபிவிருத்திச் சபை எடுத்திருக்கும் முயற்சி குறிப்பிடத்தக்கது. ²³ எனினும் அதனை விட முக்கியமானது, பனம்பொருள் உற்பத்திகளில் மக்களின் நேரடியான அக்கறையைத் தூண்டக் கூடிய பதப்படுத்தல் முயற்சிகளையென்பது வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் தான் வேலைவாய்ப்புக்கள் பெருகுவதற்கும் இடம் ஏற்படும்.

எனினும் அவ்வாறான ஒரு நிலை உருவாவதைப் பணையின் தன்மை மாத்திரமின்றிப் பனம் பொருட்களின் தன்மையும் தடுத்துவிடுகிறதெனலாம். பணை உற்பத்திப் பொருட்களின் பெரும் பாலானவை நேரடியாக நுகர முடியாதவையாகும். தெங்கு உற்பத்திப் பொருட்களும் ஏறக்குறைய அதே தன்மையைக் கொண்டுள்ள போதிலும் தென்னையின் பிரதான உற்பத்தியாகிய தேங்காய் ஏனைய தெங்குப் பொருட்களின் மூலம் தோன்றக் கூடிய வசதியீனங்களைமுற்றாக ஈடுசெய்யக் கூடியதாக விளங்குகின்றது. தேங்காயும் அதன் முதற் கட்டமாகிய இளநீரும் ஏறக்குறைய நாட்டு மக்கள் முழுப்பேரும் பயன்படுத்தும் நுகர்பொருட்களாகப் பிரசித்தபடைந்துள்ளன. ஆனால் அவை இரண்டுமும் சமப்படுத்தக் கூடிய பணை உற்பத்திகளாகிய நுங்கு, பனம் பழம் என்பன முன்னையவற்றுக்கு எந்த வகையிலும் ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை. குறிப்பாகப் பனம் பழம் வேறு ஏதாவது வகையிற் பதப்படுத்தப்பட்டாலன்றி மனித நுகர்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட முடியவில்லை. அது போன்றே பணையின் குருத்தோலை முதல் அடிமரம் வரையுள்ள எல்லாப்பகுதிகளும் ஏதாவது ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செய்முறைகளுக்குட்படுத்திய பின்பே மனிதனின் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடியவையாயிருந்தன. ஆகவே அவை பெருமளவுக்கு மூலப்பொருட்கள்

என்பத கூடியளவு உண்மையுடையதாயிருந்தது. அதனாலேயே இலங்கைக் கைத்தொழில் அபிவிருத்திச் சபையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் பிரதான மூலப்பொருட்கள் சிலவற்றை ஆய்வு செய்த ஜெயசிங்கம் புவனராஜன் ஆகியோர் பனை உற்பத்திகளுக்குத் தலையாய ஓர் இடம் வழங்கியிருந்தனர்.²⁴ மூலப் பொருட்களாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய பனம் உற்பத்திப் பொருட்களை அவர்கள் அடையாளம் கண்டு அவற்றை எவ்வாறு சிறந்த பாவனைக்குட்படுத்த முடியுமென்பது பற்றி எடுத்துக்கூறி அது தொடர்பான பல பரிந்துரைகளையும் செய்திருந்தனர்.

அந்தவகையிற் பனையும் அதன் உற்பத்திப் பொருட்சளும் பொருளியல் ரீதியாக, ஏனையவற்றுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, வசதி குறைந்த ஒரு நிலையிற் காணப்படுவது சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டியதாகும். ஏனைய பலவிவசாயப் பயிர்கள் செய்கை மட்டத்திற் போதிய பராமரிப்பு, தகுந்த கவனம் என்பவற்றை வேண்டி நின்று பின்பு அவற்றின் உற்பத்திகளை நுகரும் போது நேரடிப் பயன்பாடுடையவையாக விளங்கியிருந்தன. அந்த நிலையில் அத்தகைய உற்பத்திகள் ஏதாவது உருமாற்றச் செய்யுமறையை எதிர்பார்த்திருந்தாலும் உற்பத்தியாளர் அதனை மனமுவந்து வழங்க முன்வந்தனர். ஏனெனில் பதப்படுத்தற் செய்யுறைக்கான முதலீடு ஏற்கலவே பயிர்ச் செய்கை மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலீட்டின் ஒரு தொடர்ச்சியாகவே கருதப்படுகின்றது. ஆகவே அக்குறிப்பிட்ட பயிர் தொடர்பான முதலீடு முழு நிலையிற் பயன் கொடுக்க வேண்டுமாயின் பதப்படுத்தற் கட்டத்திலான இரண்டாவது மட்ட முதலீடும் அத்தியாவசியமானதேயாகும். உதாரணமாகத் தெங்குத்தொழிலிற் கொப்பரா, தேங்காயெண்ணெய், தேங்காய்த்துருவு போன்றவற்றின் உற்பத்தி தெங்குச் செய்கையின் ஒரு பகுதியாகவே, பல சந்தர்ப்பங்களில் உற்பத்தியாளரால் நேரக்கப் படுகின்றது. ஆனால் பனை, செய்கைமட்டத்தில் எது வித பராமரிப்பையோ அதன் காரணமாக முதலீட்டையோ வேண்டிநில்லாது, உற்பத்தி கைகளுக்கு கிடைத்த பின்பே அவற்றை எதிர்பார்த்து நிற் கின்றது. அந்நிலையில் அவை தெங்கு போல ஒரு தொடர்ச்சியான முதலீடாயன்றிப் புதிய முதலீடாகவே நேரக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய புதிய முதலீடு முற்றாகப் பதப்படுத்தற் செய்யுறைக்கெனவே வேண்டப்படுகின்றது. ஆனால் செய்கையுடனான அதன் தொடர்ச்சி நிறுவப்படாதவிடத்துப் புதிய முதலீடு பெரிதும் தயக்கமுடையதென்றாகவே முன்வரத்தலைப்படுகின்றது. ஏனெனில் அது புதிய ஒரு தொகைக் காரணிகளினாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. அவற்றுள் பதப்படுத்தலுக்கான தொழில் நுட்பத்தேவையும் அதன் தர

மும், புதிய உற்பத்திப் பொருளின் கேள்வி என்பன முக்கியமானவை. அவை நிச்சயமற்ற ஒரு தன்மையைப் புலப்படுத்துமாயின் அத்தகைய ஒரு தொழில் நோக்கி முதலீடு அசைந்து செல்வது மிகக் குறைவாகவே இருக்கும், பனைத் தொழில் அத்தகைய சாதகமற்ற ஒரு நிலையிலேயே காணப்பட்டது. இவ்வாறான தடைகள் முறியடிக்கப்பட வேண்டுமாயின் நிறுவன மட்டத்தில், குறிப்பாக அரசாங்கம், உரிய தூண்டுதல்களை வழங்க வேண்டும். அதன் மூலம் செழித்து வளர்வதற்கு வாய்ப்பேற்படலாம். ஆனால், மேற்கொண்டு நாம் எடுத்துக்காட்டுவது போல, பனைத் தொழில் நிறுவன மட்டத்திலும் அவ்வாறான ஒரு சாதக சூழ்நிலையை எதிர்பார்க்க முடியவில்லை.

நிறுவன மட்டம்

எந்த ஒரு பொருளியல் முயற்சியும் தகுந்த வெற்றியளிக்க வேண்டுமாயின் நிறுவன மட்டத்திலிருந்து அதற்கு ஓரளவிற்காவது ஏதாவது வகையில் உதவி கிடைக்க வேண்டியது அவசியமானது. ஆனால் பனைத்தொழிலைப் பொறுத்தவரை பனையின் நாம் மேலே எடுத்துக் காட்டியுள்ள தன்மைகளின் காரணமாக அது அத்தியாவசியமான தொன்றாகின்றது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிலைகளிலிருந்து அது எழுகிறதெனலாம்,

முதற்கண், வரலாற்று ரீதியாக நோக்குமிடத்து மூலப் பொருள் என்ற தரத்தைச் சார்ந்த முதல் விளைவுப்பொருட்கள் பலவும் லாபம் சுட்டக் கூடிய முயற்சிகளாக மாறியமைக்கு அவை சர்வதேசிய மட்டத்திற் பிரபல்யமடைந்தமையும் அதன் மூலம் உண்டான கேள்வி அதிகரிப்பும் காரணங்களாய்மைந்தன. குறிப்பாகப் பெரும்பாலும் ஆயனமடைவத்திலிருந்த மூன்றாவது உலக நாடுகள் பலவும் குடியேற்ற நாடுகளாயிருந்த போது அவற்றின் முதல் விளைவுப்பொருட்களுக்கு (மித மண்டல) அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் ஏற்பட்ட கேள்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டே முதல் விளைவுப் பயிர்களிற் பலவற்றை முதன்மையான தரத்திற்கு உயர்த்தியது மாத்திரமன்றிப் படிப்படியாகத் தமது பொருளாதாரங்களையே அவற்றின் மீது தங்கியிருப்பவையாக உருமாற்றியிருந்தன.²⁵ குறைவிருத்தி நாடுகளின் இது தொடர்பான அநுபவத்தையும் அங்கு பிரபல்யமடைந்த பயிர்களையும் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம் இந்தச் செய்யுறையிற் பயிரின் தன்மை வகிக்கும் பங்கு மிகவும் குறைவானதே என்ற ஓர் உண்மையைப் புலப்படுத்துகின்றது. குறிப்பிட்ட ஒருபயிர் கட்டிப்பயிர் என்ற நிலை

யிலிருந்ததா அல்லது அது அந்த நாட்டுக்கே உரியதா என்ற அம்சங்கள் இது விடயத்திற் பெருமளவு வேறு பாட்டை ஏற்படுத்தவில்லை. அந்த போல ஒரு குறிப்பிட்ட பயிர் குறுகிய கால அல்லது நீண்ட கால முதிர்ச்சிக்காலம் கொண்டதா என்பதும் அது முன்னணிக்கு வருவதிற் செலவாக்குச் செலுத்தியதாகக் கூறமுடியாது இலங்கையின் அனுபவத்தை மாத்திரம் எடுத்துக் காட்டாகக் கொள்வோமாயின் காட்டுப் பயிராகக் காணப்பட்ட கறுவாவும், கோப் பியும் சர்வதேசிய ரீதியிற் புகழ் பெற்றன. அந்த போல இலங்கைக்குச் சொந்தம்ல்லாத தேயிலை யும், நப்பரும்¹ இலங்கையின் பொருளாதாரத் தைத் தாங்கக்கூடியளவுக்கு முக்கியம் பெற்றன. குறுகிய முதிர்வுக் காலம் கொண்ட நப்பரும் தெந் தும் பொருளாதார ரீதியாகப் பெரு வெற்றியளித் துள்ளன. காலநிலைக்குப் புறம்பாகப் பயிர்களின் தரை அல்லது மண் தேவையும் அவை உன்னத நிலையடைவதிற் சிறிதளவே செலவாக்குச் செலுத்தி யுள்ளன, என்பதற்கு இலங்கையின் மத்திய மலைப் பிரதேசம் முதலிற் கோப்பித் தோட்டங்க ளாகவும் பின்பு தேயிலை, நப்பர்த் தோட்டங்களா கவும் மாற்றப்பட்டமையைவிடச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டெதுவும் அவசியமில்லை. வேண்டப்படும் பதப்படுத்தலின் அளவு, தரம் என்பவை கூடப் பயிர்களின் வெற்றியைத் தீர்மானித்திருக்கவில்லை. சிக்கலான பதப்படுத்தல் தேவை கொண்ட தேயி லையும், எளிமையான பதப்படுத்தலை வேண்டி நின்ற நப்பரும் சர்வதேசிய மட்டத்திற் சம அளவான முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டன அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலான அவற்றிற்கான கேள்வியே அவற்றின் முன்னேற்றத்தை நிர்ணயித் தும் ஒரே காரணியாகச் செயற்பட்டுள்ளதெனலாம்.

ஆகவே இத்தகைய நிலைகளுடன் பனையை ஒப்பிட்டுப்பார்ப்போமாயின், அது நப்பரைப் போன்று தனியொரு மூலப் பொருளையாகி, தெங்குபோல ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல பொருட் களை வழங்கக் கூடியதாயிருந்தும் சர்வதேசிய மட் டத்திற்கு அதனைத் தரமுயர்த்த முடியாது போய் விட்டது. பனை பலதாப்பட்ட மூலப்பொருட் களை மாத்திரமன்றி அவற்றை எது வித சிரமமு மின்றி வழங்கியது கூட இது விடயத்தில் எது வித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. இது அதனைப் பொறுத்த வரை ஒரு துரதிஷ்டமென்றே கூற வேண் டும். பனம் பொருள் உற்பத்திகளில் ஒரு சிலவாவது சர்வதேசிய ரீதியிற் புகழ் பெற்றிருக்குமாயின், பனை எத்துணை சாதகமற்ற தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் அதன் முன்னேற்றம் உத்தர வாதப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். பனம் உற்பத்திகள் சில நீண்ட காலமாகவே கடல் கடந்த நிலையில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தது என்னவோ உண்மையையினும் அத்தகைய ஏற்றுமதிகள் பெரும்

பாலும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு மிக அண்மையிற் காணப்பட்ட தென்னிந்தியா நோக்கியவையாகவே காணப்பட்டன உதாரணமாகப் பனைமரம் 17 ஆம் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மலபார்; மதுரை ஆகிய இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுக் கொண்டி ருந்தது.² அதற்கு மேலான, இலங்கையின் ஏனைய முதல் விளைவு உற்பத்திகளைப் போல, அவை நீண்ட தூர இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட் டதற்கு ஆதாரம் இல்லை. பிற நாடுகளுடனான வர்த்தகத்தில் மாத்திரமன்றி உள்நாட்டு வர்த்தகத் திற்கூட பனம் பொருட்கள் கொண்ட பங்கு எப்போ தும்மிக மட்டுப்படுத்தப்பட்டதொன்றாகவே இருந்து வந்துள்ளது. மிகச்சமீப காலத்தில், 1981 ஆம் ஆண்டு 'கற்பகம்' விற்பனை நிலையம் திறக்கப் பட்ட பின்பே பனம் பொருட்கள் நாட்டின் தேன், தென்மேற்குப் பகுதிகளில் ஓரளவிற்காவது தாராள நிலையிற் கிடைக்கவும் மக்கள் அவற்றைப் பெற்றி அறிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பேற்பட்டது.³

இவ்வாறாகப் பனம் பொருட்கள் சர்வதேசிய மட்டத்தில், ஏன் உள்நாட்டு நிலையிலும் கூட, வெகுவாகப் பிரசித்தமடையாமையுடைய காரணங் களைப் பகுத்தறிவது கடினமாயினும், ஓரளவு ஊக நிலையில், இரு காரணங்களைக் குறிப்பிடமுடியு மெனலாம். ஒன்று, பனை இலங்கையிற் கூடப் பரவலான முறையில் வளர்வதொன்றாக அன்றி நாட்டின் ஒரு பிரதேசத்தில் மாத்திரம், அதுவும் வெளிநாட்டவரின் கவனத்தை ஈர்த்த பகுதிகளுக்கு வெகுதூரத்தில் இடப்படுத்தப்பட்டிருந்தமை. அத னால் அவர்கள் பனை பற்றியும் அதன் உற்பத்திப் பொருட்கள் பற்றியும் அறிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்குறைவாயிருந்தது. மற்றது, பனம்பொருட் களைப்பதப்படுத்திய பின்பும் அவற்றிலிருந்து பெறப் பட்ட ஓசர்வுப் பொருட்கள் தரக் குறைவாயிருந் தமை. அவற்றிற் பல, நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல, இழிய நிலைப் பண்டங்களாகவே விளங் கியிருந்தன. உதாரணமாகப் பனங் கிழங்கு, பனாட்டு, பனம் ஜாம், சீனி போன்ற இவை யாவற்றிற்கும் தரம் கூடிய பதிலீடுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாயிருந்தது. பனையிலிருந்துபெறப் பட்ட மரம் கூடப்பயனுடையதாயிருந்தாலும் தேசிய ரீதியிலும், சர்வ தேசியரீதியிலும் முக்கியத்து வம் பெற்ற வேறு பெயர் போன சில மரங்களின் (உதாரணம்: தேக்கு, பாலை, கினிசப்பு) குரத் தினை எட்டிப் பிடிக்க முடியவில்லை. அத்துடன் ஏனைய சில முகல் விளைவுப் பொருட்கள் சர்வ தேசிய ரீதியாகப் புகழடைவதற்குக் காரணமாயி ருந்த சில உற்பத்திகள் பனைத் தொழிலில் உள்ள டங்கியிருக்கவல்லையென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக வாசனைத் திரவியமாகக் குறிப் பிடக் கூடியவையோ அல்லது கொழுப்புச் சார்ந்த எண்ணெய் லகைகளோ பனையிலிருந்து பெறப்பட

முடியவில்லை, அது மாத்திரமன்றி றப்பரைப் போலக் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மூலப் பொருள் எதனையும் கூட அது வெளியீடு செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே ஏனைய முதல் விளைவு உற்பத்திக்குடன் ஒப்பிடுமிடத்து அதற்கான சர்வ தேசக் கவர்ச்சி மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. ஆகவே இவ்வாறான சாரணிகளின் ஒருமித்த தாக்கம் பனைத் தொழில் பொருளியல் ரீதியில் முக்கியத்துவம் பெறுவதை வெகுவாகப் பாதிப்பதாயிற்று. சுருக்கமாகக் கூறின் ஏனைய பயிர்களின் வளர்ச்சிக் காதாரமாக அமைந்த சர்வதேச மட்டத்திலமைந்த நிறுவன ரீதியான காரணிகளின் பங்களிப்பு பனைத் தொழிலுக்கு ஒரு சிறுதும் கிடைக்கவில்லை. இந் நிலையில் அது உள்நாட்டு ஆதரவொன்றையே நம்பியிருக்கும் ஒரு தனிமை நிலையில் விடப்பட்டிருந்தது.

வேறொரு கோணத்திலிருந்து பார்க்கும்போது நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு பனைத்தொழில் போறுத்து நாம் குறிப்பிட்ட இன்னொரு தன்மை காரணமாகவும் அவசியமாகின்றது. அதாவது தனி மனிதனின் அக்கறையைத் தூண்டி விடக் கூடிய பண்பு அதற்கு மிகக் குறைவாயிருப்பதாகும். அதற் குரிய முக்கிய காரணம் பனை ஒரு தனி மனிதனைத் தன்னுடன் முழு நிலையில் ஈடுபடுத்திக் கொள்வதற்குந்த ஒரு தாவரமல்ல என்பது ஏற்கனவே சுட்டப்பட்டது. ஆகவே இவ்வாறு தனி மனித அக்கறை தூண்டிக்கப்பட்ட நிலையில், பனைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வது குறித்து எடுக்கப்படும் எந்த நடவடிக்கையும் நிறுவன மட்டத்திலேயே அமைய வேண்டியதாயிற்று. அவ்வாறான நிறுவன மட்ட நடவடிக்கைகள் மூலப் பொருள் மட்டத்திலான பனம் உற்பத்திப் பொருட்களைப் பதப்படுத்தி அவற்றை நுகர்வுப் பொருளாக மாற்றும் செய்முறையில் ஈடுபடுவது மாத்திரமன்றி, அவற்றின் இழிவுத் தன்மையைப் போக்கி அவற்றைத் தரமுயர்த்த வேண்டியதும் அவசியமாயிருந்தது. அவ்வாறில்லாவிடில் பனைத் தொழிலின் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தை மக்கள் உணரும் படி செய்வது கடினமாயிருக்கும்.

ஆனால் பனைத் தொழில் தொடர்பான நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி இலங்கையில் மிகக் காலந்தழ்ந்த ஏற்பட்டதென்பது ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இது பனைத்தொழில் பொருளாதார ரீதியாக முதன்மை பெறுவதைத் தடுத்து வைத்த பிரதான சக்தியாகச் செயற்பட்டிருந்தது. நிறுவனங்களின் நீண்டகால வளர்ச்சியின்மைக்குப் பொறுப்பாக ஒரே காரணங்களைக் குறிப்பிட முடிந்தாலும் அவற்றுள் முக்கியமானது, மீண்டும் தனிப்பட்டவரின் அக்கறையின்மையுடாகத் தான் ஏற்படுகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட தொழில் சார்ந்த

நிறுவனங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் எந்த ஒரு நாட்டிலும் அது தொடர்பாக நாட்டு மக்கள் விடுக்கும் கோரிக்கைகள் வழியாகவே ஏற்பட முடியும். எனவே தனிமனித அக்கறை குறைவாயிருக்கும் ஒரு தொழிலில் அதற்கான கோரிக்கைகளும் குறைவாகவே இருக்கும். அத்தகைய நிலைகளில் அரசாங்கமே உணர்ந்து தான் நிறுவனங்களை உருவாக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் இது விடயத்திலும் பனை சாதகமற்றதொரு நிலையிலேயே காணப்பட்டது. அது தமிழர் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசங்களில் இடப்படுத்தப்பட்டிருந்தமையால் சிங்களவரைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட அரசாங்கங்கள் பனைத்தொழிலை ஆதரவாக நோக்குவதை ஊக்குவிக்கவில்லை. நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்து சென்றுகொண்டிருந்த இனங்களுக்கிடையிலான பூரண்பாடு நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கிற்று. இனப் பிரச்சினை, உச்சக் கட்டத்திலிருக்கும் இன்றைய நிலையில் நிறுவன ரீதியான முயற்சிகள் முற்றாகவே ஸ்தம்பித நிலையை அடைந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை நாம் அடுத்த பகுதியிற் குறிப்பிடும் பனை தொடர்பான சமூகரீதியான அம்சங்களும் நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்கு எந்த வகையிலும் உதவவில்லை.

இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் நிறுவப்படும் ஸ்தாபனங்களிற் கூட அவை தொடர்பான அக்கறையைக் குறையவிடாது பார்த்துக் கொள்வது அல்லது அவற்றின் மீது மக்கள் அக்கறை கொள்ளும் படி செய்வது பெரும் பிரச்சினைக்குரியதொன்றாகின்றது. பனை அபிவிருத்திச் சபை இன்று இத்தகைய பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகிறதென்பதற் சந்தேகமில்லை. இன்றைய அதன் கண்காட்சியும் கருத்தரங்கும் கூட மக்களின் அக்கறையைத் தூண்டி விடுவதற்கான ஒரு முயற்சியேயெனின் அது மிகையாகாது. அத்தகைய முயற்சிகள் அவசியமானவையேயெனினும் பனம்பொருட்களின் தரரீதியான மேம்பாடே அதன் இறுதிக் குறிக்கோளாயிருக்க வேண்டியதவசியமாகும். ஏனெனில் அது ஒன்றே பனைத் தொழிலின் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தை உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் உணரும்படி செய்வதற்கான ஒரேவழி இது விடயத்தில் பதப்படுத்தற் செய்முறை மூலம் ஆக்கப்படும் நுகர்வுப்பொருள் மூலப்பொருள் மட்டத்திலன்றி முடிவுப்பொருள் மட்டத்திலிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வது சிறந்த தெனலாம். உதாரணமாகப் பனந்துழைத் தயாரித்து ஏற்றுமதி செய்வதற்குப் பதிலாக அத் தும் பிலிருந்து பல்வேறு தரமான முடிவுப் பொருட்களைத் தயாரித்து அவற்றிற்குச் சந்தை வாய்ப்புக்களைப்பெற முயல்வது சிறப்பானது. அதன் மூலம் ஏனைய முதல் விளைவுப் பொருட்களின் விடயத்திற் குறைவிருத்தி நாடுகள் விட்ட பிழையைத்

தவிர்ந்துக்கொள்ள முடியும். அதாவது குறை விருத்தி நாடுகள் மூலப்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளாக வளர்ச்சியடைவது தடுக்கப்பட வேண்டும். புதிய தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யும் மட்டத்தில் இத்தகைய சிந்தனைகள் புகுத்தப்பட்டாலன்றி அவற்றினால் எதுவித பயனும் விளையப் போவதில்லை. அதனை உத்தரவாதப் படுத்துவதற்கான சிறந்த வழிமுறை தகுந்த தொழில் நுட்ப முறைகளைக் கையாள்வதேயாகும். இந்த வகையில்தான் ஏனைய விஞ்ஞான அறிவுமுறைகளும் பனைத் தொழிலுக்கு அவசியமாகின்றன எனலாம். அது போல வேறு தரம் வாய்ந்த புதிய உற்பத்திகளை அறிமுகப்படுத்த முயல்வதும் அவற்றின் கடமையாகும். இத்தகைய பல்வேறு செய்முறைகள் மூலம் வேலை வாய்ப்புகள் பெருகிச் செல்லுமாயின் அதன் வழி பனைத் தொழிலின் பொருளாதார முக்கியத்துவமும் தானாகவே உயர்வடைந்து செல்லும்.

சமூக மட்டம்

சமூக ரீதியாக ஆதரவாக நோக்கப்படாத எந்த ஒரு தொழிலும் பெருமளவு வெற்றியைக் கொடுக்குமென எதிர்பார்க்க முடியாது. உதாரணமாக, இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிற் கணிசமானளவு கால்நடை காணப்பட்டவிடத்தும் இறைச்சிக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியடையாமைக்குரிய ஒரு முக்கிய காரணம் அது. அந்நாடுகளில் வாழ்ந்த பெரும்பான்மையான மக்களின் சமய நம்பிக்கைகளுக்கு முரணாயிருந்தமையாகும். எனினும் பனைத் தொழிலைச் சமூக மட்டத்திலிருந்தெழும் காரணிகள் பாதிக்கலாமென்பது ஒரு வகையில் மெய்மை முரண்பாடானது ஏனெனில் அது, நாம் எடுத்துக்காட்டியவாறு தமிழ்ப் பிரதேசங்களைச் சார்ந்து தமிழ் மக்களுக்கு மிக அண்மையிற் காணப்பட்டதாயிருந்தவிடத்தும், அவர்களிடமிருந்தே ஊற்றெடுத்த சில சமூக சக்திகள் அதன் வளர்ச்சியைத் தாக்கக் கூடியனவாயிருந்தன. அத்தகைய தாக்கங்கள் பல்வேறு நிலைகளில் வெளிப்படுவனவாயிருந்தன.

ஆரம்ப நிலையிலிருந்தே தென்னையுடன் ஒப்பிடுமிடத்துப் பனை தூய்மை குறைந்ததாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. அதன் காரணமாக அது சமய நிகழ்ச்சிகள், சடங்குகள் என்பவற்றிலிருந்து மூற்றாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் தென்னிந்தியாவைப் போன்று யாழ்ப்பாணத்தில் இந்த வெறுப்பு பெருமளவு தென்படாத போதும் இங்கு கூடத் தெங்கு உற்பத்திகள் சமய வைபவங்களிற் பயன்படுத்தப்படுமளவிற்குப் பனம் உற்பத்திகள்

வரவேற்கப்படுவதில்லை. இது மேற்கத்திய விமர்சகரொருவரின் வார்த்தைகளில் தமிழ் மக்களுக்கு அத்துணை உதவி செய்த பயிருக்கு இழைக்கப்பட்ட ஓர் அநியாயமாகும். 39 எவ்வாறாயினும் பனையின் இத்தகைய புறக்கணிப்பு அதன் பொருளியல் ரீதியான முன்னேற்றத்தையும் பெருமளவிற்கு பாதிப்பதாயுள்ளது. தமிழர் பிரதேசங்களிற் காணப்படும் கோயில்களின் எண்ணிக்கை, தமிழர் மத்தியிலான எண்ணற்ற வைபவங்கள், சடங்குகள் என்பவற்றைக் கொண்டு பார்க்குமிடத்து அவை மாத்திரம் தெங்கு உற்பத்திகளுக்குத் தனி நிலையில் ஏற்படுத்தும் கேள்வி பிரமாண்டமானதோர் அளவென்பதை யாருமே இலகுவில் ஊகிக்க முடியும். திருவிழாக் காலங்களில் தேங்காய், இளநீர் போன்றவற்றிற்கு ஏற்படும் விலை உயர்வு அதன் உற்பத்தியாளருக்குக் கணிசமான லாப வருமானத்தை உழைத்துக் கொடுக்கக் கூடியதாயுள்ளது கோயில்களில் (விழாக் காலங்களில்) உடைக்கப்படும் தேங்காய்கள் கொப்பரா உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதற்குத் தூண்டுகோலாக அமைகின்றன. பனம் உற்பத்திகளுக்கு இத்தகைய வசதி கிடையாத காரணத்தினால் அவற்றிற்கான கேள்வியில் மாறுபாடுகள் நிகழ்வதோ அதற்கேற்ப அவற்றின் விலை உயர்வடைவதோ இல்லை. ஆகவே பனைத்தொழில் உற்பத்திகள் பொருளியல் ரீதியாக இழிவுநிலைப் பண்டங்களாகக் காணப்படுவது மாதிரமன்றி சமூக ரீதியாகவும் இழிவு நிலையிலேயே கருதப்பட்டு வந்துள்ளன. பனைத்தொழிலின் பொதுவான முன்னேற்றத்திற்கு அது ஒரு பெரும் முட்டுக்கட்டையாக விளங்கியுள்ளதென்பதற் சந்தேகமில்லை.

ஆனால் பனம் பொருட்கள் சமூக நிலையிலும் ஏன் இழிவாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்பதற்குத் தகுந்த விளக்கமளிப்பது கடினமானது. மீண்டும், அது மக்களின் ஈடுபாடு, அக்கறை என்பவற்றைத் தூண்டி விடாமையே அதற்கான முக்கிய காரணமாகச் சுட்டப்படலாம். எனினும் வெளிப்படை நிலையில் பனையிலிருந்து பெறப்படும் கள்ளு சமய அனுட்டானங்கள், தூய்மை என்பவற்றுக்குப் பாதகமானதாகக் கொள்ளப்படுவது ஒரு காரணமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆனால் தூய்மையான பொருட்களின் இருப்பிடமாகக் கருதப்படும் தென்னை கூட அதே பாணத்தைப் பெறுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் வடமாகாணத்தில் தென்னையிலிருந்து கள் இறக்குவது, சாராயம் வடிப்பது என்பன நாட்டின் தென்பகுதியில் வளர்ச்சியடைந்தளவிற்குப் பிரசித்தமடைய வில்லையென்பது ஒரு நடைமுறை உண்மையாகும். அதனால் பனையே அத்தகைய ஒதுக்கப்பட்ட பானத்துடன் அடையாளம் காணப்பட்டுத் 30 தூய்மை, பரிசுத்தம் என்பவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டதாகக் கருதப்படுவதற்குக் காலாயிற்று எனலாம்.

எனினும் சீவல் தொழிலும் அதன் வழி பெறப்படும் பாணங்களுமே பனையின் பொருளாதார முக்கியத்துவம் நேர்க்கணிய நிலையில் உணரப்படுவதற்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளன. பனையிலிருந்து பெறப்படக்கூடிய கள்ளும் அதனின்றும் வடிக்கப்படும் சாராயமும் பெருமளவு வருமானத்தை உழைத்துக் கொடுக்கக் கூடியவையாகும். இலங்கையின் சாராயத்திற்கான இன்றைய கேள்வி ஏறக்குறைய 6 மில்லியன் கலன்களாகும். ³¹ இதில் மூன்றிலிரு பகுதி தென்னங் கள்ளிலிருந்தே வடிக்கப்படுகின்றது. சாராயத்திற்கான கேள்வி மேலும் அதிகரித்துச் செல்வதொன்றாயிருப்பதால் நிலவும் கேள்வி, உள்ளாற்றித் கேள்வி என்பவற்றின் ஒரு பகுதியையாவது பணங் கள்ளிலிருந்து வடிக்கப்படும் சாராயம் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். சாராயம் வடிப்பதிலிருந்து பெறப்படும் வருமானத்திற்குப் புறம்பாக அது பலருக்கு வேலை வாய்ப்பையும் வழங்கக் கூடியதாகும். இன்று சீவல் தொழிலில் ஏறக்குறைய 12,000 தொழிலாளர் ஈடுபட்டிருப்பதாக மதிப்பிடப்படுகின்றது. ³² இவர்கள் வருடமொன்றிற்கு 800,000 லன் கள்ளை இறக்கக் கூடிய தகைமை பெற்றவர்கள். ³³ ஆனால் அதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மரங்கள் வட பிரதேசத்திலுள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கும் 7.7 மில்லியன் வரையிலான மொத்தப் பனை மரங்களில் 2 சதவீதமே ³⁴ என்பது இந்தத் தொழில் எவ்வளவு தூரம் குறைவுப் பயன்பாட்டிற்குட்பட்டதென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. அது மாத்திரமன்றிப் பணங் கள்ளிலிருந்து சாராயம் வடிக்கும் சாத்தியக் கூறுகள் பற்றி 1975 ஆம் ஆண்டு வரை ஆராயப்பட்டிருக்கவில்லை ³⁵ இன்றும் அதற்குரிய தனியுரிமை பெற்ற இலங்கை வடிசாலைக் கூட்டுத்தாபனம் நாளொன்றிற்கு 200 கலன் வரை மாத்திரமே உற்பத்தி செய்யக் கூடிய இயல்தகைமை படைத்ததாகக் காணப்படுகின்றது. ³⁶ அதனை அபிவிருத்தி செய்து உற்பத்தியைக் கூட்டுவதற்குரிய முயற்சிகளில் வடிசாலைக் கூட்டுத்தாபனம் எந்த வகையிலும் அக்கறை எடுக்கவில்லை. இந்தக் குறைபாட்டைக் கருத்திற் கொண்ட பனை அபிவிருத்திச்சபை சிறிய நிலையங் ளிற் சாராயம் வடிப்பதற்கு உரிய அங்கீகாரத்தை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுள்ள போதிலும் அதன் அமுலாக்கம் கட்டட நிர்மாணம் வரை தான் நீடித்துள்ளது. ³⁷

பனை அபிவிருத்திச் சபையின் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட மேற்கூறிய உண்மைகளிலிருந்து சீவல் தொழில், சாராயம் வடித்தல் என்பவற்றின் உள்ளாற்றித் பொருளாதார முக்கியத்துவம் இன்னமும் நடைமுறை நிலையிற் சரியான படி உணரப்படவில்லையென்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இங்கு கட்டுரையின் முந்திய பகுதிகளில் எடுத்துக்காட்டியவற்றுக்குப் புறம்பாக முழு

நேர ஈடுபாட்டை வளர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு துறையாக அவை காணப்பட்டவிடத்தும் அவை தகுந்த வகையில் அபிவிருத்தியடையாமைக்குச் சமூக மட்டத்திலிருந்தெழும் காரணங்களையே முக்கியமாகக் குறை கூற வேண்டியதாயுள்ளது.

அநாதி காலமாகவே சீவல் தொழிலானது சமூகத்தின் தாழ்மட்டத்திலிருந்து ஓரிகு சாதியினரின் தனியுரிமையாகவே வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. எனினும் தொழில் மாத்திரம் தான் அவர்களுடைய தனியுரிமையாயிருந்ததேயன்றி அதற்கு நிலைக்களனாகிய மரங்கள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாயிருக்கவில்லை. பனை மரங்கள் வளர்ந்திருந்த நிலங்களின் சொந்தக்காரர் எனது கெடுபிடிக்குட்பட்டே அவர்கள் தமது தொழிலைச் செய்யவேண்டியவர்களாயிருந்தனர். அது மாத்திரமன்றி அவர்கள் சாதியில் தாழ்ந்திருந்ததுடன் அதனுடன் இணைந்த வகையிற் சமூகத்தின் மிக வறிய கூட்டத்தினராகவும் விளங்கிய காரணத்தினால் தாமாகவே தமது தொழிலை முன்னேற்றுவீக்கக்கூடிய தகைமை, திறமை, மூலதனம் என்பன அவர்களிடத்திற் காணப்படவில்லை. அதனால் ஆரம்பம் முதலே சீவல் தொழில் பின்தங்கியதொன்றாகவே வளர்ந்து வந்துள்ளது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் உயர் வரிக்கத்தினர் அதன் மூலம் கிடைத்த உற்பத்தியை (இரகசிய நிலையில்) நுகருவதில் முன்னின்றாலும் அது தொடர்பான தொழிலைத் தரமுயர்த்துவதில் எந்த வகையிலும் பங்குகொள்ள விரும்பவில்லை. சமூகத்தின் வெளிப்படையான மட்டங்களில் உற்பத்தியானது அங்கீகரிக்கப்படாதவிடத்து அதனுடன் சேர்ந்து அதன் உற்பத்தியிலிருப்பிருந்தவர்களும் தரக்குறைவாகக் கணிக்கப்பட்டார்கள். அத்தொழிலுக்கு வேண்டியிருந்த மிகுந்த உடற் பலம், நுட்பத் திறமை என்பவற்றை இயல்பாகக் கொண்டிருந்த ஒரு கூட்டத்தினருக்குச் சமூக மட்டத்தில் உரிய அங்கீகாரம் வழங்கப்படாமையும், அவற்றை அவர்கள் மேம்படுத்துவதற்கு உரிய வசதிகள், வருமானம் என்பன அளிக்கப்படாமையும் சமூக அநீதி என்பது மாத்திரமன்றி பனைத் தொழிலின் முக்கியமானதும் ஒரு வகையில் இலகுவானதுமான பொருளாதார முக்கியத்துவத்தை முற்றிலும் புறக்கணிப்பதாயிருந்தது.

இந்தத் தொழில் உரிய முறையிற் கவனிக்கப்பட்டிருந்தால் அது பனைத் தொழிலின் அபிவிருத்தியை இன்றைய கட்டத்தில் வெகு தூரத்திற்கு முன்னெடுத்துச் செல்வதொன்றாயிருந்திருக்கும் ஏனெனில் அது சாராயக் கைத்தொழிலுக்கு மாத்திரமன்றிச் சீனிக் கைத்தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருளின் இருப்பிடமாகவும் காணப்படுகின்றது. எனினும் சீவல் தொழிலின் சமூக மட்டத்திலான இழிவு நிலை காரணமாகப் பணவசதி

படைத்தவர்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு முன்வரவில்லை. அது அவர்களின் மூலதனத் திரட்டலுக்கு மேலும் இடமளித்து முதலாளி வர்க்கத்தினரின் பலத்தை மேலோங்கச் செய்வதிலும் பங்கு வகிக்க முடியவில்லை. மறுபுறம், சிங்கள மக்கள் மத்தியில் முதலாளி வர்க்கத்தினரின் எழுச்சியிற் சாராயம் வடித்தல், சாராய விற்பனை உரிமை என்பவற்றின் மூலமான லாபம் ஒரு பிரதான இடம் வகித்தது. தமிழ் மக்களுக்கும் பனங்களின் வழி அத்தகைய ஒரு வாய்ப்பிருந்தும் அவர்கள் அதனைத் தவற விட்டிருந்தனர். பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முன்னிற்கும் முதலாளி வர்க்கமொன்றின் எழுச்சிக்குரிய முக்கிய மார்க்கமொன்று புறக்கணிக்கப்பட்டமையால் அவ்வர்க்கத்தின் வழி ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பொருளாதார அபிவிருத்தியும் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை இழக்கப்பட்டதென்றே கூறவேண்டும். இந்நிலையில் பொதுமட்டத்திலான நிறுவனங்களே அதற்கான பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தன. ஆனால், நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, நிறுவன மட்ட முயற்சிகள் மிகக் காலந் தாழ்ந்தே எடுக்கப்பட்டதுடன், அத்தகைய முயற்சிகளுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ள இயல்பான கால தாமதமும் இந்தத் துறையிலான முன்னேற்றத்தை மட்டுப்படுத்தி வைத்துள்ளன.

சேவல் தொழிலுடன் தொடர்புடைய தொழில்களிலும் தரம் வாய்ந்த தொழில்நுட்ப முன்னேற்றமே அதன் அத்தியாவசிய தேவையாயுள்ளது. அவ்வாறான முன்னேற்றம் கைத்தொழிற் செய்முறைகள் உள்ளடங்கிய சாராயம் வடித்தல், சீனி வடித்தல் என்பவற்றில் மாத்திரமன்றி முதற்கட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் சேவல் தொழிலைப் பொறுத்தவரையிலும் அவசியமானவையாகும். இது விடயத்தில் தொழிலைச் சுலபப்படுத்தும் வகையில் மரம் ஏறுவதிலும் கள் இறக்குவதிலும் நவீன முறைகளை அறிமுகம் செய்வது அவசியமானது. எந்தளவுக்கு விஞ்ஞானத்துடன் தொடர்புடைய நவீன முறைகள் புகுத்தப்படுகின்றனவோ அந்தளவுக்குச் சேவல் தொழிலைத் தரமுயர்த்தி அதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் சமூக ரீதியான தாழ்நிலையையும் பேசக்கூடியும். ஆனால் அதனுடன் மாத்திரம் அமைந்து விடாது சமூக மட்டத்திலான நேரடி முயற்சிகள் மூலம் சமூக உணர்வினைத் தூண்டி அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களைப் பொறுத்த சமூகப் புறக்கணிப்பை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் முற்பட வேண்டும். இன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நிலவும் வேறுபாடுகள் பலவும் மறக்கப்பட்ட சூழல் அத்தகைய முயற்சிகளுக்கு ஒரு மிக வாய்ப்பான ஆரம்பமாக அமைய முடியும். அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தர உயர்வின் வேகத்திற்கேற்பப் பொரு

ளாதார ரீதியாக மாத்திரமன்றிச் சமூக ரீதியாகவும் அவர்களுடைய இடர்ப்பாடுகள் நீங்க வழிபிறக்குமென்பது மறக்கப்படக்கூடாது.

மேற்கூறிய முன்னேற்றங்களுடன் சேர்ந்ததாகச் சாராயம் போன்ற குடி வகைகளைச் சந்தைப்படுத்துவது தொடர்பாகவும் சிந்திக்க வேண்டும். குடி வகைகளின் உள்நாட் நுகர்வு சமூகத்தின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தகைமைகளுக்குப் புறம்பாயிருக்குமிடத்து இத்தகைய சந்தைப்படுத்தல் மார்க்கங்கள், குறிப்பாக வெளி நாடுகளிற் கிடைக்கப்பெறுவது அத்தியாவசியமானது. இது விடயத்தில் சமூக அம்சங்களையும் பொருளியல் வாய்ப்புக்களையும் ஒன்றாகக் கருதி அபிவிருத்தியைத் தடுக்காதிருப்பதும் அவசியமானதாகும். ³⁸ சர்வதேச வர்த்தகமும் பல்தேசிய கூட்டுத்தாபனங்களும் மிக வளர்ந்துள்ள இன்றைய பொருளாதார சூழலில் உள்நாட்டுச் சந்தை கருதி மாத்திரம் உற்பத்தி அலுவல்களில் ஈடுபடுவது கண்முடித்தனமானது என்பதுடன் வாய்ப்பான பொருளாதார அமைப்பைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டுமென்ற சிந்தனைகளுக்கு முற்றிலும் முரணானதாகும். ஆகவே தகுந்த சந்தை வாய்ப்புகள் பெறப்படுமானால் சமூக ரீதியான உள்நாட்டுத் தாக்கங்களின்றி இந்தத் தொழிலைப் பேணுவது சாத்தியமானதே.

முடிவுரை

பனைத் தொழில் பற்றிய மேற்கூறிய விளக்கங்களிலிருந்து பனை தமிழ் மக்களுக்கு மிக அண்மித்த ஒரு பயிராயிருந்தும் அதனை அவர்கள் உரிய வகையிற் பயன்படுத்துவதைத் தடுத்து வைத்த காரணிகள் எவையென்பது ஓரளவிற்கு அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இவை தொடர்பாக நாம் முன்வைத்த உண்மைகளிலிருந்து அத்தகைய குறைபாடுகள் பலவும் தனி மனித நிலையிலன்றி அரசியல், சமூக மட்டங்களிலிருந்தெழும் நிறுவன ரீதியான முயற்சிகளின் வழி தான் தீர்க்கப்படலாமென்பது தெளிவாகும். ஆகவே அதனை ஈடேற்றும் வகையில் ஏற்கனவே இந்தத் துறையிற் பெருந் பங்காற்றி வரும் பனை அபிவிருத்திச் சபை மேலும் விரிவாக்கப்படுவதுடன், அதனைப் பனைத் தொழில் தொடர்பான பொது அக்கறையுடைய தாபனமாகக் கொண்டு வேறுபட்ட பனம் பொருட்களின் வெவ்வேறான பதப்படுத்தலுக்குரிய பலவித சேவைகளையும் வழங்கக்கூடிய தனித்தனி நிறுவனங்கள் அமைக்கப்படுவதும் மிக வேண்டப்படுவதொன்றாகும்.



அடிக்குறிப்புகள்

1. பனைத் தொழில் தொடர்பான அனைத்து விபரங்களுக்கு, கே சம்பந்தம், பனைத் தொழில் முதல் பாகம் (இரண்டாம் பதிப்பு), சென்னை மாநில பனை வெவ்வுக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம், சென்னை, 1968. பனைத் தொழில், இரண்டாம் பாகம், தமிழ்நாடு பனை வெவ்வு மற்றும் தும்பு விற்பனைக் கூட்டுறவு இணையம் சென்னை, 1991.
2. Palmyrah Development Board, Progress Report August 1978 to October 1984. P. 3.
3. S. Arasaratnam, 'A Historical Foundation of the Economy of the Tamils of the North Ceylon', 1982 Chelvanayakam Memorial Lecture, reprinted in the Saturday Review, Vol 1, No. 14, May 1, 1982, p. 5.
4. Palmyrah Development Board, op. cit p. 6.
5. S. Arasaratnam, op. cit., Saturday Review, Vol. 1, No. 20, June 12, 1982 p. 5.
6. Ibid
7. Ibid
8. Ibid
9. Ibid
10. தி. கோபாலராஜன், யாழ் மாவட்ட பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பனம் பொருள் துறையின் பங்கு, வணிகமானி இறுதித் தேர்வு ஆய்வுக் கட்டுரை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1984, பக். 71.
11. Ibid p. 23 பக். 23
12. W. Robert Holmes, Jaffna (Sri Lanka) 1980. The Christian Institute for the Study of religion and Society of Jaffna College, Vadducodai 1980, p. 437.
13. தி. கோபாலராஜன், op cit பக். 72
14. Ibid பக். 89.
15. விபரங்களுக்கு, Ibid pp. 81 - 117
16. Palmyrah Development Board, op. cit. p. 1.
17. பார்க்க Agricultural Development Implementation Programme 1982. (Jaffna District), The Secretariat, Jaffna, Sept. 1981.
18. விபரங்களுக்கு R. Child, Coconuts, Longmans, London, 1964. அத்துடன், Peoples Bank, An Economic Study of the Coconut Industry in Sri Lanka, People's Bank Research Department, Colombo, 1981, pp. 85 - 108
19. S. Arasaratnam, op. cit, Saturday Review, Vol 1, No. 20, June 12, 1982, p. 5.
20. Ibid
21. உதாரணத்திற்கு பார்க்க Palmyrah Development Board, op. cit. p. 2.
22. Ibid. pp 2-3. இதுவரை சட்ட வடிவிலான ஆதரவு அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கப் பெறவில்லை.
23. தி கோபாலராஜன், op. cit. பக். 87-88.
24. W. L. Jeyasingham and P. Puvanarajan, Report of the Survey of Some Major Raw Materials of Jaffna District, Industrial Development Board of Ceylon, Colombo, August 1971, pp. 49-79.
25. இந்தச் செய்முறை பற்றிய விரிவான விளக்கத்திற்கு, வி. நித்தியானந்தன், 'இலங்கையில் முயற்சியாளர் வர்க்க எழுச்சியும் அதன் முதலாளித்துவ இணக்கப்பான்மையும்', சிந்தனை தொகுதி 2, இதழ் 2, ஆடி 1984 (அச்சில்)
26. இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தேயிலை அஸ்ஸாம் பிரதேசத்திற்கும் றப்பர் அமேசன் பள்ளத்தாக்கிற்கும் உரியவையெனக் குறிக்கப் படுகின்றன
27. S. Arasaratnam, op. cit, Saturday Review, Vol. 1, No. 14, May 1, 1982, p. 5.
28. Palmyrah Development Board, op. cit., pp. 9-10
29. W. Robert Holmes, op. cit., p. 436.
30. உதாரணமாகப் 'பனை மரத்தின் கீழ் நின்று பால் குடித்தாலும் கள்ளு என்பார்கள்' என்ற பழமொழி அதற்குச் சான்று பகர்கிறது.
31. K. Nadarajah Distillation of Palmyrah Arrack, Palmyrah Development Board Pamphlet (undated), p. 1.
32. Ibid.
33. Ibid. p. 2.
34. Ibid. p. 1.
35. Ibid.
36. Ibid. p. 2.
37. Ibid.
38. இது தொடர்பாகத் திக்கத்தில் அமைக்கப்பட்ட சாராயத் தொழிற்சாலையை, அது பொதுமக்களைக் குடிகாரர்களாக மாற்றி விடும் என்று காரணம்கூறி, இளைஞர் இயக்கங்கள் கண்டித்துச் சம்பந்தப்பட்டவர்களை எச்சரிக்கை செய்தமை பற்றி எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. பார்க்க தி. கோபாலராஜன், op. cit. p. 122.

இலங்கைத் தமிழ்த் தேசிய வாதத்தின்

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இலங்கைத் தீவில் யாழ்ப்பாண அரசு, கோட்டை அரசு, கண்டியரசு என்றழைக்கப்பட்ட மூன்று அரசுகளும் பல வன்னிச் சிற்றரசுகளும் இருந்தன. ஐரோப்பியர் ஆதிக்கத்தின் விளைவாகப் படிப்படியாக இவ்வரசுகள் தம் இறமயை இழந்து பிரித்தானிய ராட்சியின் போது ஒன்றிணைக்கப்பட்டு இலங்கை என்ற ஓர் அரசின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. இப்புதிய அரசில் வாழ்ந்த சிங்களவர், தமிழர் எனும் இரு பெரும் சமூகத்தவரிடையே இனம், மொழி, மதம், பழக்க வழக்கங்கள், சமூகப்பண்பாட்டம்சங்கள், புவியியல் அமைவிடம் பொறுத்துப் பரந்தளவிலான வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. ஆயினும் பிரித்தானியராட்சியில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை மேற்குறிப்பிட்ட அம்சங்கள் அரசியலில் பெரும் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தும் வகையில் முக்கியத்துவம் பெற்றுக் காணப்படவில்லை. ஆனால் இந்நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தத்திலிருந்து இலங்கை வாழ் சிங்கள, தமிழ் சமூகங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் பொறுத்து இக்குறிப்பிட்ட அம்சங்கள் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவைகளாக வளர்ச்சி அடைந்தன. இலங்கை முழுவதும் பிரித்தானியரால் நிர்வாக நலன் கருதி ஒன்றிணைக்கப்பட்டு வேறுவேறான பிரதித்துவமுடைய இனங்களாகச் செயற்பட்டமையினால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முழுவதிலும் தாம் வெவ்வேறான இனங்கள் என்ற உணர்வை இவை கொண்டிருந்தன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியர் கடைப்பிடித்த காலனியாதிக்கக் கொள்கையின் விளைவாகவும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் நடவடிக்கைகளின் விளைவாகவும் ஆங்கிலக் கல்வி கற்று அரசாங்க, தனியார் தொழில்களைப் பெற்ற மத்திய வர்க்கம் ஒன்று தோற்றம் பெற்றது.¹ இவர்களது வேலை வாய்ப்புக்களின் தன்மையினாலும், இவர்களது கருத்துக்கள், கண்ணோட்டங்கள் ஆகியவற்றின் தன்மையினாலும் இவர்கள் பிரதேச உணர்வுகளை இழந்து ஒரு பொது இலங்கையர் சமுதாயத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். ஆனால் கண்டிச் சிங்களவரோ பிரித்தானியராட்சியில் இறுதியாக இணைக்கப்பட்டமையினாலும் மேலைத்தேயக் கருத்துக்களுக்கு அவர்களிடையே செல்வாக்கின்மையினாலும், தம் தனித்துவம், பிரதேச உணர்வு பற்றி உயர்வாக எண்ணியமையினாலும் தம்மை மற்றையவரி

எஸ். சத்தியசீலன்
சிரேட்ட லீரிவுரையாளர்,
வரலாற்றுத்துறை,
யாழ்: பல்கலைக்கழகம்.

டமிருந்து பிரித்துப் பார்த்துக் கண்டிய உபதேசியத் தன்மை கொண்டவர்களாக விளங்கியதுடன் இருபதாம் நூற்றாண்டின் மூன்றாம் தசாப்தத்தில் சமஷ்டி ஆட்சி முறையின் கீழ் தம் தனித்துவத்தைப் பேணிக் காக்க முற்பட்டவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.² ஆனால் இக்கால கட்டத்தில் இலங்கைத் தமிழரோ அல்லது கரையோரச் சிங்களவரோ தம் தனித்துவம் பற்றி அதிக அக்கறை கொள்ளாதவராவே காணப்பட்டனர்.

இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கு சிங்கள, பெளத்த தேசிய வாதத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் அத்தியாவசியமானதாகும். ஏனெனில் சிங்கள பெளத்த தேசிய வாதத்தின் எதிர் விளைவாகத் தான் தமிழ்த் தேசிய வாதம் தோன்றி வளர்ச்சி அடைந்தது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் இலங்கையின் தென்பாகத்தில் பெளத்த, சிங்கள மக்கள் மத்தியிலே தேசிய உணர்வு ஏற்பட்டு இன, மத, மொழி அடிப்படையிலான தேசியவாதம் ஒன்று எழுச்சி பெறத் தொடங்குகின்றது. கிறிஸ்தவ மதத்தையும் மிஷனரி நடவடிக்கைகளையும், ஏகாதிபத்திய செல்

வாக்கினையும் எதிர்த்து வளரத் தொடங்கிய இவ் வியக்கம் ஆரம்பத்தில் பௌத்த மறுமலர்ச்சியை அடிப்படையாகக்கொண்டு வளர்ச்சி பெற்றுப் பின்னர் சிங்கள மொழியையும் தன்னுடன் இணைத்து சிங்கள, பௌத்த அடையாளத்தைக் கொண்ட கலாசார தேசியவாதமாக வளர்ச்சியடைந்தது. அநாகரிக தர்மபாலாவையும் பியதாச சிரிசேனாவையும் தளபதிகளாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெற்ற இவ்வியக்கம் மிக விரைவிலே புதியதோர் பரிமாணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. அதாவது சிங்களமொழி, சிங்கள இனம், பண்பாட்டம்சங்கள், பௌத்த மதம் அவர்கள் வரலாறு-தம்மதீப, ஸீகதீபக்கோட்பாடுகள், புராண மரபுகள், ஐதீகங்கள் என்பவற்றிற்குத் தனி முதன்மை கொடுத்து சிங்கள தேசியத்துக்குப் புத்துயிர் ஊட்டுவதாக அமைந்தது. அதே நேரம் இத்தீவு வாழ் மற்றைய மக்களின் இன, மொழி, மத, வரலாறு, பண்பாட்டம்சங்கள் பொறுத்து சமத்துவமாக நோக்காத தன்மை கொண்டதாகவும் வளர்ச்சி அடைந்தது. இன்று இலங்கை எதிர்நோக்கியிருக்கும் பிரச்சினையின் அடிப்படை இதிலிருந்தே தோன்றியது ஒரு மதமும், ஒரு மொழியும் சிங்கள, பௌத்த தேசிய வாதத்தின் இன்றியமையாத தனித்துவ அம்சங்களாக அமைந்தபோதும் நாட்டின் ஒரு பிரதேசமல்லாது முழு நாடுமே அதற்குரிய தளமாகக் கொள்ளப்பட்டது. இதனாலேதான் இவ்வியக்கம் வலுப்பெற்ற காலத்தில் பிறமொழி பேசுபவருடனும் பிற மதத்தவருடனும் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியதாயிற்று. அதே சமயம் கண்டியர் தேசிய வாதத்தையும், ஆங்கிலக் கல்வி பெற்ற மத்திய வர்க்கத்தினரது இலங்கையர் தேசிய வாதத்தினையும் மேலி மேலெழுந்தது. இக் கலாசார தேசிய வாதமானது அன்னிய ஆட்சிக்கும், கிறிஸ்தவ அம்சங்களுக்கும், மேலைத்தேய வாழ்க்கை முறைக்கும் எதிரானதாக வளர்ச்சி பெற்றாலும் பின்னர் இலங்கைத் தீவில் வாழ்ந்து வந்த பிற சமூகங்களுக்கு எதிரானதாக மாற்றம் கண்டது.

இலங்கை வாழ் தமிழர் மத்தியிலே தமிழ்த் தேசிய உணர்வானது காலங்கடந்து தோற்றம்பெற்ற ஒன்றாகும் சிங்கள, பௌத்த மக்களிடையே வளர்ச்சி பெற்றது போன்ற வலிமை மிக்க கலாச்சார தேசிய வாதம் இலங்கைத் தமிழர் பொறுத்து வளர்ச்சியடையவில்லை. ஆறுமுக நாவலர் தலைமையில் இந்து மத மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தாலும் முன்னையதுடன் ஒப்பு நோக்கும் பாங்கு இவ்வியக்கத்திற்கு இல்லை என்றே கூறவேண்டும். மொழி ரீதியிலோ மத ரீதியிலோ இலங்கைத் தமிழரை ஒன்றிணைத்துச் செல்லும் பலம் மிக்க இயக்கம் இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலம்வரை உருவாகவில்லை என்று தான் கூறல் வேண்டும். 1833இல் இலங்கை முழுவதும் ஒற்றையாட்சி அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டதுமுதல் 1920 வரை இலங்கையின் சட்ட வாக்க சபையில் தமிழருக்கும், கரை நாட்டுச் சிங்கள

வருக்கும் சம அளவான பிரதி நிதித்துவம் வழங்கப் பட்டிருந்தது. இதுவரை சிங்களவரும் தமிழரும் இலங்கையில் இரு பெரும்பான்மை இனங்கள் என்றும் கருதப்பட்டனர். இச் சூழலில் தமிழர் மத்தியில் வேறான இனத்தவர் என்ற வேறுபாடு காணப்பட்டாலும் பிரதேச அடிப்படையிலான தேசியவாத உணர்வு தோற்றம் பெற்றிருக்க வில்லை. இவர்கள் இலங்கையர் தேசியவாதத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக தம் இன நலன்களை இவ்வமைப்பினுள் பாதுகாக்க முற்பட்டனர்.

சட்டவாக்க சபையிலே அதிக பிரதிநிதித்துவம் பெறுவது தொடர்பான நிலைமை 1920களின் பின்னால் இன்னார் வடிவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. அதாவது திடீரெனத் தமிழர் சிறுபான்மை இனமாகக் கருதப்பட்டனர். புதிய சட்டவாக்கச் சபையிலே முன்னர் போல கரைநாட்டுச் சிங்களவருடன் சமமான பிரதிநிதித்துவம் இலங்கைத் தமிழரைப்பொறுத்துக் காணப்பட வில்லை. பிரதேச ரீதியான பிரதிநிதித்துவ முறை புகுத்தப்பட்டமையால் தமிழ் பிரதிநிதிகளை விடப் பன்மடங்கு கரைநாட்டுச் சிங்களப் பிரதிநிதிகள் தேர்தல் மூலம் சட்ட வாக்க சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 1921இல் அமுலாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பின் படி 23 உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட சட்டவாக்க சபையிலே 4 தமிழருக்கு (இந்தியர் உட்பட) மட்டுமே இடமிருந்தது. சட்டவாக்க சபையிலே பிரதிநிதித்துவம் பெறுவது தொடர்பாக இன்னோர் அம்சத்தையும் இங்கு கவனிக்கலாம். 1912இல் கற்ற இலங்கையருக்கான தேர்தல் தொகுதியில் கரவா சமூகத்தைச் சேர்ந்த கரைநாட்டுச் சிங்களத் தலைவரான மார்க்கஸ் பெர்னாண்டோவை இலங்கைத் தமிழ்த் தலைவரான பொன்னம்பலம் இராமனாதன் கொயிகம் சிங்களத் தலைவர்களின் அனுசரணையோடு தோற்கடித்தார்.³ இதிலிருந்து ஆரம்பித்த கரையோரச் சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர் முறுகல் நிலை 1920 இல் பொன்னம்பலம் இராமனாதனின் சகோதரராகிய பொன்னம்பலம் அருணாசலம் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரசின் கொழும்பு நகரத்திற்கான வேட்பாளராக வரமுடியாமல் தடுக்கப்பட்டதிலிருந்து வலுவடைந்தது. இத் தொகுதிக்கான வேட்பாளராகக் கரைநாட்டுச் சிங்களத் தலைவரான கரவா சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் பிரிஸ் தெரிவு செய்யப்பட்டார் இலங்கைத் தமிழர் கரைநாட்டுச் சிங்களவருக்கு எதிராக கொயிகம் சிங்களத்தலைவர் ஆதரவு பெற்று இயங்கியது. இரு இனத்தவர்களுக்கிடையிலான உறவினில் கசப்புநிலை ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக அமைந்ததெனலாம்.⁴

இந்நிலையில் தான் அனைத்து இலங்கையர் தேசியவாதத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாய் தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரசிலிருந்து விலகத் தொடங்கினர். சட்ட

வாக்க சபையிலே தொகுதிப் பங்கீடு பொறுத்து இரு இனத்தவர்களும் உடன்பாடு காணாத நிலையில் இவ் வெளியேற்றம் இடம்பெற்றது. புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் சிங்களவர், தமிழர் இடையிலான தொகுதிப் பங்கீட்டு விகிதாசாரத்தில் உடன்பாடு காணாத நிலையில் புதிய அரசியல் கோரிக்கைகளை முன்வைக்க வேண்டியதாயிற்று. ⁵ இவ்விணக்கம் காணாத நிலையில் தேசிய காங்கிரசிலிருந்து விலகித் தமிழ்த் தலைவர்கள் தம் சொந்த அரசியல் கட்சிகளை ஆரம்பித்தனர். இலங்கையர் தேசியவாதத்தில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்த பொன்னம்பலம் அருணாசனம் அவர்கள் பெரிதும் ஏமாற்றத்துடன் காங்கிரசிலிருந்து வெளியேறினார். 1921 இல் முதன் முதலாகத் தமிழ்த் தலைவர்கள் ஓர் இன ரீதியான நிறுவனமான தமிழ் மகாஜன சபையை அமைத்தனர். ⁶ இக்காலப்பகுதியிலிருந்து சட்டவாக்க சபையில் பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதை மையமாக வைத்து இலங்கை அரசியலில் இன ரீதியான சிந்தனைகள் வலுப்பெறத் தொடங்கின இச் சிந்தனை வளர்ச்சி பிற்பட்ட காலத்தில் சிங்கள பெளத்த தேசியவாதத்திற்கு எதிர் விளைவாகத் தமிழ்த் தேசியவாதம் தோற்றம் பெறுவதற்கு முன்னதாக அமைந்த தெனலாம்

டொனமூர் ஆணைக்குழுவினரின் சிபார்சுகள் சட்டவாக்க சபையிலே இலங்கைத் தமிழருக்கு இதுவரை இருந்த சிறிய செல்வாக்கையும் இல்லாது செய்தது. கரைநாட்டுச் சிங்கள மக்களுடனான பிரதிநிதித்துவப் போட்டியானது ஆணைக்குழுவினரின் சிபார்சினால் முழுச் சிங்கள மக்களுடனான பிரதிநிதித்துவப் போட்டியாக மாற்றம் பெற்று, இலங்கை அரசியலிலே செல்வாக்கற்ற இனமாக இலங்கைத் தமிழர் மாற வழிவகுத்தது.

இலங்கைத் தமிழர் இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தைத் தம் நலன் கருதித் கோரி நிற்கையில் டொனமூர் குழுவினரோ தேசிய ஒருங்கிணைப்பில் அக்கறை கொண்டவர்களாக இப்பிரதிநிதித்துவ முறையை முற்றாக ஒழித்துச் சர்வ ஜன வாக்குரிமையையும், பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தையும் சிபார்சு செய்தனர். ⁷ இந்நிலையானது 1924 இன் இலங்கை சட்டவாக்க சபையிலே தமிழ்த் தலைவர்களினாலும், சிங்களத் தலைவர்களில் ஒரு பிரிவினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பிரதிநிதித்துவ முறை ஒழுங்குபாடான 2:1 என இருந்த நிலைமையை 5:1 ஆக மாற்றியது. ⁸ இலங்கைத் தமிழர் பொறுத்த இம் மோசமான நிலைமையை அவர்கள் தீவிரமாக எதிர்த்ததுடன், 1931 இன் டொனமூர் அரசியலமைப்பின் கீழ் இடம்பெற்ற அரசாங்க சபைத் தேர்தலில் வடமாகாணத்தின் நான்கு தேர்தல் தொகுதிகளில் பகிஷ்கரிப்பும் செய்தனர். யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரசின் தலைமையில்

இடம்பெற்ற இப் பகிஷ்கரிப்பு இயக்கமானது அண்மைக் காலங்களில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இடம்பெற்று நிகழ்ச்சிகளின் முன்னோடியாக அமைந்த தெனலாம். 1936 இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட தனிச்சிங்கள மந்திரி சபையும் அதன் நடவடிக்கைகளும் மேலும் இலங்கைத் தமிழர் மனதில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தின. பரஸ்பரம் இரு இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகளில் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சி காணப்படாதிருந்தது. இந்தியாவில் இதே காலப்பகுதியில் பிரித்தானிய ஆட்சியாளரால் அமைக்கப்பட்ட சைமன் ஆணைக்குழுவின்மூலம், வட்டமேசை மகாநாடும் சிறுபான்மையோரின் நலன்களைப் பேணும் வகையில் தேர்தல், அரசியலமைப்புக் காப்பீடுகளை வலியுறுத்தி வந்தமை இலங்கை விடயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டமை கவனத்திற்குரியது. இந்தியாவில் பிரித்தானியர் செய்தமை போல இலங்கையிலும் 1930 களில் இலங்கைத் தமிழ் இயக்கத்திற்கு ஆதரவு வழங்கியிருந்தால் வலிமை வாய்ந்த சக்தியாக வளர்ச்சி பெற்று 1947 இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசியலமைப்பின் தன்மையையே மாற்றி அமைத்திருக்கலாம்.

பிரதிநிதித்துவப் போட்டியில் இன்னோர் வெளிப்படாது சோல்பரி ஆணைக்குழுவின் முன் சாட்சியமளித்த தமிழ்க் காங்கிரசின் தலைவர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் சமயப் பிரதிநிதித்துவம் என்ற 50:50 என்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தினார். ⁹ முன்னைய கரலங்களைப் போலவே சட்டவாக்க சபையில் குறிப்பிடத்தக்க பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுக் கொள்வதை மையமாக வைத்து இக்கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. இதன்படி பெரும்பான்மையினரான சிங்கள இனத்தவர் சட்டவாக்க சபையிலே 50 வீதமான இடங்களையும் மிகுதி 50 வீதமான இடங்களை ஏனைய சிறுபான்மையினர் பகிர்ந்து கொள்வதாகவும் கரணப்பட்டது.

ஆணைக்குழுவினர் முன் பத்து மணித்தியாலங்கள் சாட்சியமளித்த போதும் தமது கோரிக்கைக்கு வலுவான ஆதாரங்களைக் காட்ட முடியாதவராக ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் காணப்பட்டார். ¹⁰ தனிச் சிங்கள மந்திரி சபையினரோ தன்னாட்சி பெறுவதற்குச் சிறுபான்மையோர் உள்ளடங்கிய ஐக்கிய முன்னணியை ஏற்படுத்துவதில் விருப்பமுற்றிருந்தனர். அதனால் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தின் 50:50 கோரிக்கையை விட்டு 57%:43% என்ற ஒழுங்குபாட்டை சட்டவாக்க சபையில் பிரதிநிதித்துவம் பொறுத்து முன் வைத்தனர். ¹¹ இதனைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் ஏற்காது விட்டமை அவர்கள் விட்ட பெருந் தவறாகும். டொனமூர் ஆணைக்குழுவினரைப் போலவே சோல்பரி ஆணைக்குழுவின்மூலம் இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஆதரிக்கவில்லை.

ஆனால் பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் சிறுபான்மையோர் நலன் கருதிச் சில ஒழுங்குபாடுகளை மேற்கொண்டனர். அப்படியிருந்தும் இம் முறை மூலம் 1947 தேர்தலில் சட்ட சபையில் 67% இடங்களைச் சிங்களவரே பெற்றுக்கொண்டனர். இவ்வெண்ணிக்கை வீதம் கூட அரசியலமைப்பில் எழுதப்படவில்லை. இவ்வொழுங்குப்பாடு தேர்தல் தொகுதிகளை வரையறை செய்யும் குழுவின் முடிவாக இருந்ததுடன் அரசாங்கத்தில் இருக்கும் கட்சி தன் நலன்களுக்கு ஏற்ற வகையில் மாற்றியமைக்கக் கூடியதாகவும் காணப்பட்டது.¹²

1920 களிலிருந்து 1948 வரையிலான காலப் பகுதியில் சட்டவாக்க சபையிலே பிரதிநிதித்துவம் பெறுவது தொடர்பாகவே சிங்கள, தமிழ் சமூகங்களிடையே போட்டி நிலவியது. இப்போட்டி கூட இரு சமூகத்திலிருந்தும் புதிதாக வளர்ச்சி பெற்ற ஆங்கிலம் கற்ற மத்திய வகுப்பினரிடையே தான் காணப்பட்டது. சாதாரண சிங்கள, தமிழ்ப் பொது மக்களைப் பொறுத்த வரை சட்டவாக்க சபையிலே ஆங்கத்துவம் பெறுவது தொடர்பாகப் பெரும் அக்கறை காணப்படவில்லை எனலாம். மிக முக்கியமாக இக்காலப் பகுதியில் இவர்கள் அரசியல் மயப்படுத்தப்படாதவர்களாகவே காணப்பட்டனர். உண்மையில் இப்புதிய மத்திய வகுப்பினர் அரசியலதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் ஒரு வழியாகவே சட்டவாக்க சபையில் அதிக பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதைக் கருதினர். உண்மையான அனைத்து இலங்கையர் தேசியவாதம் பற்றி இவர்கள் பேசினாலும் எழுச்சிபெற்ற மத்திய வகுப்பினரிடையே தான் இவ்வெண்ணக்கரு காணப்பட்டது. இதனையே சேர் ஐவர் ஜெனின்ஸ் அவர்களும் இலங்கையர் தேசியவாதம் என்பது அடிப்படையில் மேலைத்தேயக் கல்வியின் ஒரு விளைவு என்றும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் காணப்பட்ட தேசியவாதத்தின் அடிப்படை அம்சங்களில் வேறுபாடு அற்றிருந்ததென்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.¹³ குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் சிங்களவர், தமிழர் என்ற இன உணர்வு காணப்பட்டாலும் அரசியலில் பாரதூரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் தன்மை கொண்டதாகக் காணப்படவில்லை. 1944இல் அரசாங்க சபையிலே சிங்களமும், தமிழும் அரசு கரும மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1945இல் அரசாங்க சபை நியமித்த இது தொடர்பான தெரிவுக் குழு சிங்களமும், தமிழும் அரசு கரும மொழியாக நடைமுறைப்படுத்தலைப் பற்றிய தனது அறிக்கையை அளித்தது.¹⁴ எனவே மொழி இக்காலப் பகுதியில் இரு சமூகங்களுக்கிடையிலான உறவுகளில் பாரதூரமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் கருவியாகக் காணப்படவில்லை என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். 1948 வரை தமிழ்த் தலைவர்களும் ஒற்றையாட்சி

அமைப்பிலுள்ள தமிழருக்குக் கூடுதலான பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறுவதிலேயே கவனம் செலுத்தினர்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்து அரசியலதிகாரம் சிங்கள மக்களின் கைக்குச் சென்றதிலிருந்து இதுவரை பேசப்பட்டு வந்த அனைத்து இலங்கையர் தேசியவாதம் என்பது கைவிடப்பட்டு அதற்குப் புது விளக்கமும் கொடுக்கப்பட்டது. தேசியவாதம் என்பதற்குச் சிங்கள மொழியில் கொடுக்கப்பட்ட பதப் பிரயோகமான "ஜாதிவாதம்" என்பது சிங்கள மக்களை மட்டும் கொண்ட தேசியவாதமாகக் கருதப்பட்டது. இதில் ஏனைய இலங்கை மக்களுக்கு இடமளிக்காத தன்மை வலுப்பெற்றிருந்தது. பல்லின மக்கள் வாழும் நாடு என்பது மறக்கப்பட்டு சிங்கள மக்களின் நாடு என்பது எல்லா வகையிலும் உறுதி செய்யப்பட்டது ஏனைய சிறுபான்மை மக்களுடைய மொழி மத, இன, கலாச்சார, பண்பாட்டம்சங்கள் கீழ் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டன. தமிழ் மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக வாழ்வு பல்வேறு அரசாங்க நடவடிக்கைகள் மூலம் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டது இரு மொழிக் கொள்கை கைவிடப்பட்டுச் சிங்கள மொழி ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டது. பௌத்த மதம் அரசாங்கத்தின் பூரண ஆதரவு பெற்ற மதமாக வளர்க்கப்பட்டது. பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது சிங்கள மக்களுக்கும், பௌத்த மதத்திற்கும் பெரும் அநீதி இழைக்கப்பட்டுவிட்டதென்றும், அவற்றிற்குப் பரிகாரமாக மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படலாயின என்றும் ஆட்சிப் பொறுப்பைப் பெற்ற அரசாங்கங்கள் கூறிக்கொண்டன.¹⁵ சிங்கள மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார வாழ்க்கை மேம்படுவதற்கான நடவடிக்கைகள் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களை இலங்கையர் என்ற தேசிய உணர்விலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்க வைத்தவைகளாகவே அமைந்தன.

இலங்கை புதிய அரசாகப் பரிணமித்த ஆரம்ப காலத்திலே அதன் அரசாங்கம் மேற்கொண்ட மிகப் பிரதான நடவடிக்கை இதுவரையும் இலங்கையின் குடிமக்களாக விளங்கிய இந்திய வம்சாவழித் தமிழரது குடியுரிமைகளைப் பறித்தமையே. 1948 இல் இலங்கைக் குடியுரிமைச் சட்டம், 1949 இன் இந்திய, பாகிஸ்தானிய வதிவாளர் சட்டம், 1949 இன் பாராளுமன்றத் தேர்தல் சீர்திருத்தச் சட்டம் இம் மூன்றும் பெருந்தொகையான இந்திய வம்சாவழித் தமிழரது குடியுரிமைகளைப் பறித்தது.¹⁶ இம்மூன்று சட்டங்களும் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களுள் மூன்றிலொரு பகுதியினரை நாடற்றவர் என்ற நிலைக்குத் தள்ளியது. 1956இல் கொண்டு வரப்பட்ட தனிச் சிங்களச்சட்டம் இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக வாழ்

வில் பெரும் இடர்ப்பாட்டினை ஏற்படுத்தியது. கல்வி வேலைவாய்ப்பு, பதவி உயர்வு, அரசாங்கத்துடனான தொடர்புகள், தமிழ்மொழி பொறுத்துக் காட்டப்பட்ட பாரபட்சம் இத் துறைகள் பொறுத்துத் தனிச் சிங்களச் சட்டம் இலங்கைத் தமிழரை இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாக்கியது. வெறுமனே மொழியுடன் இணைந்ததாக அல்லாமல் தமிழ் மக்களுடைய அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, அந்தஸ்துப் பொறுத்துப் பலத்த அடியினை இச்சட்டம் கொடுத்தது. சுதந்திரம் பெற்ற எட்டு வருடத்துள் இவ்விரு நடவடிக்கைகளும் பெரும் பான்மைச் சிங்கள இனத்தவர் சிறுபான்மைத் தமிழருக்கு இத்திவின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக வாழ்வில் எத்தகைய இடத்தை வழங்கப் போகின்றனர் என்பதை விளங்கிக்கொள்ள உதவியது. அதாவது சிங்கள, பௌத்த பேரினவாதத்தின் முன்னால் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் நிலை பொருட்படுத்தக் கூடிய ஒன்றாக இல்லாமல் போயிற்று.

1948 — 56 காலப்பகுதியில் சிங்கள பௌத்த தேசியவாதமானது வீறார்ந்த நிலையை அடைந்தது. தொடர்ந்து வந்த புத்த ஜயந்தி கொண்டாட்டங்கள், அகில இலங்கை பௌத்த காங்கிரசின் நடவடிக்கைகள் ஏற்கனவே வளர்ச்சி அடைந்திருந்த சிங்கள பௌத்த கலாச்சார மறுமலர்ச்சி இயக்கம், இவர்கள் வரலாறு பற்றிய பாளி, சிங்கள இலக்கியங்கள், புராணக் கதைகள், தம்மதிப, ஸீகதீபக் கருத்துக்கள், ஆரிய இனம் பற்றிய மேன்மைக் கருத்துக்கள். புதிதாக எழுச்சி பெற்ற சிங்கள முதலாளித்துவ சக்திகள் எல்லாமே ஒன்றிணைந்து இந்த வீறார்ந்த நிலைக்குக் காரணமாயின. இக்குறிப்பிட்ட கால கட்டத்திலே தான் அனைத்திலங்கையர் தேசியத்திலே நம்பிக்கை கொண்டிருந்த இலங்கைத் தமிழ் மக்களும் சிங்கள, பௌத்த தேசியவாதத்தின் போக்கினால் தம் மொழி, இன, கலாச்சார, புவியியல் அமைவிட அடிப்படையில் தம்மையும் தனித் தேசியமாகக் கருத முற்பட்டனர்.

ஏற்கனவே பார்த்தது போல 1920 — 1948 காலப்பகுதியில் தமிழ் மக்களிடையே இன, மொழி உணர்வு காணப்பட்டிருந்தாலும் ஒரு தனித்தேசியமாக அவ்வுணர்வு வளர்ச்சி அடையாது காணப்பட்டன. ஆனால் 1948 — 56 காலப்பகுதியில் சிங்கள, பௌத்த தேசியவாதத்தின் எதிர் விளைவாக இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் பரந்தளவில் நன்கு அடையாளம் காணக்கூடிய வகையில் வளர்ச்சி பெறலாயிற்று.

இலங்கையின் தேசியவாதத்தின் பரிமாணங்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் வளர்ச்சியடைந்த தேசியவாதத்துடன் பரிமாணங்களை ஒத்திருப்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம். அதாவது இக்காலப்பகுதியில் “இந்து கலாச்சார தேசியவாதம்”

என்று வர்ணிக்கப்படும் அளவிற்கு இந்தியத் தேசியவாதம் காணப்பட்டது.¹⁷ இவ்விரு நாடுகளிலும் அன்னிய ஆட்சியுடன் இணைந்த மேலைத்தேச கலாச்சார ஊடுருவலுக்கெதிராக இக் கலாச்சாரத் தாராண்மைவாதத் தேசியவாதங்கள் வளர்ச்சி பெற்றன. இக் கலாச்சாரத் தேசியவாதத்தின் உயிரோட்டமானது மறுமலர்ச்சியை மையமாகக் கொண்டு தம் இனம், மொழி, மதம், பழக்கவழக்கம், மரபுகள், மேலைத்தேய ஆக்கிரமிப்புக்கு முன்னான தங்கள் “பொற்கால” நிலையை மீளடைதல் (முன்னிலை மீட்சி) இவற்றிற்குப் புத்துயிர் கொடுக்கும் தன்மை கொண்டதாக அமைந்தது. காலப்போக்கில் சிங்கள பௌத்த தேசியவாதமானது ஏனைய இன, மொழி, மத சமூகத்தவரின் நலன்களைப் புறக்கணிக்கும் பண்பு கொண்டதாக மாறியது. இது இலங்கையர் தேசியவாதம் அல்லது தாராண்மைவாதத் தேசியவாதத்திற்கு எதிராக எழுச்சி பெற்றதுடன், பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்துடன் இணைந்த ஒன்றாகவும் காணப்பட்டது. பிரித்தானியர் ஆட்சியில் அரசின் உதவியையும், பாதுகாப்பையும் இழந்தமையால் பௌத்த மதம் அடைந்த தாழ்நிலையிலிருந்து அதனைக் காப்பாற்றியதற்கும், சிங்கள, பௌத்த கலாச்சாரத்தின் பெறுமதிகளை மறுமலர்ச்சி அடையச் செய்வதற்குமான கிளர்ச்சியாகவே தோற்றம் பெற்றது.¹⁸ சிங்கள பௌத்த தேசியவாதம் தம் மதம், கலாச்சார மறுமலர்ச்சி, பண்பாட்டுப் பழமையினையிட்டுப் பெருமை கொள்வதற்கும் இனரீதியான ஒருமைப்பாட்டுக்கும் உதவி செய்வதாக அமைந்தது. அத்துடன் ஆங்கில அறிவில்லாத மக்களையும், கிராமப்புறந்தவர்களையும் தேசிய இன உணர்வினுள் அழைத்துச் சென்றது. வணக்க முறைகள் கிரியைகள், மதவழிபாட்டுத் தலங்கள் பிரதான அம்சங்கள் ஆயின. கடந்த காலத்தையிட்டுப் பெருமையடைதலும் அதனோடு அடையாளங் காணலும் இப்புதிய தேசியவாதத்தின் வழியாக அமைந்தது. இந்நிலையையே B. H. பாமர் சிங்கள பௌத்த தேசியவாதத்தின் இரண்டாவது அலையென்று வர்ணித்தார். இவர் இலங்கையின் தேசியவாதத்தின் முதலாவது அலை உண்மையான இலங்கையர் தேசியவாதமென்றும், அது சாதி, இனம் என்வற்றிலிருந்து விடுபட்டதாயிருந்ததென்றும், இரண்டாவது அலை முழுக்க முழுக்கச் சிங்களவர்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்ததோடு அது தமிழருக்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் எதிரானதாகவும் இருந்ததென்று வாதிட்டார்.¹⁹ இவ்விரண்டாவது அலைக்கு எதிர்விளைவாகவே இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் வலுப்பெற்றது.

இலங்கையில் தேசியவாதங்களின் தோற்றத்தில் மொழியானது நெருங்கிய வகையிலே பங்கு கொண்டுள்ளது பல்லின சமூகத்தில் மொழிரீதியான வேற்றுமை மிகத் தெளிவாக அடையாளம் காட்டக்

கூடியவற்றுள் முதன்மை வாய்ந்ததாகும். சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் தத்தம் சுய அடையாளத்திற்கு மையமாக இருப்பது அவரவர் மொழிகளாகும். அவர்களது தேசிய உணர்வுகள் மொழியுடன் பிணைந்தே வளர்ந்துள்ளன. தேசியவாதத்தின் உருவாக்கத்தில் மொழியும், மதமும் மிக மூலாதாரக் கூறுகளாக அமைந்துள்ளன. பேராசிரியர் எலி கெடூரி (Elie Kedourie) தேசியவாதம் என்ற தனது நூலில் (Nationalism) மொழி குறித்துப் பின்வருமாறு கூறியிருப்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

“Language is the external and visible badge of those differences which distinguish one Nation from another; it is the most important criterion by which a Nation is recognised to exist and to have the right to form a state on its own.”²⁰

இலங்கையில் ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாகத் தாய் மொழி மூலம் கல்வி கற்பிக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை மொழிவாரித் தேசியம் வலுப்பெறுவதற்குப் பெரிதும் உதவியது. அத்துடன் சிங்கள, தமிழ் மாணவர்களை முற்றாகவே பிரித்து வைத்ததுடன் தொடர்புகள் இல்லாத நிலையில் ஒருவரை ஒருவர் விளங்கிக் கொள்ள வாய்ப்பும் இல்லாமல் செய்தது.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததன் பின்னான முதல் தசாப்தத்தில் மொழி குறித்த அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகள் பெரும்பான்மைச் சிங்கள இனத்தவர்களுக்கும் சிறுபான்மைத் தமிழ் சமூகத்தவருக்கும் இடையிலான கடும் மோதலுக்கு வழி வகுத்துள்ளன. இலங்கை அரசியலிலே மொழி பற்றிய பிரச்சினை ஆங்கில மொழிக்கும் ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றோர் பெற்றிருந்த சமூக அந்தஸ்து, வேலை வாய்ப்பு வசதிகளுக்கு எதிரானதாகவும், சுதேச மொழிகளுக்கான தனி முதன்மை கோரியதாகவும் ஆரம்பித்தது. மிக விரைவிலே கலாச்சாரத் தேசியவாதத்தின் உணர்வுகள் மேலோங்கி சிங்கள மொழியின் பாதுகாப்பு அபிவிருத்தி, பௌத்த மத புனருத்தாரண அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாக மாற்றம் பெற்றது. இதன் விளைவாகவே சிங்கள மக்களைப் பொறுத்து மொழி விடயமானது சிங்கள மக்களின் ஒருமித்த விருப்பமான முன்னிலை மீட்சியை அடைவதாகவும், தம் முன்னோர் அளித்த அருள் செல்வங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதாகவும், குடியேற்ற ஆட்சியில் மறுக்கப்பட்ட தம் நிலையை மீள் பெறுவதாகவும் கருதப்பட்டது. தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தோ மொழி விவகாரமானது பெரும்பான்மை சிங்கள இனத்தவரின் ஆதிக்கபயமாகவும், தனித்துவமான. ஒரே தன்மைப்பட்ட தம் இருப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாகவும் கருதப்பட்டது. அத்துடன் இரு சமூகத்தினிடையே வெகு ஜனங்கள்

அரசியல் மயப்படுத்தலில் மொழி விவகாரமானது முக்கிய பங்கினை வகித்தது. அதன் விளைவாகத் தான் தமிழ்த் தேசியவாதம் வலுப்பெற்ற சக்தியாக மாற முடிந்தது.

பன்மைச் சமூகங்களைக் கொண்ட இலங்கையில் வெகுஜனங்கள் பெருமளவில் அரசியலில் பங்குபற்றியமை பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்நிலைமையானது இதுவரை அரசியல் நடவடிக்கைகளில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பிரிவினரை விட இன்னோர் மட்டத்தில் இருந்த பிரிவினர் நுழைவதற்கு வழிவகுத்தது. இப்புதிய பிரிவினரின் அரசியல் வருகை அவர் அபிலாசைகள், அரசியல் கருத்துக்கள், தேவைகள் முன்னர் அதிகாரத்திலிருந்தவர்களுடன் பூசலை ஏற்படுத்தும் தன்மை கொண்டிருந்தன. அண்மையில் அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட இப்புதுப்பிரிவினர் முன்பு அரசியலில் பங்கு கொண்ட கற்றோர் குழாத்திலும் பார்க்க கூடியளவு மரபுகளில் ஈடுபாடும், குறுகிய நோக்கமும் கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இதனால் அரசியலில் செல்வாக்குப் பெறுவதற்காக இன, மத, மொழி அம்சங்களை முன்வைத்து இனவாத அரசியலை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். பன்மைச் சமூகங்களைக் கொண்ட நாட்டில் பரந்தளவில் வெகு ஜனங்கள் அரசியலில் பங்கு கொள்ளும்போது இன, மத, மொழி ரீதியிலான உணர்வுகள் தூண்டிவிடப்படுவதும் இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் விரிவடைந்து செல்வதும் இயல்பே.²¹ இச்சூழ்நிலை இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் இன, மொழி அடிப்படையில் வலுப்பெறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தது அரசியலை இனமயப்படுத்தியமையானது இத்தீவின் பல்வின சமூகத்தினிடையே அரசியல் உணர்வு, அரசியலில் ஈடுபாட்டினை அதிகரிப்பதற்கு வழிகோலியது.²² பரந்தளவில் வெகுஜனங்கள் அரசியலில் பங்குபெறுவதை மையமாக வைத்தே 1956 இன் பின்பாக இலங்கையின் அரசியல் கட்சி முறைமை இயங்கி வந்தது. 1956 இன் பொதுத் தேர்தலையும், அதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற அபிவிருத்திகளையும் வைத்து வளர்ச்சி பெற்ற சிங்கள — தமிழ் எதிரெதிர் நிலைமையே 1956 களின் பின்புற இலங்கை அரசியல் கட்சி முறைமையின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. இதனையே பேராசிரியர் P. C. மாதூர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“The Ceylonese party system can be explained in terms of the exploitation of Sinhala — Tamil polarity by different parties with different styles and different objectives.”²³

சுதந்திரமடைந்த காலத்திலிருந்து இன்று வரை இலங்கையின் அரசியல் நடவடிக்கைகளின் மையமாகச் சிங்கள, தமிழ் எதிரெதிர் நிலைமையே காணப்பட்டது. ஆட்சியதிகாரம் பெறுவதற்காக இரு பிர

தான சிங்கள அரசியல் கட்சிகள் தம் துரும்புச் சீட்டுக்களாகச் சிங்கள — தமிழ் முரண்பாடுகளையே பயன்படுத்தினர். தவிர்க்க முடியாத வகையில் தமிழ் அரசியல் கட்சிகளும் இப்போக்கிற்கே செல்ல வேண்டியதாயிற்று.

இலங்கையில் ஏற்பட்ட நவீன மயமாக்கம் வெகுஜனங்களை அரசியல்மயப்படுத்தலில் பெரும் பங்கை வகித்தது. 1931இல் சர்வஜன வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டதிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் விளைவாக வெகுஜனங்களின் சமூக நிலைப்பொறுத்து முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. எழுத்தறிவு கல்விப்பரவலாக்கம், வெகுஜனத் தொடர்பு வசதிகள், தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தி போக்குவரத்து வசதிகள், தேர்தல் பிரச்சாரங்கள் — இவைகள் எல்லாம் வெகுஜனங்கள் பரந்தளவில் அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கு வழிவகுத்தன. இப்பரந்தளவிலான ஈடுபாடு இனார்தியான சமூக அசைவாக்கத்திற்குக் காரணமாகிச் சிங்கள, தமிழ் தேசியவாதங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவின.

இன, மொழி, மத அடிப்படையில் சிங்கள மக்கள் அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட நிலைமை இலங்கைத் தமிழர் பொறுத்தும் எதிர் விளைவை ஏற்படுத்தியது. பெரும்பான்மை இனத்தின் மேலாதிக்கத்திற்கும், தம் தனித்துவம் இழந்து ஒன்றிணைந்து விடுவோம் என்ற அச்சத்திற்கும் இவர்கள் ஆளானார்கள். 1947ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ்க் காங்கிரஸ் வட இலங்கையில் இவ்வுணர்வு அடிப்படையில் வெற்றி பெற்ற கட்சியாகியது. ஆனால் இரு வருடத்தில் ஐக்கியதேசியக் கட்சியுடன் இணைந்து இந்தியத் தமிழ் மக்களின் வாக்குரிமை, குடியுரிமை பறிப்பதற்கு அனுசரணையாக இருந்ததைத் தொடர்ந்து இக்கட்சி தனது செல்வாக்கைத் தமிழ் மக்களிடையே பெருமளவு இழந்து கொண்டது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் தமிழ்க் காங்கிரஸ் மேற்படி விவகாரத்தில் இணைந்து செயற்பட்டதை எதிர்த்து எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் தலைமையிலான தமிழ்ப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் சிலர் 1949இல் தமிழரசுக் கட்சியைத் (சமஷ்டிக்கட்சி) தாபித்தனர்.²⁴

1956 தேர்தலில் இருந்து தொடர்ச்சியாக 1977இன் கடைசிப் பொதுத் தேர்தல் வரை இக்கட்சியே இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பிரதான அரசியல் கட்சியாகச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. 1972இல் புதிய அரசியலமைப்பில் சிங்களம் மட்டுமே அரசு கடும் மொழி என்பது மீண்டும் உத்தரவாதப் படுத்தப்பட்டமையினாலும் பௌத்த மதத்திற்கு தனிமுதன்மை கொடுத்தமையாலும் தமிழரசுக்கட்சி, தமிழ்க் காங்கிரஸ், வேறு சில அமைப்புக்கள் ஒன்றிணைந்து தமிழர் ஐக்கிய முன்னணி என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டன தனியான தேசிய இனம், பாரம்பரியத் தமிழ்த் தாய்

கம், சுயநிர்ணய உரிமை, சம உரிமைகள், சமவாய்ப்புக்கள் என்னும் முக்கிய அம்சங்களை முன்னிலைப்படுத்தித் தமிழ்த் தேசியவாதத்தைப் பல்வேறு எதிர்ப்புகளுக்கும் மத்தியில் வளர்ச்சிப்படுத்திய தமிழரசுக்கட்சியின் பங்கு பார்க்குவதற்குரியதாகும்.

சிங்கள, பௌத்த தேசியவாதத்தின் தவிர்க்க முடியாத விளைவாகவே இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் வளர்ச்சி பெற்றது.²⁵ 1954 இலிருந்து சிங்கள மறுமலர்ச்சி இயக்கம் வளர்ச்சி அடைந்த விதம் இலங்கைத் தமிழர் பொறுத்துச் சிங்கள மக்களுடன் சமாதான சகவாழ்வுக்குப் பொருந்தாததாகவும் முரண்பாடுகளுக்கே வழிவகுத்ததாகவும் அமைந்தது அதாவது இலங்கைத்தீவின் வரலாறு சிங்கள இனத்தின் தாயகத்துடனும் பௌத்த கலாச்சாரம் நம்பிக்கையுடனும் சம்ப்படுத்தப்பட்டு, ஏனைய கலாச்சார மூலங்கள் இந்நாட்டுக்கு அன்னியமானவையாகக் கருதப்பட்டன அத்துடன் இத்தேசிய அரசில் அவை அங்கீகரிக்கத் தேவையற்றவை என்றும் கொள்ளப்பட்டது.²⁶ ஆனால் இத்தீவுடனான தமிழர் தொடர்புகள் இங்கு இடம்பெற்ற துதிக்குடியேற்றங்களின் காலத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருப்பதைத் தொல்லியற் சான்றுகளும், பரளி, சிங்கள வரலாற்றாதாரங்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தமிழ்மொழி — கலாச்சார அடிப்படையிலான தனித்துவமான பண்பாடு பல நூற்றாண்டுகளாகவே தொடர்ச்சியாக இக்கீவில் நிலவி வந்துள்ளது. மேலும் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து 1621இல் போர்த்துக்கேயரால் கைப்பற்றப்படும் வரை வட, வடகிழக்கு இலங்கையில் சுதந்திரமான தமிழ் அரசு ஒன்று இயங்கி வந்துள்ளது.²⁷ சிங்கள மக்களுக்கு இத்தீவில் இருக்கும் அதே உரிமைகள் இலங்கைத் தமிழருக்கும் இருந்து வந்ததை வரலாறு காட்டுகின்றது.

1956இற்கும் 1972இற்கும் இடையிலான காலப் பகுதியில் தொடர்ச்சியாகப் பதவிக்கு வந்த சிங்கள அரசாங்கங்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார நடவடிக்கைகளின் விளைவாக இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் மேலும் வலுவடைந்தது.

சிங்கள பௌத்த தேசியவாதம் பேரினவாதமாக மாற்றம் பெற அதற்கு ஈடுகொடுக்கவேண்டிய நிலையில் தமிழ்த் தேசியவாதமும் மாற்றமடைய வேண்டியதாயிற்று. தமிழ் மொழி, கலாச்சாரம் பொறுத்து அதிக ஈடுபாடு தாம் வாழ்ந்த பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் வேலைவாய்ப்புக்களில் புறக்கணிப்பு, பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் பொருளாதார அபிவிருத்தி பொறுத்துப் பாரபட்சம், கல்வி, கைத் தொழில் வர்த்தக, விவசாயத்துறைகளில் திட்டமிட்டுப் பாடுபாடு காட்டப்பட்டமை²⁸ இவை

அனைத்திற்கும் கடும் எதிர்ப்பை இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் தெரிவித்தனர். இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்குச் சிங்கள மக்கள் பெருமளவு ஆதரவை வழங்கினர். ஆசிய நாடுகளில் அன்னிய ஆட்சிக்கு எதிராகத் தேசியவாதங்கள் வளர்ச்சி பெற்றது போல இலங்கையிலே பெரும்பான்மைச் சிங்கள இனத்தின் ஆட்சிக்கும், அடக்குமுறைமைக்கும் எதிராகத் தமிழ்த் தேசியவாதம் வளர்ச்சிபெற்றதெனலாம். இக்காலப்பகுதியில் சிங்களப் பொளத்த தேசியவாதமானது சிங்கள மக்களின் பொருளாதார நலன்களை மே படுத்தும் பொருளாதாரத் தேசியவாதமாகவும் செயற்பட்டது. இதனால் இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் கைத்தொழில், விவசாய, வர்த்தக வேலை வாய்ப்புத்துறைகளில் பாதிப்புக்கு உள்ளாக நேரிட்டது. 1956 இலிருந்து 1972 வரை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் தேசியக்கட்சியான தமிழரசுக்கட்சி சமஷ்டி அமைப்பு முறையின் கீழ் தம் பிரச்சினைகளை ஐக்கிய இலங்கையில் தீர்த்துக் கொள்ளப் பாடுபட்டது. ஆனால் அதிகாரத்திலிருந்த பெரும்பான்மைச் சிங்கள கட்சிகள் எல்லாமே தமிழ்த் தலைவர்களுடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்வதையும் அமுல்படுத்தாமல் கைவிடுவதையும் வழக்கமாகக்கொண்டு வந்தன இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதிலோ, சிறுபான்மையோர் என்ற அச்ச உணர்விற்கு மதிப்பளித்து நடப்பதிலோ தேசிய நீரோட்டத்தில் தனித்துவம் மாறாமல் அவர்களையும் அரவணைத்துச் செல்வதிலோ அக்கறை கொள்ளாதவர்களாகவே பெரும்பான்மைச் சிங்கள சமூகத்தவர் நடந்து கொண்டனர். இவ்விரு இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகளில் ஏற்பட்ட பகை முரண்பாடுகளே இன்றுவரை இலங்கை அரசியல் போக்கின் உயிர்நாடியாகக் காணப்படுகின்றன.

இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் பெருமளவு பரந்து வாழும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் அவர்களது பாரம்பரியத் தாயகமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இப்பிரதேசங்களில் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ் பேசும் மக்கள் தொடர்ச்சியாகப், பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்தமைக்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன. ஆனால் அதிகார மாற்றத்தின் பின்பாக இப்பிரதேசங்களில் அரசாங்கங்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களினால் கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டுமே சேருவெல, அம்பாறை என்ற இரு சிங்களத் தேர்தல் தொகுதிகள் அமைக்கப்பட்டன. தற்போதைய நிலையில் திருக்கோணமலைத் தேர்தல் தொகுதி கூட அரசின் பகிவேறு நடவடிக்கைகளினால் சிங்களத் தேர்தல் தொகுதியாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. கடந்த 35 ஆண்டுகளாகத் தமிழ் பிரதேசங்களின் மன்னார், வவுனியா, திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் பெருமளவிலான சிங்கள மக்களின் குடியேற்றம் இடம் பெற்றுள்ளது விவசாய நீர்ப்

பாசனத் திட்டங்கள் மீன்பிடித் திட்டங்கள், புனித நகர் திட்டங்கள், வீடமைப்புத் திட்டங்கள், கைத் தொழில் அபிவிருத்தி, பொளத்தமத சின்னங்களும், புதைபொருளாய்வும் இப்படிப் பல்வேறு வடிவங்களில் அரசாங்கத்தின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசங்களில் அமைக்கப்பட்டு அவற்றின் தொடர்ச்சியான தனித் தன்மை உடைக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் ஒன்பது மாகாணங்களில் வளங்குறைந்த வரண்ட காலநிலை யையுடைய இரண்டு மாகாணங்களில் கூடத் தமிழ் பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையினராக வாழ்வதைச் சிங்கள அரசாங்கங்கள் விரும்பாதிருந்தன

இலங்கைத் தமிழர்களின் தாயகமான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் வளங்குறைந்த, வரண்ட காலநிலையைக் கொண்டவை தென்னிலங்கை, மத்திய இலங்கை போன்று செழிப்பையும் வளமையையும் கொண்டவை அல்ல. தென், மத்திய இலங்கையில் ஏற்பட்ட பெருந்தொட்டக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் விளைவுகளை இப்பிரதேசங்கள் அனுபவிக்கவில்லை. பல கோடிக்கணக்கான ரூபாக்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அபிவிருத்திகளை இப்பிரதேச மக்கள் அனுபவிக்கவில்லை இவர்கள் புவியியல், காலநிலை காரணமாக மிகவும் சலுடப்பட்ட பிரயாசை மிக்க வாழ்வை மேற்கொண்டனர். மிஷனரி இயக்கங்களின் கல்வி நடவடிக்கை காரணமாக அதனை ஜீவனோபாயத்திற்கான வழியாகக் கொண்டு அரசாங்க, தனியார் சேவைகளில் பதவி பெற்று முன்னேறினர். ஆனால் சுதந்திரத்தின் பின்னர் இந்நிலைமைகள் ஒன்றுமே கவனத்திற்கு எடுக்கப்படாமல் தம் இனத்தொகையின் வீதத்திற்கு அதிகமான அளவிற்கு அரசாங்க சேவைகளில் பதவிகள் பெற்றிருந்தனர் என்று காரணங்காட்டிப் படிப்படியாக இச்சேவைகளிலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டனர். தனியார் துறையிலும் இப்போக்கே கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. கல்வித்துறையிலும் இப்பாகுபாடு காட்டப்பட்டது. பல்கலைக்கழக அனுமதி பொறுத்து 1970-71 களிலிருந்து தரப்படுத்தல் முறையானது பல வடிவங்களில் புகுத்தப்பட்டுத் திறமைக்கு மதிப்பு மறுக்கப்பட்டது.²⁹ வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் கைத்தொழில், பிரதேச அபிவிருத்தி பொறுத்துப் பாகுபாடு காட்டப்பட்டது. ஐம்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட காங்கேசன்தறை சீமெந்துத் தொழிற்சாலை, வாழைச்சேனை காகித ஆலை, பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை ஆகிய மூன்றினைத் தவிர சுமார் 30 வருட காலமாகத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் எந்தவொரு குறிப்பிடத்தக்க கைத் தொழிற்சாலையும் அமைக்கப்படவில்லை.³⁰ ஆனால் தென்னிலங்கையில் நூற்றுக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் தாபிக்கப்பட்டு பெருமளவிலான சிங்கள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. எழுதப்படாத இனவாரி கோட்டாமுறை இது பொறுத்துப் பின்பற்றப்பட்டது. வெளிநாட்டு மூல

தனம், வெளிநாட்டுதலி, இறக்குமதி ஏற்றுமதி வர்த்தகம், சமூக சேவை, வைத்திய சுகாதார வசதிகள் எல்லாவற்றிலும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குப் பாடுபாடு காட்டப்பட்டது. 1958 விருந்து இன்று வரை அடிக்கடி நாட்டில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்கள் இனரீதியான அடையாளத்தை மேலும் வலுப்படுத்தின. அரசாங்கத்தின் பாரபட்சமான நடவடிக்கைகள் இன, மொழிவாரித் தேசியவாதமாகத் தமிழ்த் தேசியவாதம் வளர்ச்சியடைய வழிவகுத்தது.

1972 இன் பின்பான காலப்பகுதி இலங்கைத் தமிழ்த் தேசிய வாதத்தின் வளர்ச்சியில் இன்னோர் கட்டத்தைக் குறித்து நிற்கின்றது 1920-30 இல் இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் கோரி, 1936-48 இல் சமபலப் பிரதிநிதித்துவமாக மாறி, 1948-56 இல் ஒத்துழைத்து நன்மை பெறுவதாக வளர்ந்து 1956-72 இல் சமஷ்டிக் கோரிக்கையாக மாற்றமடைந்தது. 1972 இன் பின்னால் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையாக வலுப்பெற்றுள்ளது இந்த 50 வருட காலத்துள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதில் அக்கறை காட்டப்படாமலிருந்ததுடன் படிப்படியாகத் தொடர்ச்சியான அடக்குமுறைக்கும் அவர்கள் ஆட்பட்டிருந்தனர். 1972 இன் பின்னால் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் பரவலான இராணுவ அடக்குமுறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1971 இன் ஏப்ரல் கிளர்ச்சி அனுபவம், தரப்படுத்தல் முறைமூலம் தமிழ் மாணவர்க்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி 1974 இல் நடைபெற்ற உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடும் அதன் தாக்கங்களும் தமிழ் இளைஞர்களைச் சிந்திக்க வைத்தன. தீவிரவாதத் தமிழ் இளைஞர்களும் பாராளுமன்றத் தேர்தல் மூலம் தம் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது என்று ஆயுதப் போராட்டத்தில் நம்பிக்கை வைக்க ஆரம்பித்தனர். ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் தமிழர் விரோத நடவடிக்கைகளினால் தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்கான ஆதரவு தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரவலாகக் காணப்பட்டது. 1977 பொதுத் தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைத்துத் "தமிழீழம்" அமைப்

பதற்கான மக்கள் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் உச்ச நிலையை இம்மக்கள் அங்கீகாரம் எடுத்துக் காட்டியது.

அதிகாரமானது பெரும்பான்மைச் சிங்கள மக்களின் கைக்கு மாற்றப்பட்டதிலிருந்து கடந்த 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஐக்கிய இலங்கையில் சமாதான வழிகளின் மூலம் சிங்கள மக்களுடனான தம்பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையில் இலங்கைத் தமிழர் அகிம்சைப் போராட்டங்களை மேற்கொண்டிருந்தனர். ஆனால், அரசாங்கத்திற்கு வந்த எந்தச் சிங்கள அரசியல் கட்சியும் தமிழர் பிரச்சினைகளை விளங்கிக் கொள்வதிலோ அவற்றைத் தீர்த்து வைப்பதிலோ உண்மையான அக்கறையைக் காட்டவில்லை அவை மேலும் மேலும் அடக்குமுறைக்குட்படுத்திப் பிரச்சினைகளை வளர்ப்பதில் ஈடுபட்டதுடன் தம்மிடையிலான அரசியல் போட்டிகளுக்கு இப்பிரச்சினைகளைப் பக்கைக் காய்களாக வைத்தும் வந்துள்ளன. சமாதானத் தீர்வை நோக்கிய பாதையில் பல தடவைகள் சிங்களத் தலைவர்களினாலும், சிங்கள அரசியல் கட்சிகளினாலும் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களாகத் தமிழ்த் தலைவர்கள் காணப்பட்டனர். கடந்த 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சிங்கள மக்களுடன் சமத்துவமாக இணைந்து வாழ முடியாது என்ற அனுபவத்தின் விளைவாகவே அவர்களால் தனிநாட்டுக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. மொழியுரிமையுட்பட்ட மனித உரிமைகள், சம வாய்ப்புக்கள், தனியான தமிழ் அடையாளம், தமிழ்த் தாயகத்தைப் பேணுதல் என்பன மறுக்கப்பட்டதன் விளைவாகவே - சிங்கள அரசாங்கங்களின் பாரபட்சமான, இன ஒதுக்கல் நடவடிக்கைகளின் விளைவாகவே இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் வளர்ச்சி பெற்றது. சம உரிமைகள், சம வாய்ப்புக்கள் தேசிய இனமாக அங்கீகரித்தல், பாரம்பரியத் தாயகம், சுயநிர்ணய உரிமை இவற்றை மையமாக வைத்தே இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் வளர்ச்சி அடைந்தது.

1. Mendis C.C. Ceylon Today and Yesterday (Colombo, 1957) P. 107
2. Wickramaratne, L. A. "Kandyans and Nationalism in Sri Lanka: Some Reflections" Ceylon Journal of Historical and Social Studies V. Nos, 1 & 2 Jan - Dec 1975 P.61
3. Wilson, A. J. "Race Religion, Language and Caste in the Sub-Nationalism of Sri Lanka" Collective Identities, Nationalism and

4. Ibid p. 466
5. Wilson, A. J.

Protest in Modern Sri Lanka ed. M. Roberts Colombo (1974) pp. 466

"The Contribution of some leading Ceylon Tamils to the Constitution and Political Development of Ceylon during the Nineteenth and Twentieth centuries" Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Stud-

- ies Vol-I (Kuale Lum-
pur 1968) pp. 657 -72
6. de Silva K. m. "The Reform and Nationalist Movements in the Early Twentieth Century" **History of Ceylon University of Ceylon** Vol. 3 ed K. M. de Silva (Colombo. 1973) p. 400
7. **Ceylon Report of the Special Commission on the Constitution** July 1928 (London 1928) pp. 90-101
8. Arasaratnam, S "Nationalism in Sri Lanka and the Tamils" **Collective Identities Nationalism and Protest in Modern Sri Lanka** ed M. Roberts (Colombo 1974) p. 503
9. Wilson, A. J. **Politics in Sri Lanka** 1947-73 (London 1974) p. 48
10. **Reports of the Commission on Constitutional Reform** (London 1946) pp. 68-70
11. **Reform of the Constitution** SP XIV of 1944
12. **Report of the First Delimitation Commission** SB XIII of 1946 Para 70
13. Ivor Jennings Sir W., 1953-54 Vol III II p. 76
14. Hansard S. C. pp. 745-746, & 816-17 "Sinhalese and Tamil as Official Language" SP XXII of 1946
15. **Ceylon Today** Vol. XIV : 2 1965 p. 6
16. Kodikara, S. U. **Indo-Ceylon Relations since Independence**, (Colombo 1965) p-79
17. McCully Bruce T. **English Education and the Origins of Indian Nationalism** (Gloucester Mass : 1966) pp. 241-69.
18. சிவராசா அ "இலங்கையில் தேசியவாதமும், இன ரீதியான பேதங்களும் 'வீரகேசரி வாரமலர்' 2-3-86 பக் 7
19. Farmer, B. H. **The Social Bases of Nationalism in Ceylon** **Journal of Asian Studies**
20. Kedourie, Elie, (London 1979) p. 64
21. Kodikara, S. U. "Communalism and Political Modernisation in Ceylon", **Modern Ceylon Studies** University of Ceylon Vol. I No. 1 1970 pp. 94-114.
22. Ibid p. 100
23. Mathur, P. C. 'Origins and development of South Asian Party systems' **Government and Politics in South Asia** Vol. I ed. P. C. Mathur (Jaffna 1985) pp. 271-72.
24. De Silva C. R. "The Sinhalese-Tamil Rift in Sri Lanka" **The states of South Asia Problems of National Integration** eds. A. Jayaratnam Wilson and Dennis Dolton (Honolulu 1982) p. 161.
25. F. n. 5. p. 508
26. F. n. 19, pp. 431 39
27. Pathmanathan, S. **The Kingdom of Jaffna** Pt. I (Colombo. 1978)
28. Schwarz, Walter **The Tamils of Sri Lanka** (London 1975)
29. de Silva C. R. **The Politics of University Admission: a review of some aspects of the admission policy in Sri Lanka. 1970-1978** **Sri Lanka Journal of the Social sciences** 1 (2) 1978 pp. 85-123
30. அனுஷ்யா சச்சிதானந்தன் 1948-1970 காலப் பகுதியில் இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் பிரச்சினைகளும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் 7ஆம் அத்தி பக். 102-118 யாழ்ப்ப. பல்கலைக்கழகத்திற்கு சிறப்புக்கலை இறுதித் தேர்வின் தேவைக்காக சமர்ப்பிக்கப் பட்ட ஆய்வுரை 1980.

இன்று சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தியில் கல்வியின் முக்கியத்துவம்

பின்புலம்

செல்வத்தின் ஆக்கம் மட்டுமல்ல, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் - ஒழுங்கமைப்புக்களின் நெறிப்படுத்தலும் கல்வியுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. கல்விவாயிலாக மனித ஆற்றல்களையும், திறன்களையும் விருத்தி செய்யமுடியாத விடத்து தேசிய பொருளாதாரம் எந்தத்துறைகளிலாவது தனது முன்னேற்றத்தைக் காட்ட முடியாதிருக்கும்.

சமூக பொருளாதார விருத்திக் கோலங்கள் மனிதவளத்திலேயே ஆழ்ந்துகால் பதித்து மேலோங்க வேண்டியுள்ளன. மனிதவள விருத்தியின் அடிப்படை நிறுவன ஆக்கமாக அமைவது முறைசார் கல்விச் செயலமைப்பாகும்.

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் நிகழ்ந்த சமூக, பொருளாதார விருத்திக் கோலங்கள் எண்ணளவிலான கல்விவாய்ப்புக்களின் விரிவாக்கத்தோடு இணைந்திருந்தன. மிகக் குறுகிய காலத்தில் அனைவருக்கும் ஆரம்பக் கல்வியை வழங்கிவிடவேண்டும் என்ற ஆவலோடு மூன்றாம் உலகநாடுகள் தொழிற்படலாயின. இது அதிக அளவு பொருளாதார மூலதனத்தை உள்வாங்கியதுடன், அரசியலைப் பொறுத்தவரை உணர்ச்சிபூர்வமான பிரச்சாரமாகவும் அமைந்தது.

கலாநிதி சபா - ஜெயராசா

சிரேட்ட விரிவுரையாளர்
கல்வித்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

வாழ்க்கைத்தரம் கல்வியால் ஓரளவு முன்னேறி வந்துள்ளதாயினும், வதுமையின் பிடிகளில் இருந்து இன்னமும் விடுபடமுடியாத நிலையும் காணப்படுகின்றன. வறியோருக்கும் செல்வந்தர்க்கும் இடையிலான இடைவெளியின் விரிவுக் ஒடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளன.

இவற்றுக்குரிய முழுப் பொறுப்பையும் கல்விச் செயலமைப்பின் மீது சுமத்த முடியாதிருப்பினும், பொருளாதார விருத்தி, சமூக நலமேம்பாடு, தொழில் வாய்ப்புக்கள், புதியமனோபாவங்கள் முதலியவை கல்வியாற் பிறப்பிக்கப்படும் என்ற எதிர்பார்ப்புக்கள் மிகையான இலக்குகளாக அமைந்து விட்டனவோ என்பது மீளாய்வுக்குரியது. கல்விச் செயல்முறைக்கு இடப்பட்ட மூலதனத்தைவேறு உற்பத்தித்துறைகளுக்கு - அதாவது நேரடியாகத் தொழில் வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய துறைகளுக்கு வழங்கியிருந்தால் ஒப்பீட்டளவிலே கூடிய பொருளாதார நன்மைகள் கிடைத்திருக்கும் என்ற கருத்துக்கள் முன்மொழியப்படுகின்றன. இவை ஆழ்ந்த ஆய்வுக்குரியவை.

பல்வேறு நன்மைகளைக் கருதி மூன்றாம் உலகநாடுகளால் கல்விச் செயல்முறைகளுக்கு மூலதனம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவற்றைப் பின்வருமாறு தொகுத்து நோக்கலாம்.

(அ) ஓரளவேனும் படித்த விவசாயிகள் படிக்காதோரிலும் ஒப்பீட்டளவிலே கூடிய உற்பத்தியாற்றல் கொண்டவர்களாயிருப்பர்.

(ஆ) கைத்தொழில் நிலையங்களிலே பணிபுரியும் முறைக்கல்வி பெற்றவர்கள், புதியநுட்பங்களையும், உபாயங்களையும் எளிதில் உள்வாங்கக் கூடியவர்களாய் இருப்பர்.

(இ) முறைக்கல்வி பெற்றோர் விருத்தி சார் நிறுவன அமைப்புகளில் ஆற்றலுடன் பங்கு பற்ற முடியும்.

(ஈ) கல்விக்குரிய முதலீடு அதிகரிக்கும் பொழுது, குற்றச் செயல்கள், அடாத்து முதலியவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான செலவுகள் வீழ்ச்சியடையும்.

(உ) உயர்கல்விக்கான முதலீடுகள் நாட்டின் பன்முகத் தேவைகளுக்கான வாண்மையினரைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் விருத்தி நடவடிக்கைகளில் அவர்களைப் பங்கு பற்றச் செய்வதிலும் மிக்க பயன்தருவதாய் அமையும்.

(ஊ) உராய்வு நிலையிலிருந்த சாதி, குல, பிரிவினைகள் கல்விவிரிவாக்க நடவடிக்கைகளால் தணிக்கப்படவும், நெகிழ்ச்சிப்படவும் முடியும்.

(எ) மேல் நோக்கிய சமூக நிலைக்கும் அசைவுக்கும், தனிமனித வருமான மேம்பாட்டுக்கும் கல்வி உதவும் என்று கருதப்பட்டமையால் அரசியல் வாக்குறுதிகளாக இடம் பெற்ற சமூக நலன்புரி நடவடிக்கைகளில் கல்வி விதந்து பேசப்படலாயிற்று.

1970-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ஆசிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் கல்விக்குரிய மொத்த நிதி ஒதுக்கீடு இற்றைவரை மூன்று மடங்களுக்கு மேல் பருமட்டாக அதிகரித்துள்ளது. இந்த நிகழ்வுகள் வருடாந்த வரவு செலவுத்திட்டங்களில் மிகுந்த பழுவாகி வருகின்ற நிலையில் குடித்தொகை அதிகரிப்பதால், தொடர்ந்தும் செலவுகளைக் கூட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை தோன்றிவருகின்றது இரண்டாம் நிலை, மூன்றாம் நிலை என்ற இரண்டு நிலைகளிலும் கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் மாணவர் பதிவு எண்ணிக்கை நூற்றுக்குப் பருமட்டாக பதினைந்து விழுக்காடு அதிகரித்துள்ளது இந்நிலையில் மிக முக்கியமான ஒரு கல்வி ஒழுங்கமைப்பை-அதாவது முன்பள்ளிக்கல்வியை பெரும்பாலான மூன்றாம் உலக நாடுகள் தமது நேரடிப் பொறுப்பாக்காதிருப்பதும் கவனத்துக்குரியது.

மூன்றாம் உலக நாடுகளின் கல்வி ஒழுங்கமைப்பில் மிகவும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வாக "இடைவிலகல்" அல்லது "வெளிவீசல்" அமைகின்றது. முதலாம் நிலைச் சுற்றுவட்டத்தை முடிப்பதற்கு முன்னரே இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில்

நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து விழுக்காட்டளவில் மாணவர் இடை விலகி விடுகின்றனர். இதே நிலமை தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வாய்ப்பு வசதிகள் குன்றிய கிராமங்களிலும் உண்டு.

மூன்றாம் உலகநாடுகள் பலவற்றில் எழுத்தறிவின்மை இன்னமும் ஒடுக்கப்படமுடியாத பிரச்சினையாக உள்ளது. ஆபிரிக்கநாட்டு மக்களிடம் எழுத்தறிவின்மை நூற்றுக்கு எழுபது விழுக்காட்டுக்கு மேல் காணப்படுகின்றவேளை ஐரோப்பிய நாடுகளில் நூற்றுக்கு இரண்டு விழுக்காடும்ட்டுமே அமைந்துள்ளது. இந்தப் பெரும் இடைவெளி உலகு பற்றிய விகாரமான தரிசனத்தையே தருகின்றது.

கல்விச் செலவீடுகளைப் பொறுத்தவரை பல் கலைக்கழகக் கல்வி ஒழுங்கமைப்பு அதிக விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றது. மூன்றாம் உலக நாடுகளிற் பருமட்டாக ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவனுக்கு ஓராண்டிலே மேற்கொள்ளப்படும் செலவீடு ஆரம்பப்பாடசாலை மாணவர் என்பது பேருக்கு ஓராண்டில் வழங்கப்படும் கல்விச் செலவுக்கு ஒப்பானது இந்நிலையிற் பட்டதாரிகள் விருத்தியடைந்த நாடுகளை நோக்கிப் புலம் பெயர்தல் செலவு நன்மையை மேலும் தாக்குகின்றது. (கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட டாக்டர்களும், பொறியியலாளர்களும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலிருந்து விருத்தியடைந்த நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்துள்ளமை ஆங்கிலேயர் உருவாக்கிய கல்விமுறை தொடர்ந்தும் பிரித்தானியாவுக்கே சேவை செய்யவைக்கும் தூரக்கவர்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.) கல்வி முதலீடுகளின் நன்மைகளை ஒரு சிலர் அனுசூலங்களுடன் அனுபவிக்க பெரும்பாலார்க்கு அவை கிடைக்கப்பெறாத பாரிய வீச்சு காணப்படுகின்றது.

கல்விக்குரிய முதலீடுகள் வேறொரு வகையிலும் தாக்கத்துக்கு உள்ளாகின்றது. பாடசாலைக் கலைத்திட்டம் ஒழுங்கமைந்த முறையில் வடிவமைக்கப்படாமையாலும் வினைத்திறன் ஈட்டப்படாமையினாலும் கல்விச் செயலமைப்பிலிருந்து பெறப்படுகின்ற நன்மைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

கற்பித்தல் முறையியலிற் பாரிய மாற்றங்கள் நடைமுறையில் இன்னமும் இடம்பெறவில்லை. பொறி முறையாக மனனம் செய்து கற்பித்தலே இன்னமும் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. சோதனைக்காகவே கற்றல் நிகழ்கின்றதேயன்றி கல்வியின் வாழ்க்கைப் பிரயோகம் ஆழ்ந்து வற்புறுத்தப்படுவதில்லை. மதிப்பீட்டு முறைகள் மாணவரது ஆளுமையையும், ஆக்கத்திறன்களையும் அளவிடுவதற்குப் பதிலாக நினைவில் நிறுத்துதல், பிரயோகித்தல், காரணம் காணுதல் போன்ற திறன்களை மட்டுமே ஆழமாக அளவிடுகின்றன. சமூகத்தைப் பலப்படுத்தும் ஆற்றல்களைப்

பரீட்சைகள் பாராளுகமாக விட்டுவிடுகின்றன. மேலோட்டமான ஆற்றல்களை நடைமுறையிலுள்ள பரீட்சைகள் அளவிடுவதுடன் அவற்றின் பெறுபேறுகளை வைத்தே வாழ்க்கைப்படியில் மாணவர் உயர்த்தி விடப்படுகின்றனர்.

ஆசிரியவாண்மை விருத்தியும் பெருமளவிற்கு புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. (திரு. ரணில் விக்கிரம சிங்க அவர்கள் கல்வியமைச்சராக இருந்த காலத்தில் பட்டப்பின் கல்வித் தகைமைச் சான்றிதழைக் கான ஆசிரியர்க்குரிய சம்பளத்துடன் கூடிய கல்வி விடுமுறை இலங்கையில் இரத்து செய்யப்பட்டது.) போதிய ஊக்குவிப்பு இன்மையும், ஆசிரிய நியமனங்களில் உயர்தராதரங்கள் வற்புறுத்தப்படாமையும், தொழில் வழங்கும் ஓர் உபாயமாக ஆசிரிய நியமனங்களைப் பயன்படுத்தலும், விருத்திசார் பின்னடைவுகளை ஏற்படுத்தி வந்துள்ளன.

பணிப்பு, ஒழுங்கமைப்பு, நிகழ்ச்சித்திட்டம் வகுத்தல் என்பவற்றை அடியொற்றிய முகாமைத்துவத்தளம்பல்களும் காணப்படுகின்றன. விருத்திசார் முகாமைத்துவத்துக்குப் பதிலாக பழைமை பேணும் நிருவாக முறையும், பணியாட்சி இயல்புகளும் மூன்றாம் உலகநாடுகளின் கல்விச் செயலமைப்பிலே காணப்படுகின்றன.

விருத்தியடைந்த நாடுகளில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பெருமளவு மாற்றங்களை அனுபவித்து வருகின்ற வேளை மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்கள் இன்னமும் “பழைய” நிறுவனங்களாகவே செயற்பட்டு வருகின்றன. மூன்றாம் உலகநாடுகளின் சவாக்களைச் சிறப்பாக உள்வாங்கக்கூடிய பல்கலைக்கழக ஒழுங்கமைப்பின் மீது மிகக்குறைந்தளவு கவனமே செலுத்தப்பட்டு வருகின்றது. தேசிய விருத்திக்கு உதவுவதிலும் பார்க்கத் தனிமனித மேலோங்கலுக்கே பல்கலைக்கழகத்தின் பணிகள் இரையாக்கப்படுகின்றன என்ற விமோசனமும் உண்டு.

கற்கும் ஆற்றலைப் பாதிக்கும் காரணிகள்

கல்வியும் சமூக பொருளாதார மேம்பாடும் பற்றிக் கூர்ந்து நோக்கும் பொழுது, கோட்பாடுகளை மட்டும் அணுகுவதோடு நின்றுவிடாது, சமூக நடைமுறைகள் மீதும் கண்ணோட்டம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

கற்கும் ஆற்றலின் தொடக்கம் குழந்தை தாயின் கருவில் இருக்கும் நிலையிலிருந்தே அணுகப்படல் வேண்டும். குடும்ப வறுமை காரணமாக நிறை யூட்டம் பெறமுடியாத தாய்மார்களால் உடல்நல

மேம்பாடு கொண்ட குழந்தையைப் பிறப்பிக்க முடியாமலிருக்கும். இந்நிலையிற் கற்கும் ஆற்றல் பிற்காலத்திற் பாதிக்கப்படக்கூடும் சமனற்ற வருமானப் பங்கீடும், வறுமையும் உடல் சார்ந்ததும், உள்ளம் சார்ந்ததுமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

வருமானம் கூடியவர்களது விருப்பு வெறுப்புக்கள் உற்பத்தியமைப்பிலும், இறக்குமதியமைப்பிலும் பெருமளவு தாக்கங்களை விளைவித்தல், இச்சந்தர்ப்பத்திலே நோக்கப்படவேண்டியுள்ளது. நுகர்வோர் இறைமை என்பது உண்மையிலே செல்வந்தராகிய நுகர்வோர் இறைமையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் பெரும்பாலான மூன்றாம் உலக நாடுகளின் கைத்தொழிலமைப்புக்கள், முதலீடுகள், வளங்கள் முதலியவை உயர்வருமானம் கொண்ட வர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளமையால் வறிய மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றதல் என்பது இடர்களை எதிர்கொள்கின்றது. மகப்பேறு கொண்ட தாய்மாருக்கு சாதாரண புரத உணவு, கனிமங்கள் கொண்ட உணவு முதலியவற்றை வழங்கும் உற்பத்தியமைப்புக்கள் வெகு அரிதாகவே மூன்றாம் உலகநாடுகளிற் காணப்படுகின்றன.

வறிய குடும்பச் சூழலில் வளரும் சிறார்கள் வாய்ப்பு நிரம்பிய குடும்பச் சூழலில் வளரும் சிறுவர்களோடு ஆரம்பக்கல்விச் சுழுவட்டத்தில் போட்டியிட முடியாதிருக்கின்றனர் என்பது மட்டுமல்ல, கற்கும் ஆற்றல்களும் பாதிக்கப்பட்டதக்க விரக்திகளாலும் தாக்கப்படுகின்றனர். (இலங்கையின் ஐந்தாம் ஆண்டுப் புலமைப்பரிசில் நடவடிக்கைகள் வறுமைக்கோட்டின் கீழ் வாழும் குழந்தைகளுக்கு அனுகூலம் குன்றியதாகவே அமைகின்றன. பெற்றோர் அதித கவனம் எடுக்கும் வாய்ப்புள்ள சூழலில் வாழும் சிறார்களே புலமைப்பரிசில் அனுகூலங்ளைப் பொதுவாகப் பெறுகின்றனர்.)

குடும்பத்தின் கல்விநிலை, பெற்றோரின் கல்வி, குடும்ப உறுப்பினர்களின் கல்வி, குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை, வீட்டில் இடம்பெறும் அடிப்படை வசதிகள், மின்வசதி முதலிய வல்வேறு பண்புகள் குறைந்த வருமானமுள்ளோருக்கும் பாதகமாகவே அமைகின்றன. இவை கற்கும் ஆற்றலைப் பின்னடைய வைக்கின்றன.

வறிய குடும்பங்களிடையே காணப்படும் கல்வி தொடர்பான மனோபாவங்களும், தொழில் தொடர்பான எதிர்பார்ப்புக்களும் மட்டுப்படுத்தல்களைக் கொண்டுள்ளன. உடல் சார்ந்த உழைப்பை மேம்படுத்தும் பன்முகப்பட்ட கவர்ச்சிகள் காணப்படும் சூழலில் அறிவுசார் மேம்பாட்டுக்கான ஊக்குவிப்புக்கள் பின்தங்கி விடுகின்றன.

சிறார்களின் கற்கும் ஆற்றலைப் பாதிக்கும் செயற்பாடுகள் அவர்கள் பழகும் சிறு குழுக்களினாலும், தோழமைக் குழுக்களினாலும் உருவாக்கப்படுகின்றன வறுமையில் ஆழ்ந்த சிறார்கள் பழகும் குழுக்களின் இயக்கங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது அவை கற்றல் மேம்பாட்டுக்குரிய குறைந்தளவு உள்ளீடுகளைக் கொண்டிருத்தல் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. அதே வேளை வாய்ப்பு நிரம்பிய குழுவில் வாழும் குழந்தைகளிடத்து இடைவினைகளை ஏற்படுத்தும் குழுக்கள், கற்றல் மேம்பாட்டுக்குரிய பன்முகப்பட்ட உள்ளீடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன.

சிறுவயதில் ஏற்படும் பிணிகள், தடுப்பு நடவடிக்கைகள் முதலியனவும் சிறுவர்களின் கற்கும் ஆற்றலிலே தாக்கவிளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன நோய் காரணமாகப் பாடசாலை செல்லாதிருக்கும் நாட்கள் வறிய சிறுவர்களிடத்து ஒப்பீட்டளவிற் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றன. அதேவேளை பாடசாலைக்கு வராத நாட்களில் நிகழ்ந்துமுடிந்த பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளும் ஊக்குவிப்பும் தாழ்வருமானம் கொண்ட குடும்பங்களில் வறிதாகவேயுள்ளன. பழைய பாடங்கள் தொடர்பான விளக்கமின்மை நிலவும் பொழுது புதிய பாடங்களைக் கற்கும் திறனும் பாதிக்கப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் வருமானப் பகிர்வில் ஏற்றத் தாழ்வு கொண்ட ஒரு சமுதாயத்திற் கல்வித் சமத்துவம், சமசந்தர்ப்பம் என்பவை நடைமுறையில் பொருண்மையற்றதாகி விடுகின்றன.

கல்வியில் ஒரு தனிமனிதர் மேற்கொள்ளும் முதலீடு, தொழில் நிலை சார்ந்த மேம்பாட்டுக்கும் வருமானத்துக்கும் வழிவகுப்பதாற் கல்விக்குரிய கேள்வியானது வருவிக்கப்பட்ட கேள்வியாகும். ஆனால் கல்விக்குரிய நிரம்பலானது மூன்றாம் உலக நாடுகளில் அரசியற் காரணிகளாலே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. புதிய பாடசாலைகளைத் திறத்தல், ஏற்கனவேயுள்ள பாடசாலைகளைத் தரமுயர்த்தல் என்ற நிரம்பல் நடவடிக்கைகள் கல்விக்குரிய கேள்வியை மேலும் தூண்டுகின்றன.

பாரம்பரிய உற்பத்தித் துறைகளில் வேலை பெறுவதற்கு வரையறுக்கப்பட்ட கல்வித் தகைமைகள் கோரப்படவில்லை. உதாரணமாக தோட்டவேலை செய்யும் ஒருவர் குறித்த வகுப்பு வரை சித்தியெய்தியிருத்தல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் நவீன உற்பத்தித் துறைகளிலும், நவீன சேவைத் துறைகளிலும் வேலை பெறுவதற்கு வரையறுக்கப்பட்ட கல்வித் தகைமை கோரப்படுகின்றது. எழுதுவினையர் சேவையை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம் இந்நிலை

யிற் பாரம்பரிய துறைகளிலே தொழில் புரிவதற்கும், நவீன துறைகளிலே தொழில் புரிவதற்குமுள்ள ஊதியவேறுபாடு கல்விக்குரிய கேள்வியிலே செல்வாக்கை ஏற்படுத்துகின்றது.

அடுத்து நவீன உற்பத்தித் துறைகளிலும் சேவைத் துறைகளிலும் வேலை பெறுவதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் கல்விக்கான கேள்வியைத் தூண்டுகின்றன மூன்றாம் உலகநாடுகளிலே பாரம்பரியமற்ற உற்பத்தித் துறைகளிலே ஏற்படத்தொடங்கிய விருத்தியும் கல்விக்கான கேள்வியும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. கல்வித் தராதரமுடையோர் எண்ணிக்கை படி படியாக அதிகரிக்கத் தொடங்க மேலதிக தகைமைகள் கோரப்படுதல் தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.

அரசாங்க முதலீடுகளைத் தவிர்த்த தனியார் முதலீடுகளும் கல்வியில் இடம்பெறுகின்றன. வசதிக்கட்டணம், நூல்கள், சீருடை, போக்குவரத்துக்கட்டணங்கள் என்ற தனியார் செலவுகள் அதிகரித்தல் கல்விக்கான கேள்வியை எதிர்மறையாகத் தாக்கும்.

மாணவர்கள் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், தொழில் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஏககாலத்தில் கிடைக்குமாயின் கல்விக்குரிய கேள்வி பாதிப்படையும். கிராமப்புறப் பாடசாலைகளிலே கற்றுக்கொண்டிருக்கும் மாணவர்கள் பண்ணைகளிலே வேலை செய்வதற்குரிய வாய்ப்புகள் ஏககாலத்திலே காணப்படும் புலங்களிலே கல்விக்குரிய கேள்வியானது எதிர்மறையாகத் தாக்கப்படும்.

வேலைவாய்ப்புக்கள் சுருக்கமடைந்தாலும், கல்விக்குரிய கேள்வி சுருக்கமடையாமை சமூகத்திலே காணப்படும் ஒரு முரணுரையாகும். வேலைவாய்ப்புகள் சுருக்கமடைய கூடிய கல்வித்தரம் உடையோருக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்படுதல், மேலும் மேலும் கற்க வேண்டுமென்ற ஊக்கலைப்பிறப்பிக்கும். பொருளாதார விருத்தி நிகழாவிடில் அந்நிலைமை தொடர்ச்சியான 'கீழ் உழைப்புக்கு' வாய்ப்பளிக்கும் (1970 ஆம் ஆண்டுக்காலப்பகுதியில் இலங்கையில் பட்டதாரிகள் சாதாரண எழுதுவினைஞர்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள்)

வேலைவாய்ப்புக்கள் சுருக்கமடைய தமது ஆற்றலுக்குக் குறைந்த தொழிலை ஒருவர் மேற்கொள்ள நேரிடுதல் மட்டுமன்றி, தாம் பெற்ற கல்வியோடு நேரடியாகச் சம்பந்தமில்லாத தொழில்களைப் பார்க்கவும் நேரிடுகின்றன. தொழில்நுட்பக் கல்லூரியிலே நில அளவைப்பயிற்சி பெற்ற ஒருவர் பொது எழுதுவினைஞர் சேவைக்குச் செல்லுதல் இவ்வாறான பெயர்ச்சிக்கு உதாரணமாகும்.

உயர்கல்வியின் விரிவாக்கத்தை ஈடுகொடுக்கும் வகையிலே தொழில் வாய்ப்புக்கள் விரிவடையாத நிலையில், பல்வேறு துறைகளிலும் பட்டம் பெற்ற

தோர் ஆசிரியத் தொழிலுக்கே செல்கின்ற நிலை மூன்றாம் உலக நாடுகளிலே காணப்படுகின்றது. (இலங்கையிலே வர்த்தக முகாமைத்துவ பட்டம் பெற்ற பெரும்பாலானோர் முகாமையாளர்களாகச் செல்வாது இரண்டாம் நிலைப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் பதவிகளுக்குச் செல்கின்றனர்)

பெரும்பாலான மூன்றாம் உலக நாடுகளிலே உயர்கல்வி இலவசமாக வழங்கப்படல் கல்விக்குரிய கேள்வியை அதிகரிக்கச் செய்கின்றவேளை உயர் கல்விக்குரிய முதலீட்டுச் செலவுகள் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வருகின்றன. அரசாங்கத்தினது முதலீட்டுச் செலவுகளோடு ஒப்பிடும் பொழுது தனியாரது முதலீட்டுச் செலவுகள் குறைவாக இருத்தல் உயர் கல்விக்குரிய கேள்வியைத் தொடர்ந்து தூண்டுவதாக அமைகின்றது. மறுபுறம் உயர்கல்விக்குரிய முதலீட்டுச் செலவுகளின் அதிகரிப்பு ஏனைய உற்பத்தித் துறைகளுக்குரிய முதலீடுகளை நலிவடையச் செய்வதால் தொழில் வாய்ப்புக்கள் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.

கல்வியும் சமூகவிருத்தியும்

சமூகத்தின் யதார்த்தமான இயல்புகளின் விருத்தியிலே மூன்றாம் உலக நாடுகளின் கல்விச் செயலமைப்பு முழுமையாகப் பங்கு கொள்ளாமை முதற்கண் விமர்சிக்கப் படவேண்டியுள்ளது.

கல்வியின் செயற்பாடுகள் இரு முனைத் தாக்கங்களைக் கொண்டவை. ஒரு புறம் கல்விச் செயற்பாடுகள் சமூகக்கட்டமைப்பைப் பாதுகாக்கும் வேளை மறுபுறம் விருத்திக்கும் மாற்றங்களுக்குமுரிய விசையாகத் தொழிற்படுத்தக்கூடிய உள்ளார்ந்த வலு கல்விச் செயற்பாடுகளிடத்து உருவாக்கப்படக் கூடியதாகும்.

சமூக மேம்பாட்டை ஏற்படுத்தும் கல்வி உபாயங்களுள் முதற்கண் மனித வளத்தைத் திட்டமிட்டு மேம்படுத்துதல் உடனடியான கவனத்தை ஈர்க்கின்றது. உற்பத்தித்துறைசார்ந்த அறிவையும் திறன்களையும் மக்களிடத்து ஏற்படுத்துவதற்குரிய கல்விச்செயலமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். தொழில் வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய மனோபாவ விருத்தியை ஏற்படுத்தும் வேளை, சுயதொழில்களைத் தொடங்கும் ஆற்றல்களை வளர்க்கும் நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தல் வேண்டும்.

ஏற்கனவே தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளோரின் புறவருமானத்தை விருத்தி செய்வதற்குரிய முறைசாராக் கல்வியமைப்புக்கள் வேண்டப்படுகின்றன. மேம்படக் கற்றோர் நாட்டை விட்டுப் புலம்பெயராதிருக்கும் வண்ணம் தாயக உணர்வூட்டல் கல்விச் செயல் முறையினூடாகக் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டியுள்ளது.

தேசிய வளங்களைப் பாதுகாத்தல், அவற்றைப் புத்தியூர்வமாகப் பயன்படுத்தி உச்சப் பயன் பெறல், உற்பத்தியின் ஒவ்வொருதுறைகளிலுமுள்ள மனித வளத்தை ஆற்றல் மேம்பாடுடைய தாக்குதல் என்பவை பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதாக அமையும்.

கல்வி - உழைப்புத்திறன் பெருக்கல் - உற்பத்தி வளர்ச்சி என்ற முப்பெரும் கூறுகளிடையே நேரான இணைப்பை ஏற்படுத்தல் வேண்டும். ஆய்வாளர்களது கருத்துப்படி மூன்றாம் உலகநாடுகளிலே கல்விச் செயல் முறையானது உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்பங்கு கொண்ட வேளை வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்காது அதிகரிக்கச் செய்யும் பணியையும் மேற் கொண்டு வருகின்றது என்ற அவதானிப்பைக் கூர்ந்து நோக்கவேண்டியுள்ளது. முதலாம் நிலைக்கல்வியைப் படித்து முடித்தோருக்கும் பல்நிலைக்கழகக் கல்வியைப் படித்து முடித்தோருக்குமிடையே பாரிய வருமான ஏற்றத் தாழ்வு காணப்படுகின்றது.

மூன்றாம் உலக நாடுகளின் கல்வி விருத்தி புலம்பெயர்ச்சிக்குரிய சாத்தியங்களைவளர்த்து வருகின்றது. படித்தவர்கள் நகரங்களை நோக்கிப் புலம் பெயர்வதற்கும் அன்னிய நாடுகளை நோக்கிப் புலம் பெயர்வதற்குமுரிய வாய்ப்புகள் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான மக்கள் கிராமங்களிலே வாழ்கின்ற நிலையில் படித்தவர்கள் கிராமங்களை விட்டுப்பெயர்ந்து நகரங்களுக்குச் செல்வதால் கிராமிய மீளமைப்பானது பின்னடைவுகளை எதிர்கொள்கின்றது.

கல்வி விருத்தி கருவளப்பண்புகளிலும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. கல்வி விருத்தியானது பொதுவாகத் திருமணவயதைப் பின் தள்ளி வைக்கின்றது. அத்துடன் குடும்பத்திட்டமிடல் பற்றிய மனோபாவங்களைப் படித்த பெண்களிடம் இலகுவாக வளர்க்கக்கூடியதாகவுள்ளது. மேலும் குழந்தைகளின் உடல் விருத்தியைப் பேணும் உபாயங்களும் படித்த குடும்பங்களின் மேம்பாடாக நிகழ்வதற்குரிய வாய்ப்புகள் உள்ளன.

மூன்றாம் உலகின் வாழ்க்கை மேம்பாடு "நவீன மயப்படுத்தல்" என்ற உபாயத்துடன் இணைந்தது. உற்பத்தித் துறைகளிலே பரவலாக இயந்திரங்களைப் பிரயோகித்தலும், புதிய உபாயங்களை உட்புகுத்தலும் நவீனமயப்படுத்தல் என்ற கருத்துடன் இணைந்தது. ஆனால் நவீனமயப்படுத்தல் தொடர்பான ஒரு கருத்து மயக்கம் காணப்படுவதும் இச்சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டியுள்ளது. "நவீனமயப்படுத்துதல்" வேறுபட்டது. "மேற்குலகமயப்படுத்தல்" அதனிலும் வேறுபட்டது. மேலைத்தேய உற்பத்திமுறைகளையும் பண்பாட்டியல் புகளையும் உள்வாங்குதல் மேற்குலகமயப்படுத்தலாகும்.

கிராமப்புற விருத்திக்குரிய கல்வி உபாயங்களைக் கைவாளுதல் உடல் நலமேம்பாடு, இருப்பிட மேம்பாடு, உணவு ஊட்டமேம்பாடு, வருமான அதிகரிப்புக்கான ஒன்றிணைந்த நடவடிக்கைகளோடு கல்விச் செயற்பாடுகள் நேர்ப்பொருத்தமுடையவையாக்கப்படல் வேண்டும். கிராமிய மீளமைப்பின் மூன்றாம் உலக மக்களின் வாழ்க்கைப் பண்புகளை மேம்படுத்த முடியாது. இவற்றுக்கான கல்விமைப்புக்களைப் பின்வருமாறு ஒழுங்கமைக்கலாம்.

(அ) பொதுவான அல்லது அடிப்படையிலான கல்வி ஏற்பாடு: எழுத்து வாசிப்பு ஆகிய திறன்களை வளர்த்தல், அடிப்படை விஞ்ஞான அறிவு, சுற்றாடல் அறிவு முதலியவற்றை வளர்த்தல், அடிப்படை வெளியீட்டுத் திறன்களை வளர்த்தல் முதலியவை இப்பிரிவில் இடம்பெறும்.

(ஆ) குடும்ப மேம்பாட்டுக்கான கல்வி ஏற்பாடு: குடும்ப வாழ்க்கையைப் பண்பு நிலையாக உயர்த்தும் கல்வி நடவடிக்கைகள் இப்பிரிவில் இடம் பெறும். உடல் நலம், உணவு ஊட்டம், குழந்தை வளர்ப்பு, சமூக இசைவாக்கம், குடும்பத்திட்டமிடல், இல்லப்பராமரிப்புத் தொழில் நுட்பம் முதலிய பல்வேறுபாடத் துறை இங்கு ஒன்றிணைத்துக் கற்பிக்கப்படும்.

(இ) சமுதாய மேம்பாட்டுக்கான கல்வி ஏற்பாடு: சமூக செயற்றிட்டங்கள் கூட்டுறவு, உள்ளூராட்சி முதலியவற்றை ஆற்றலுடன் விருத்தி செய்வதற்கும் வலுப்படுத்துவதற்குமான கல்வி இவற்றில் இடம் பெறும்.

(ஈ) தொழில்சார் கல்வி: பல்வேறு பொருளாதார நடவடிக்கைகளோடும் இணைந்த தொழில் சார்ந்த அறிவையும் திறன்களையும் விருத்தி செய்வதற்கும், அவற்றின் வாயிலாக வருமானத்தை மேம்படுத்துவதற்குமான கல்வி நடவடிக்கைகள் இதில் இடம் பெறும்.

(உ) அழகியற்கல்வி: முழுமையான வாழ்க்கை மேம்பாடு அழகியல் நயப்புடன் இணைந்த தாகையால் இலக்கியம், அழகுக்கலைகள், உயர்ந்த நிலை இரசனை ஆகியவற்றை வளர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்தப்பிரிவில் வழங்குதல் வேண்டும்.

அண்மைக்காலமாக ‘‘ உள்ளக மூளை விரயம்’’ என்ற எண்ணக்கரு ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்படுதலும் அபிவிருத்தி நோக்கில் இணைத்து நோக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். மூன்றாம் உலக

நாடுகளில் இருந்து உடலால் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்குச் செல்லாவிடிலும், உள்ளத்தால் அந்நாடுகளின் நடத்தைகளைப் பின்பற்றுதல் ஆபத்தான உள்ளக மூளை விரயமாகும். எமது சூழலோடு இயைபு கொள்ளாத தொழில் நுட்ப உபாயங்களை இங்கு அறிமுகப்படுத்துவதால் எமது வளர்ச்சி பிந்தள் ப்படுகின்றது. உள்ளூர்ப்பிரச்சினைகளை ஆராய்வு இரண்டாம் பட்சமானது, தாய்மொழிகளிலே ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வது தரக்குறைவானது முதலிய நடத்தைகள் உள்ளக மூளைவிரயத்துக்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.

உள்ளக மூளை விரயத்தின் இன்னொரு பண்பு மேலைப்புல அரசியல் மாதிரிகளை இங்கு பின்பற்ற வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்வதாகும். அவை உள்ளூர்ப் பிரச்சினைகளுக்குப் பொருத்தமற்ற திணிப்புகளாக அமைதல் மட்டுமன்றி எமது பாரம்பரியமான ஊர்வளர்ச்சி நிர்வாக முறைகளை நலிவடையச் செய்தும் வருகின்றன.

உள்ளக மூளை விரயத்துக்கு இலங்கையில் எடுத்துக் கட்டத்தக்க பிறிதொரு சிறந்த உதாரணம் ‘‘ காற்றுச் சீராக்கல்’’ முறையாகும். பெருந்தொகை அந்நிய நாணயமாற்றைப் பயன்படுத்தி அலுவலகங்கள் குளிரூட்டப்படுதல் ‘‘ ஓர் ஐரோப்பிய மனிதனைக் கருத்திற் கொண்ட நடவடிக்கையாகும் காற்றுச் சீராக்கற் கருவிகளுக்குரிய செலவுக்குரிய நன்மைகள் ஒப்பீட்டளவிற்கு குறைவு கவேயுள்ளன.

கல்வியும் தொழில்வாய்ப்புக்களும்

கிராமங்களில் இருந்து நகரங்களை நோக்கிய தொடர்ச்சியான மனிதவள இடப்பெயர்ச்சியும் நகரங்களில் நிகழ்ந்த கைத்தொழில் விரிவாக்கமும், வேலைவாய்ப்புக்களோடு விருத்தியடைந்த நாடுகளில் இணைந்திருந்தன. இவ்வாறு நிகழ்ந்த மனிதவளப் பெயர்ச்சிக்குரிய கல்விமுறையும் அந்த நாடுகளிலே உருவாக்கப்பட்டன.

ஆனால் அதே அனுபவங்களை மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்குப் பிரயோகிக்கும் பொழுது மிகுந்த எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டியுள்ளது மூன்றாம் உலக நாடுகளில் நகரப்புற வேலைவாய்ப்பு இன்மை, கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு இன்மை, கீழ் உழைப்பு ஆகியவை ஏகாபலத்திலே காணப்படுகின்ற வேளை பெருமளவில் மாற்றங்களை உள்வாங்காத கல்வியமைப்புக்களே பிரயோகிக்கப்படுகின்றன.

இவை பல்வேறு காரணிகளால் உருவாக்கப்படுகின்றன. வேலை வாய்ப்புக்கள் பெருகாமையும், உற்பத்தி தாழ்ந்த நிலையில் இருந்தலும் என்ற காரணிகளை மட்டும் இவற்றுக்குப் பொறுப்பாக்க முடியாது. வளங்களின் உச்சப்பயன்பாடினமை,

தொழில் தொடர்பான மனோபாவங்களில் மாற்றங்கள் நிகழாமை, தொழிற் கல்வியும் சுய தொழில் வாய்ப்புக்களும் சமாந்தரமாக உருவாக்கப்படாமை முதலியவற்றையும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் இணைத்து நோக்க வேண்டும்.

தொழில் புரிபவர்கள் கூட மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும்பொழுது செயலாக்கமுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டாலும், பொருளியல் நோக்கில் அவர்களது ஆற்றல் கீழ்நிலைப் பயன்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஓய்வு பெறும் வயதை அண்மிப்பவர்கள், தமது தொழிற் பாடுகளில் அதிக வினைத்திறனை ஏற்படுத்தாது ஓய்வுக்கு முந்திய ஓய்வாக அமைந்துவிடுகின்றது.

தொழில்களின் வினையாற்றலை மேம்படுத்தி வதற்குரிய கல்வியின்றி குறித்த தொழிலைப் பார்த்தலும், ஊழியரின் கீழ்நிலைப் பயன்பாட்டுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். உடல் நலக்குறைவு, நிறையுணவின்மை, உரிய தடுப்பு மருந்துகள் இன்மை முதலிய காரணிகளும் உழைப்பின் கீழ்நிலைப் பயன்பாட்டுக்கு வழி வகுக்கும். ஊழியர்களுக்குப் புறநிலையாக ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களான குடும்ப இடர்கள், பற்றாக்குறை முதலியனவும் உழைப்பின் வினைத்திறனைத் தாக்கும்.

இந்நிலையிற் கல்வியுடன் ஏனைய பல காரணிகளையும் ஒன்றிணைத்தே உற்பத்தியில் வினைத்திறனையும் உழைப்பில் வினைத்திறனையும் ஏற்படுத்துதல்வேண்டும்.

பெரும் கைத்தொழில் நிலையங்களைத் திறப்பதன் வாயிலாக அநேகருக்கு வேலை வழங்கமுடியும் என்ற கருத்து காலம் கடந்த அணுகுமுறையாகி விட்டது. மூன்றாம் உலக நாடுகளிற் கைத்தொழில் உற்பத்தித் துறையானது, பருமட்டாக இருபது சதவீதத்துக்கு மேல் உழைப்பு வலுவை உள்வாங்க முடியாதிருக்கின்றது.

வேலை வாய்ப்புக்களை முதல் நிலைப்படுத்தும் உற்பத்தித்துறைகள், சேவைத்துறைகள் முதலியவற்றை விருத்தி செய்யும் உபாயங்கள் மீது கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்குப் பொருத்தமானதா என்பதும் நோக்கப்படவேண்டும். வேலை வாய்ப்புக்கள் பெருக தாழ் வருமான நிலையிலுள்ளோருக்கு வேலைவாய்ப்பு அதிகரிக்கும் அதனால் அவர்களுக்குரிய வருமானம் அதிகரிக்கும் அவற்றால் கொள்வனவுத்திறனும், பொருள்கள் மற்றும் கல்விக்கான கேள்வியும் அதிகரிக்கும். இதனால் மேலும் உற்பத்தியையும் தொழில் வாய்ப்புக்களையும் பெருக்க முடியும்.

உழைப்பின் நிரம்பல் மிகையாகவும், மூலதன வளம் குறைவாகவும் இருக்கும் நிலையில் பாரிய

கைத்தொழில்களை நிறுவும் பழைய உபாயம் பொருத்தமற்றது என்று உணரப்படுகின்றது. மிகையான உழைப்பு வலுவை உள்வாங்கக் கூடிய சிறிய தொழில் அமைப்புக்களும், பொருத்தமான தொழில் நுட்பவியலைப் பிறப்பிக்கக்கூடிய கல்வியமைப்பும் அவசியமாகின்றன.

கிராமியப் பயிர்ச் செய்கையமைப்பானது அபிவிருத்தி நோக்கில் மூன்றுகட்டங்களாகப் பகுத்தாராயப்படும் அவை:

(அ) தன்னிறைவை அடிப்படையாகக் கொண்ட பூர்வீகப் பயிர்ச் செய்கை முறைமை: இதற்குரிய பாரம்பரிய கல்விச் செயற்பாடானது முற்றிலும், சடங்குகள், மரபுகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய நாட்டார் மரபுகளுடன் இணைந்திருந்தது.

(ஆ) பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அல்லது கலப்புப் பயிர்ச்செய்கை முறைமை: இதில் ஒரு பகுதி தமது சொந்தத் தேவைக்கும். மிகுதி விற்பனைக்குமாக அமைந்தது இதற்குரிய கல்வி இருமைப்பாடானதாக அமைந்திருக்கும். பாரம்பரிய நாட்டார் மரபு உற்பத்தி முறைமையுடன் இணைந்த கல்வியும், நவீன பயிர்ச் செய்கைக் கல்வியின் பகுதிகளையும் உள்ளடக்கிய இருமைத்தன்மை வாய்ந்ததாக இது காணப்படும்.

(இ) நவீன பயிர்ச் செய்கை முறைமை: அதிக விளைதிறனைக் கொண்ட சிறப்பான பயிர்களின் உற்பத்தியோடு இணைந்திருக்கும் தன்னிறைவுக்குரிய தானியங்கள், பழங்கள், கிழங்குகள் என்பவற்றின் உற்பத்தியிற் கவனம் செலுத்தப்படமாட்டாது. மாறாக குறித்த நிலத்தில் எந்தப் பயிர் அதிக விளைச்சலைத் தருமோ அந்தப் பயிரின் உற்பத்தியே மேற்கொள்ளப்படும். அதாவது வர்த்தக நோக்கமே இங்கு தலையாய இடத்தைப் பெறும். இது முற்றிலும் நவீன பயிர்ச் செய்கைக் கல்வியோடு இணைந்திருக்கும். இதற்குரிய கல்வியின்றி வினைத்திறனை மேம்படுத்த முடியாதிருப்பதால், கல்விக்கும், உற்பத்தி மேம்பாட்டுக்குமான ஒருங்கிணைப்புத் தெற்றெனப் புலப்படும். இந்த நிலையை நோக்கி மூன்றாம் உலக நாடுகளின் கல்வியமைப்பும் பண்ணைகளின் அமைப்பும் நகரீந்து செல்ல வேண்டியுள்ளன.

பயிர்ச் செய்கையும், வர்த்தகமும் ஒன்றிணைக்கப்படும் பொழுது அதனோடிணைந்த பல்வேறு சேவைகளின் விருத்தியும், தொழில் வாய்ப்புக்களும், வளர்ச்சியடையும். தனித்துப் பயிர்ச் செய்கையை மட்டும் அடிநிலையாகக் கொண்ட கிராமியப் பொருளாதாரம் பன்முகப்படுத்தப்படல் வேண்டும். கிராமியப்பாடசாலைகளிற் பயிர்ச்செய்கையை மட்டும் ஒரு தொழிற் பாடமாகக் கற்பித்தல் போதுமானதன்று. சிறு கைத்தொழில்கள், சேவை

கள் என்பவற்றின் அறிவையும் திறன்களையும் வளர்ப்பதுடன், கிராமிய மூலதன ஆக்க உபாயங்களையும் கற்பித்தல் வேண்டும்.

அறிவாற்றலின் சார்புகாண்பண்பு

கல்வி உலகம் என்பது நாடுகளின் எல்லைகளைக் கடந்த உலகமாகும். யதார்த்த நிலையில் சமூக பொருளாதார இயல்புகளை, மேம்பாடுகளை வருவிக்கும் கருத்துக்கள், தொழில்நுட்ப உபாயங்கள் அனைத்து நாடுகளுக்கும் உதவக் கூடியவை இந்நிலையிற் கல்வியில் ஒத்துழைப்பும் கூட்டுறவுப் பண்பும் தவிர்க்கமுடியாது வேண்டப்படுகின்றன.

அறிவாற்றல் புதிய தொழில்நுட்ப உபாயங்கள், புத்தாக்கங்கள் முதலியவை பொருளாதார விருத்திக்கு இன்றியமையாதவை. இவை மூன்றாம் உலக நாடுகளிலே புதிய துணிச்சலுடன் வளர்ந்து வருகின்றன.

தொழில் நுட்பவியற் கல்வியும் ஒரு நாட்டின் விருத்தியும் சிக்கலான தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளன. விருத்தியடைந்த நாடுகள் முன்னேற்ற கரமான தொழில்நுட்பவியலைப்பயன்படுத்துகின்றன என்று ஒரு வகையிலே பெருமிதம் கொள்ள முடியுமாயினும், தொழில்நுட்பவியல் விருத்தியிற் குறுங்கால இலக்குகளும், நீண்டகால இலக்குகளும் மோதிக்கொண்டிருக்கின்றன.

வளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் மேம்பாடான தொழில்நுட்பங்களை விருத்தியடைந்த நாடுகள் பயன்படுத்துகின்றன வாயினும் எதிர்காலத்தில் அவை எதிர்மாறான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக்கூடும். அரிமரக் கைத்தொழில், மீன்பிடிக்கைத் தொழில் முதலியவற்றில் உயர் தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தியமை உடனடியான செல்வப் பெருக்கை ஏற்படுத்தினாலும் மிகவும் பயனுடைய காட்டு வளமும், கடல்வளமும் அழியத் தொடங்கியுள்ளன.

குறைந்த செலவில் அதிக பயனைத் தரக்கூடிய தொழில்நுட்பங்கள் உடனடி நன்மையைக் கொடுத்தாலும் நீண்டகாலத்திற் குழல் மாசடைவதற்கு இடமளித்து வருகின்றன.

தொழில்நுட்பவியலானது எதிர்பாராத தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியும் வருகின்றது. பயிர்களின் நோய்களைக் கட்டுப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படும் மருந்துகள் எதிர்பாராத விதமாக மனிதரிடத்துப் பல்வேறு நோய்களை உண்டாக்கியுள்ளன.

1973 ஆம் ஆண்டு ஈ, எவ் - சுமாக்கர் என்பார் "சிறியது அழகியது" என்ற நூலை வெளியிட்டார். விருத்தியடையும் நாடுகள் தமக்குப்பொருத்

தமான ஒரு தொழில்நுட்பவியலை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் கைத்தொழில் நாடுகளில் இருப்பது போன்ற அதிகவிருத்தியடைந்த தொழில்நுட்பம் இந்த நாடுகளுக்கும் பொருத்தமற்றவை என்றும் குறிப்பிட்டார். கைத்தொழில் விருத்தியடைந்த நாடுகளின் தொழில்நுட்பம் அதிக முதலீட்டுச் செலவைக் கொண்டது. இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்கள்மீது மூன்றாம் உலக நாடுகளைத் தங்க வைக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் தொழிலாளியை வெகுதூரம் அந்நியப்படுத்தியும் விடுகின்றது.

பொருத்தமான தொழில்நுட்பம் வேலையை இலகுவடுத்த வேண்டும். சூழலை மாசுபடுத்தாது மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்க வேண்டும். மூன்றாம் உலக நாடுகளை சுயமாகத் தமது கால்களிலே நிற்பதற்குத் துணை செய்தல் வேண்டும்.

தொழில்நுட்பவியல் வளர்ச்சி தொடர்பான மாற்றுவகையான கருத்தும் உண்டு. எவ்வளவுதான் நுகர்ச்சி செய்தாலும் வளங்கள் தீர்ந்துவிடமாட்டா தென்றும், புதிய புதிய வளங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட முடியுமென்றும் யூலியன் சிம்சன் என்பார் முன்மொழிந்துள்ளார். குழல் மாசடைதல் என்பதன் ஆபத்தை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மனித வாழ்க்கையின் நீட்சியே குழல் மாசடைவை அளவிடுவதற்கான பொருத்தமான அளவிடு என்றும் தொழில்நுட்பவியல் வளர்ந்த நாடுகளில் மனித வாழ்க்கை தொடர்ந்து நீண்டு வருகின்றதென்றும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொழில்நுட்பவியல் வளர்ச்சியானது தொடர்ந்து உணவுத்தானியங்களின் நிரம்பலை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. பல்வேறு நோய்களையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கான புதிய மருந்துகளின் ஆக்கம் நம்பிக்கை தருவதாக உள்ளது. இந்த நம்பிக்கையின் வளர்ச்சி கல்வி வளர்ச்சியாலும், ஆக்கமுள்ள சமூகக் கண்ணோட்டத்தினாலும் விசைப்படுத்தப்படுகின்றன.

1972ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரோக்கோம் நகரில் ஐ. நாடுகளின் அலுவலகையுடன் சூழற் பாதுகாப்பு மாநாடு கூட்டப்பெற்றது. அதன் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து வரும் ஆய்வுகள் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் மட்பாதுகாப்பு, வனப்பாதுகாப்பு முதலிய துறைகளில் கண்டுபிடிப்புக்களைத் தந்துள்ளன.

இந்நிலையில் விருத்தி என்பது பொருளாதார வளர்ச்சியையும் கடந்த "பன்முக நடவடிக்கை" இந்த நடவடிக்கையிற் கல்வி தொடர்பான பணிகளைப் புரியவேண்டியுள்ளது.

கல்விச் செயற்பாடானது ஆராய்ச்சிகள் வழியாகவும், விமர்சனங்கள் வழியாகவும் பொருத்தமான கருத்தியலை வளர்க்க

வேண்டியுள்ளது. கைத்தொழிற் புரட்சிக் காலத்தி லிருந்து இன்றுவரை நிகழும் எரிப்பு நடவடிக்கை கள் கார்பன்டை ஒக்சைட்டின் அளவை வளிமண்ட லத்தில் மிகைப்படுத்தி வருவதால் ஏற்படும் சூடேற் றம்பற்றிய கருத்துக்களும், அவற்றின் தாக்கங்களும் மேலோட்டமான முடிவுகள் செய்யப்படக்கூடியவை அல்ல என்று விஞ்ஞானிகள் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் எதிர்விஞ்ஞானக் கருத்துக்க ளின் பரவல் பற்றிய எச்சரிக்கையும் நோக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. உலக அழிவுக்கான ஆபுத உற் பத்திக்கும், சூழல் மாசுபடலுக்கும் விஞ்ஞானத்தைப் பொறுப்பாக்க முடியாது. தொழிலாளியின் அந்நிய மாகும் உணர்வுகளுக்கு விஞ்ஞானம் பொறுப்பு அன்று. ஆன்மீக வரட்சி ஏற்படுவதற்கும் விஞ்ஞா னம் காரணியன்று.

இந்நிலையில் விஞ்ஞானத்தைக் கையாளுகின்ற சமூக அமைப்பே விமர்சிக்கப்பட வேண்டும்.

உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய கல்விப்பணிகள்

கல்விச் செயற்பாடுகளைப் பாலர் நிலையிலி ருந்தே கட்டியெழுப்ப வேண்டும். ஒவ்வொரு கிரா மங்களிலும் பரவலாகப் பாலர் பள்ளிகளை அமைத் தல் வேண்டும். எண், எழுத்து, வாசிப்பு என்ற பாரம்பரியமான ஏட்டுக்கல்வி இயல்புகளை வற்புறுத்தாது செயல், அனுபவவாயிலாகக் கற்றல், கண்டறி முறை வாயிலாகக் கற்றல் போன்ற உபா யங்களைப் பாலர் பள்ளிக் கலைத் திட்டத்திலே ஒழுங்கமைத்தல் மிக்க பொருத்தமானது. இறக்கு மதி செய்யப்படும் கடதாகிகள், வண்ணத் தாள் கள், நிறக்கலவைகள் என்பவற்றைத் தவிர்த்து சுற் றாடலில் இருந்து கிடைக்கப்பெறும் விதைகள், கிளிஞ்சல்கள், பூக்கள், வெற்றுக்குவளைகள் முதலி யவற்றைப் பாலர் பள்ளிக்குரிய கற்பித்தற் சாதனங் களாகப் பயன்படுத்தலாம்.

வினையாட்டு முறை, நடிப்புமுறை, பொம்ம லாட்டம், பாலர்க்கான இலகு செயற்றிட்டங்கள், ஆக்கத் தொழிற்பாடுகள் முதலிய முறையியல்கள் இன்றைய சூழலிற் பொருத்தமானவை.

ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் மாணவரின் பின் வரும் விருத்திகளில் கூடிய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.

அ) உடலியக்க விருத்திக்குரிய நடவடிக்கைகள்.

ஆ) உளத்தொழிற்பாடுகளை மேம்படுத்துவதற் குரிய நடைமுறைப் பாங்கான கற்பித்தல்.

இ) மனவெழுச்சிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுத்த லும், மனவெழுச்சிகளோடு ஈடுபட்டுக் கற் றலுக்குரிய அனுபவங்களை ஒழுங்கமைத் தலும். சிறப்பாக “புயம்” என்ற மன வெழுச்சி மாணவரைத் தாக்காதிருப்பதற் கான உளவியல் உபாயங்கள் தழுவிய கற்பித்தலை மேற்கொள்ளுதல்.

ஈ) சமூக உணர்வுகளை மேலோங்கச் செய்வ தற்குரிய கூட்டு நடவடிக்கைகளை ஆரம்பப் பாடசாலைக் கலைத்திட்ட நடவடிக்கைகளோடு ஒன்றிணைத்தல்.

ஆரம்பப்பாடசாலை அடித்தளமானது சமூக முன்னேற்றத்துக்கான அடித்தளம் என்பதை ஆழ உணர்ந்து, வலுவுள்ள ஒரு சமூக ஆக்கத்தின் நெறிப் படுத்தலிலே அனைவரையும் பங்குகொள்ள வைத் தல் வேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆசிரியர்களின் சிறப்பாற்ற்த பணிபாற் சமூகம் எதிர்பார்க்கின்றது. பிரதிகூலமாக நிற்கும் குழந்தைகளின் கல்வி மேம்பாட்டில் மேலும் மேலும் கவனம் செலுத்தவேண் டும். வசதிகள் வாய்ப்புகள் முதலியவை பொருத் தமற்றதாக இருக்கின்றதென்பதற்காக கற்றல் கற் பித்தல் வினைத்திறனைப் பாதிப்படையச் செய்யக் கூடாது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இரண்டாம் நிலைக் கல்வியை மேலும் வலுவுள்ளதாக்கல் வேண்டும். எமது நாளாந்த வாழ்க்கை அனுபவங்களில் இருந்து பிரித்து உரைக்கப்படும் ஒரு செயலாகக் கல்வியை ஆக்குதல் தகாது. ஆசிரியரது பணிகளும், கலைத் திட்ட இயக்கமும் வினையாற்றல் கொண்டதாக இயக்கப்படல் வேண்டும்.

ஒழுங்கமைந்த தளபாடங்கள், வசதிகள் இல்லா விடிலும் கிடைக்கப் பெறும் வளத்தை முழுவிச்சில் பயன்படுத்தக்கூடிய பொருத்தமானதும், தருணத் துக்கேற்ற உயர்ந்த பயனைத் தரக் கூடியதுமான நடவடிக்கைகளை அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர் முதலியோரிடம் சமூகம் வேண்டி நிற்கின்றது.

இரண்டாம் நிலைக் கல்வி எமது மாணவரை “மேலோட்டமான புத்தகப் புழு” வாக்கும் நிலைக்கு மாறிவிடக்கூடாது பார்க்கும் பொறுப்பு அதிபர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும் உரியதாகும்.

அறைகூவற் சூழலோடு இசைவாக்கம் செய்யும் சமூகப் பொறுப்பும் சமூகக் கடமையும் கொண்ட அந்நியப்படாத மாணவரை உருவாக்கும் பணிக்குரிய பலமான அழுத்தங்களையே சமூகம் வேண்டி நிற்கின்றது.

தனித்தனி மாணவருக்கு முதன்மை கொடுக்கும் குறுகிய பரீட்சை முறைமை சரிந்த போட்டிகளுக்கு

இடமளிக்காது ஒன்றுபட்ட சமூக நலனைக் கல்வியால் மேம்படுத்தும் மனோபாவங்களை வளர்த்தெடுத்தல் வேண்டும்.

சற்றல் சற்பித்தற் செயற்பாடுகளில் மாணவரின் கண்டுபிடிக்கும் திறன்கள், படைப்பாற்றல் முதலியவை முக்கியத்துவம் பெறல் இன்றியமையாதவையாகும். மனனம் செய்து துலங்கவை வெளிப்படுத்தும் ஒருதலைப்பட்சமான ஆளுமையை மாணவரிடத்து வளர்த்த எவ்வகையிலும் பொருத்தமற்றது.

எமது பண்பாடு, எமது பாரம்பரியங்கள், எமது வளங்கள் என்பவற்றைத் துலக்கச் செய்யும் வகையில் சமூகக்கல்விப்பாடம், மொழிப் பாடம் முதலியவை வடிவமைக்கப்படுவது காலப் பொருத்தமானது. கணிதம், விஞ்ஞானம் முதலிய பாடங்களை உடனடித் தேவைகளுடன் இணைத்துக் கற்பித்தல் வேண்டும். கருவிகளின் கையாட்சிக்கு கலைத் திட்டத்திற் போதிய இடம் தருதல் சமூகத்தின் உயர்ந்த இலட்சியங்களை நிறைவேற்றிவைக்கத் துணை செய்யும் - வாழ்க்கைத்திறன் கல்வி, உடலியற் கல்வி முதலியவை. முழு நிறைவாகச் செயற்படுவதற்கான ஆக்கங்கள் வேண்டப்படுகின்றன. அறிவுத்துறைகளைத் தனித்தனிப் பிரிவுகளாகக் கூறுபடுத்தாது. பல்வேறு பாடங்களையும் பல்வேறு அனுபவங்களையும் ஒன்றிணைத்து முழுமையாக வழங்குதலிற் கவனம் செலுத்தல் வேண்டும்.

ஏட்டுக்கல்வி மட்டும் முழுமையான கல்வியாக மாட்டாது. அனுபவக்கல்விக்குரிய இடம் எமது பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்திற் போதுமானதாக இல்லை. அனுபவ வாயிலாகக் கற்கும் விழுமியங்களை மாணவரிடத்து மேலோங்கச் செய்தல் இன்றியமையாததாகும்.

அழகியற் கல்வி நடவடிக்கைகளை இன்றைய சூழலோடு மேலும் ஒன்றிணைச் செய்தல் வேண்டும். "அழகு அழகுக்காக அல்ல" அழகியற் பெறுமானங்களிற் சமூகப் பயனுடமை பொதிந்திருத்தல் வேண்டும். இரண்டாம் நிலைக்கல்வியில் அனைத்துக் கற்றலும் வெளிக்கள அனுபவங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருத்தல் சாலப் பொருத்தமானது.

பாடசாலை ஒழுங்கமைப்பில் உள்ள வினைத் திறன் உடனடியாக மேம்படுத்தப்படவேண்டியுள்ளது. ஒவ்வோர் அதிபரும், பகுதித் தலைவர்களும், ஆசிரியரும் தம்மைத் தாமே திறனாய்வு செய்து, தமது அறிவாற்றல்களைப் பெருக்கி மாணவருக்கு மிகவுயர்ந்த அறிவை வழங்க முயற்சிக்க வேண்டும். சற்பித்தல் என்பது மிகவுயர்ந்த ஒரு சமூகப்பணி. அந்தப் பணியைப் பணத்தால் அளவிடமுடியாது.

பாடசாலைச் சாதனங்கள் வீணே சோம்பியிருத்தலை அனுமதிக்க முடியாது. மாணவரிலும், இர

விலும் பாடசாலைகளில் வளர்ந்தோர்க்கான கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம், உணவுபதனிடல், முதலுதவி, பாதுகாப்பு, குடிசைக் கைத்தொழில்கள், கூட்டு வாழ்க்கை, குடும்பநலம், விநியோக முறைமை முதலிய துறைகளில் வளர்ந்தோருக்கான அனுபவம் சார்ந்த கல்வியை வழங்கும் நடவடிக்கைகள் ஊக்குவிக்கப்படவேண்டும். முறைசாராக்கல்வியின் முன்னேற்றம் எமது சமூக முன்னேற்றத்தை வலுப்படுத்தும் உற்பத்தித்துறைகளை முன்னேற்றதல் மட்டுமன்றி எமது நாட்டார் கலைகளையும் பாதுகாத்து வளப்படுத்தும் முறைசாராக்கல்வி நடவடிக்கைகளையும் ஊக்குவித்தல் வேண்டும்.

கல்வி அனைவர்க்குமுரியது. வயது வேறுபாடின்றி எந்த வயதிலும் எந்த நிலையிலும் யாரும் கற்றுக் கொள்ள முடியும் பாடசாலைகளுக்கு உள்ளும் புறமும் கற்க முடியும். பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளோர் தத்தமது தொழில் சார்திறன்களையும், பொதுத் திறன்களையும் வளர்த்துக் கொள்வதற்குரிய கல்வி ஏற்பாடுகளின் மீது கவனம் செலுத்துதல் உடனடித் தேவையாக உள்ளது. ஏட்டுக்கல்வி பெறும் முக்கியத்துவம் தொழில்நுட்பக் கல்விக்கும் வழங்கப்படவேண்டும்.

எமது சமூகத்தில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்கள் உடனடியான கவன ஈர்ப்பைக் கல்வியியலாளர் மத்தியில் ஏற்படுத்தியுள்ளன. பாடசாலை ஒழுங்கமைப்புக்குச் சமாந்தரமான வகையில் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன. வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது பின்வரும் காரணிகள் பிரத்தியேகக் கல்வி நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்கு உந்து விசையாக அமைந்தமையைக் காணலாம்.

(அ) 1970 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் க. பொ. த. சாதாரணம், உயர்தரம் ஆகிய பரீட்சைகளில் ஒருவர் பெற்ற திறமைச் சித்திகளின் அடிப்படையில் அரசு எழுதுவினைஞர் சேவைக்குரிய ஆட்டோர்ப்பு நிகழத் தொடங்கியமை. பரீட்சை நிலைப்பட்ட போட்டிகளை மேலும் ஊக்குவிக்க, அதற்கைய பதற்றத்தின் மத்தியில் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்கள் வேருன்றியமை.

(ஆ) 1972 ஆம் ஆண்டு அறிமுகம் செய்யப் பெற்ற புதிய கலைத்திட்ட மாற்றங்களுக்கு இயைந்த ஆசிரிய ஆளணியினர் பாடசாலைகளில் இல்லாமை யால் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களை மாணவர் நாடவேண்டியிருந்தமை.

(இ) க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சை, ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப் பரீட்சை முதலியவை கடும் பாட்டி நிலவரங்களை உருவாக்கியமை.

தொகுத்து நோக்கும் பொழுது கல்வியில் நிகழும் தீவிர போட்டி ஏற்பாடுகளுக்கும் பிரத்தியேகக் கல்வி நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்கும் நேரடியான தொடர்பு இருத்தலைக் காணலாம். இன்றைய கால கட்டத்தில் தீவ்வாறான போட்டி இயல்புகளுக்குத் தொடர்ந்து இடமளிக்கவேண்டுமா? என்ற கேள்விக்குச் சமூகம் விடைகாண வேண்டியுள்ளது.

மேற்கூறிய அவதானிப்புகள் கல்விச் செயல் முறையை மீள் ஒழுங்குபடுத்தலுக்கு வழிகோலுவதாக அமையும். பாடசாலையிலே கற்றலையும், கற்பித்தலையும் வலுப்படுத்தும் பொழுது, பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்கள் எதிர்காலத்தில் வேறு தொழிற் பாடுகளை மேற்கொள்ள நேரிடும் அவை தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களாக மாற்றப்படுதல் ஆரோக்கியமான ஒரு சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்.

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்.

References: English Books

1. Philip H. Coombs and Manzoor (Ahamed) Attacking Rural Poverty: How Non formal Education can Help Baltimore 1974.
2. John L Seitz, The Politics of Development, Oxford, 1988.
3. Michael P. Todaro, Economic Development in the Third World, London, 1983.
4. Fredric H. Harbison, Human Resources as the Wealth of Nations, New York 1973.
5. A. R. Thompson, Education and Development in Africa, London 1983.

தமிழ் நூல்கள்

1. வ. ஆறுமுகம், வகுப்பறைக் கற்பித்தல், யாழ்ப்பாணம், 1990.
2. க. சின்னத்தம்பி, கல்வியில் அளவீடும் மதிப்பீடும், யாழ்ப்பாணம், 1986.
3. சபா. ஜெயராசா, சுதந்திர இலங்கையில் தமிழ் மக்களின் கல்வி வளர்ச்சி யாழ்ப்பாணம், 1988.
4. சபா. ஜெயராசா, ஆசிரியரும் உளவியலும், இணுவில் 1990.
5. சபா. ஜெயராசா, அழகியல் இணுவில் 1989.

TAMIL EELAM PERSPECTIVES

A Research Journal of Resources of Tamil Eelam

Volume -1 Part -1 May - August -1991

**NATIONALISM: LIBERATION STRUGGLE: CULTURAL AWAKENING AND
ARCHAEOLOGICAL RESEARCH.**

- S. Krishnaragah. -

**THE ROLE OF THE PALMYRA IN THE DEVELOPMENT OF THE
AGRICULTURAL ECONOMY OF THE TAMILS.**

- V. Nithyanandan. -

ORIGIN AND DEVELOPMENT OF CEYLON TAMIL NATIONALISM.

- S. Sathiaselvan. -

THE ROLE OF EDUCATION IN SOCIO - ECONOMIC DEVELOPMENT.

- V. Arumugam, S. Jayarajah. -